

การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผศ.ดร.อรพิน ศิริสัมพันธ์

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2550

STUDY OF STUDENT LEARNING. FACULTY OF EDUCATION SILPAKORN UNIVERSITY.

PROFESSOR.DR ORAPIN SIRISAMPHAN

FACULTY OF EDUCATION SILPAKORN UNIVERSITY

ACADEMIC YEAR 2550.

คำนำ

รายงานการวิจัยเล่มนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา การจัดการเรียนสอน เพื่อเป็นการให้ผู้เรียนได้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น ตั้งใจเรียน เพื่อพัฒนาตนเองให้มีความรู้ เรียนรู้ที่จะอยู่ในสังคมรูปแบบต่างๆ และพบเจอผู้คนที่มาจาก หลากหลายวิถีชีวิตครอบครัวที่แตกต่างกัน เป็นการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม

คณะผู้จัดทำ

หัวข้องานวิจัย	การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ชื่อผู้วิจัย	ผศ.ดร.อรพิน ศิริสัมพันธ์
ปีการศึกษา	2550

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1.) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ 10 ด้าน จำแนกตามตัวแปร คุณลักษณะที่เกี่ยวข้อง 2.) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ จำแนกตามสาขาวิชา เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้

กลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษา ได้แก่ นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2548 จำนวน 176 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบทดสอบความแตกต่างด้วยสถิติ t-test และ one-way ANOVA ทดสอบรายคู่ด้วยสถิติ LSD (Least Significant Difference)

ผลการวิจัยพบว่า 1.) การศึกษาพฤติกรรมของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร นักศึกษามีพบว่า โดยรวมนักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนเหมาะสมค่อนข้างมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พฤติกรรมการเรียนมากที่สุดของนักศึกษาด้านกรรวบรวมข้อมูลและกระตือรือร้นในการหาความรู้ และพฤติกรรมน้อยที่สุดด้านทัศนคติในการเรียน 2.) เปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ จำแนกตามสาขาวิชา เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้ พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

Research Title Study of Student Learning. Faculty of Education Silpakorn University.

BY Professor.Dr ORAPIN SIRISAMPHAN

Year 2550.

ABSTRACT

This research aims: 1.) To study the learning behavior of students in Faculty of Education, 10 by variable Two related features.) Study to compare the behavior of students of education By Major gender Achievement revenue

The sample for the study were. Fine Arts Faculty of Education students. Year 2548 of 176 people by questionnaire as a tool to collect statistics for the data analysis is the percentage standard deviation. Compare different test statistics t-test and one-way ANOVA statistical test LSD LSD (Least Significant Difference).

The results showed that 1.). A Study of Students Faculty of Education Silpakorn University students have found that Overall student learning appropriate behavior rather when considering also found that Most of the learning behavior of students eager to gather information and knowledge, attitude and behavior of the smallest class 2.). Comparison of student learning behavior, Faculty of Education. By Major gender Achievement revenue The difference was significant at the .05 level.

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

สถาบันอุดมศึกษาเป็นสถาบันการศึกษาระดับสูงที่มีความสำคัญต่อการตอบสนองความต้องการของสังคมและประเทศชาติ เพราะเป็นแหล่งที่มุ่งพัฒนากำลังคนในระดับวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงในสาขาต่าง ๆ ที่มีความจำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ สถาบันอุดมศึกษามีบทบาทและหน้าที่ที่สำคัญ คือ การผลิตบัณฑิต การวิจัยเพื่อค้นคว้าหาความรู้ การบริการทางวิชาการแก่สังคมและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม สำหรับการผลิตบัณฑิตซึ่งนับเป็นชุมทรัพย์ทางปัญญาของสถาบันอุดมศึกษา ต้องอาศัยกระบวนการหรือกลวิธีที่มีความสลับซับซ้อนและต้องมีความพร้อมทั้งฝ่ายสถาบันและฝ่ายนักศึกษา เพื่อช่วยให้บัณฑิตพร้อมซึ่งความรู้ ความสามารถ สติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจ จึงจะเป็นบัณฑิตที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศอย่างแท้จริง (สำเนาวิ, 2539 : 1) หรืออาจกล่าวโดยสรุปว่าบัณฑิตที่ผลิตออกไปจะต้องเป็นผู้ที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์อย่างน้อย 3 ประการ คือ การเป็นผู้มีคุณธรรม คุณภาพ และคุณค่า (ทบวงมหาวิทยาลัย.2543 : 2)

การจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษานั้น มุ่งพัฒนาการความเจริญงอกงาม ทางด้านสติปัญญา และความคิด เพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ (ประกอบ คุปรัตน์ และคณะ 2533 : 2) และเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น สนใจบทเรียนที่แปลกใหม่ สนใจความคิดที่มีอุดมการณ์ สนใจเรื่องที่จะนำไปประยุกต์ในชีวิตประจำวัน และนำไปช่วยสังคมได้ (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา 2544 : 12) ซึ่งนักศึกษาทุกคนยอมรับว่า ปีแรกในมหาวิทยาลัยเป็นปีของการเปลี่ยนแปลงและมีการปรับตัวที่ค่อนข้าง สับสน เมื่อนักศึกษาอยู่ในสิ่งแวดล้อมใหม่ จะต้องสร้างสัมพันธภาพกับเพื่อนใหม่ที่มาจากโรงเรียนต่าง ๆ (ทรรชนียา กัลยาณมิตร 2530 : 4-7) แต่เนื่องจากผู้เรียนมาจากสิ่งแวดล้อม ทัศนคติ และวิถีชีวิตครอบครัวที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะพื้นฐานทางวิชาการที่ได้รับมาจาก โรงเรียนต่าง ๆ มีความแตกต่างกันมาก จึงเป็นหน้าที่ของผู้เรียนที่จะต้องปรับตัว

ให้เข้ากับ สิ่งแวดล้อมใหม่ และวิธีการเรียนของตนให้เข้ากับระบบการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ซึ่ง สุมาลี สุวรรณภักดี (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาการปรับตัวในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพยาบาลเขตภาคใต้ พบว่า นักศึกษามีปัญหาด้านการเรียนมากที่สุด เช่นไม่ชอบคณะที่เรียน ไม่รู้วิธีเรียน ไม่มีสมาธิในการเรียน กังวลเกี่ยวกับการสอบ จนทำให้มีนักศึกษาจำนวนไม่น้อยที่ประสบกับปัญหาในเรื่องของการปรับตัว และวิธีการเรียน จนต้องพ้นสถานภาพการเป็นนักศึกษา เนื่องจากผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่สถาบันแต่ละแห่งกำหนดไว้ (นิยม คำนวณมาสก และคณะ 2523 : 5)

มหาวิทยาลัยศิลปากร เป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐแห่งหนึ่งที่ก่อตั้งขึ้นจากแนวคิดที่จะช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐในการจัดให้บริการทางการศึกษา ระดับอุดมศึกษา และได้ประสบกับปัญหา นักศึกษามีผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์เช่นเดียวกัน โดยรายงานของสำนักทะเบียนนักศึกษา มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2544 พบว่ามีนักศึกษาที่ต้องพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา เนื่องด้วยสาเหตุ นักศึกษามีผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด และต้องพ้นสถานภาพการเป็นนักศึกษา ตามระเบียบของมหาวิทยาลัย กรุงเทพ แต่มีนักศึกษาอีกกลุ่มหนึ่งที่มีผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ต่ำ แต่ไม่ถึงขั้นพ้นสถานภาพการเป็นนักศึกษา เรียกนักศึกษากลุ่มนี้ว่า “นักศึกษาที่มีสถานภาพรอพิณิจ” นั่นคือ นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยสะสม เมื่อสิ้นปีการศึกษา 2545 อยู่ระหว่าง 1.50 – 1.74 ซึ่งต้องทำคะแนนเฉลี่ยสะสมให้ได้ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป ในปีการศึกษาถัดไป มิฉะนั้นจะพ้นสถานภาพการเป็นนักศึกษา นักศึกษากลุ่มนี้จึงเป็นกลุ่มที่มีอัตราการเสี่ยงต่อการพ้นสภาพการเป็นนักศึกษาสูง (มหาวิทยาลัยศิลปากร 2546) ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดปัญหาในการที่จะผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพออกไปสู่สังคมตามนโยบายที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้ อีกทั้งยังเป็นการสูญเสียงบประมาณ ใช้จ่าย และเกิดความสูญเสียเปล่าทางการศึกษาอีกด้วย (มณฑาทิพย์ มณีโชติรัตน์ 2542 : 3) ซึ่ง กมล สุดประเสริฐ (2520 : 32-35) ได้อธิบายถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพทางการศึกษา อาจแบ่งได้ 2 ประการคือ องค์ประกอบที่มาจากผู้เรียน และสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับ ผู้เรียน เช่น พ่อ แม่ สภาพเศรษฐกิจและสังคม ความสามารถพื้นฐานของผู้เรียน และองค์ประกอบที่มาจากการบริหารการเรียนของหน่วยงานที่รับผิดชอบ ในการประเมินคุณภาพทางการศึกษา จึงอาจประเมินได้จากความสำเร็จในการเรียน หรือจากคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่ง บลูม (Bloom 1976 : 68 - 69) ได้กล่าวว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นตัวแปรตัวหนึ่งที่บ่งชี้คุณภาพของผู้เรียน นักจิตวิทยาและนักศึกษาจึงได้ให้ความสนใจและพยายามศึกษาองค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน เพื่อหาทางปรับปรุงและแก้ไขให้เกิดสภาพที่เอื้ออำนวยต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างดีที่สุด ดังการศึกษาของ

ศิริภรณ์ เทพนิม (2541 : บทคัดย่อ) พบว่า ทักษะคติต่อการเรียน นิสัยในการเรียน และวิธีการปฏิบัติตนในการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งหากผู้เรียนมีนิสัยในการเรียนดี จะมีแนวโน้มประสบความสำเร็จในการเรียนสูง (Holtzman 1965 : 5) นอกจากนี้ ลินเกรน (ขจรสุดา เหล็กเพชร 2522 : 11; อ้างจาก Linndgren 1969 : 8) ได้ให้ความเห็นว่าเหตุผลที่นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนนั้น ขึ้นอยู่กับการมีนิสัยในการเรียนที่ดีถึงร้อยละ 33 การมีความสนใจในการเรียนร้อยละ 25 ชาวปัญญาร้อยละ 15 นอกจากนี้ก็ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบอื่น ๆ ส่วนนักเรียนที่ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนนั้น เนื่องจากมีนิสัยในการเรียนที่ไม่ดีร้อยละ 25 ขาดความสนใจในการเรียนร้อยละ 35 เช่นเดียวกับ แมดดอกซ์ (Maddox 1965 : 12) ที่กล่าวว่า ความแตกต่างระหว่างบุคคลในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนขึ้นอยู่กับนิสัยในการเรียนที่ดี ถึงร้อยละ 30-40 ซึ่งสอดคล้องกับรายงานของ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2530 : 963) นิสัยนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจำนวนกว่าร้อยละ 50 มีพฤติกรรมการเรียนที่เป็นลักษณะที่ดีของวิธีศึกษาเกือบเป็นประจำหรือเกือบทุกครั้งในเรื่องมีความมานะ ตั้งใจเรียน ตั้งใจฟัง ไม่ยอมขาดเรียน รับประทานอาหาร กำหนดเวลา ทำความเข้าใจก่อนลงมือทำงาน เตรียมอุปกรณ์การเรียนพร้อมเสมอ จดงานหรือขีดเส้นใต้ข้อความสำคัญ พยายามทำความเข้าใจและจำได้ดี แบ่งเวลาศึกษาแต่ละวิชาอย่างทั่วถึง จับใจความสำคัญ และทบทวนในการอ่าน วางแผนดูหนังสือเตรียมสอบ วิชาที่ไม่ชอบก็พยายามเรียนและทำงานจนเสร็จ เวลาสอบอ่านคำชี้แจงและคำสั่งจนเข้าใจ วางโครงเรื่องสั้น ๆ ก่อนลงมือเขียนตอบ แบ่งเวลาตอนทำอ่าน และตรวจคำตอบก่อนส่งอาจารย์ นิสัยนักศึกษากลุ่มนี้มีพฤติกรรมการเรียนอยู่ในระดับสูงกว่าผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเกือบทุกข้อ

จากการติดตามผลจำนวนนักศึกษาที่พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา และนักศึกษาที่มีสถานภาพรอพินิจในปีการศึกษา 2544 ถึง 2545 มีจำนวนถึง 1026 และ 1253 คน ตามลำดับ จะเห็นว่าจำนวนนักศึกษาเหล่านี้มีอัตราที่สูงขึ้น การที่มีนักศึกษาลาออกกลางคัน สอบตก และ จบการศึกษาล่าช้าเหล่านี้ ทำให้มหาวิทยาลัยศิลปากร ประสบปัญหาเกี่ยวกับแผนการผลิตบัณฑิตที่ไม่เป็นไปตามที่กำหนดไว้ และยังทำให้เกิดความสูญเปล่าของงบประมาณในการผลิตบัณฑิตอีกด้วย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา ซึ่งถือเป็นองค์ประกอบที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการนำแบบสำรวจพฤติกรรมการเรียน The Learning and Study Strategies Inventory ที่เรียกว่า LASSI มาเป็นเครื่องมือในการวัดพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา โดยแบบทดสอบพฤติกรรมการเรียน LASSI นั้น เป็นแบบวัดของ แคลร์ เวนส์เตน, เดวิด พอลเมอร์ และ

แอนน์ สเคาท์ (Claire E. Weinstein, David R. Palmer and Ann C.Schulte) สร้างขึ้นในปี ค.ศ. 1987 เพื่อเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวม ข้อมูลเกี่ยวกับจุดเด่น และจุดด้อยอันจะนำไปสู่ความสำเร็จในการเรียน ซึ่งแบบทดสอบนี้วัดลักษณะสำคัญของพฤติกรรมกรเรียนทั้ง 10 ด้าน คือ

1. ทศคติในการเรียน (Attitude)
2. แรงจูงใจในการเรียน (Motivation)
3. การจัดการกับเวลาในการเรียน (Time Management)
4. ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในการเรียน (Anxiety)
5. การมีสมาธิและการเอาใจใส่ต่อการเรียน (Concentration)
6. กระบวนการรวบรวมข้อมูล และการกระตือรือร้นในการค้นหาความรู้ (Information Processing)
7. การเลือกใจความสำคัญและการจดจำเนื้อหาที่สำคัญ (Selecting Main Ideas)
8. การใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน (Study Aids)
9. การทดสอบตนเอง การทบทวน และการเตรียมตัวในการเรียน (Self Testing)
10. ยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบ (Test Strategies)

นอกเหนือจากความแตกต่างของพฤติกรรมกรเรียนเฉพาะตัวของนักศึกษาแต่ละคนที่ส่งผลต่อพฤติกรรมกรเรียน ผู้วิจัยยังศึกษาพบว่าในเรื่องที่เกี่ยวกับสาขาวิชาที่เรียนใน มหาวิทยาลัย จะเห็นได้ว่าการเรียนในมหาวิทยาลัยเป็นการเรียนวิชาชีพ หรือวิชาเฉพาะชั้นสูง ด้วยลักษณะของวิชาที่เรียนในสาขาวิชาเหล่านั้น จะทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมกรเรียนที่ แตกต่างกันไปตามสาขาวิชาที่ศึกษา ซึ่ง แบรดชอว์ (Bradshaw 1975 : 268-269) ได้กล่าวไว้ในสถาบันอุดมศึกษาใด ๆ ก็ตาม มีความแตกต่างกันอย่างมากระหว่างนักศึกษาในสาขาวิชาที่ต่างกัน ซึ่งสำคัญเหมือนกับความแตกต่างระหว่างตัวนักศึกษาเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เฟลแมน และนิวคอมบ์ (Feldman and Newcomb 1970 : 59) ที่พบว่านักศึกษาในสาขาวิทยาศาสตร์ มนุษยศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ มีความแตกต่างกันในเรื่องของจุดมุ่งหมายและ แนวทางในการเรียน อันเนื่องมาจากความแตกต่างในเนื้อหาวิชา และหลักสูตร

ข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาพฤติกรรมกรเรียนของนักศึกษาทั้งในภาพรวม และความแตกต่างในแต่ละคณะ ทั้งนี้ในการวิจัยจะศึกษาว่ามีปัจจัยด้านพฤติกรรมกรเรียนเพื่อใช้เป็นแนวทางในการให้นักศึกษาได้พัฒนาปรับปรุงพัฒนาตนเอง เพื่อให้ประสบความสำเร็จใน

การเรียน และเพื่อพิจารณาการให้ความช่วยเหลือนักศึกษา โดยจัดกิจกรรม บริการต่าง ๆ ให้เหมาะสม ซึ่งจะยังผลไปยังนักศึกษาให้มีโอกาสประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะเป็นผลดีแก่สถาบัน ประเทศชาติ อันจะช่วยลดความสูญเปล่าทางการศึกษาของประเทศต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ 10 ด้าน จำแนกตามตัวแปร คุณลักษณะที่เกี่ยวข้อง
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ จำแนกตามสาขาวิชา เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้

สมมุติฐานการวิจัย

1. นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรมีพฤติกรรมการเรียนแตกต่างกันเมื่อจำแนกตามเพศ
2. นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรมีพฤติกรรมการเรียนแตกต่างกันเมื่อจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรมีพฤติกรรมการเรียนแตกต่างกันเมื่อจำแนกตามสาขาวิชา
4. นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรมีพฤติกรรมการเรียนแตกต่างกันเมื่อจำแนกตามรายได้

ขอบเขตของการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น ได้แก่ เพศ สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้ต่อเดือนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมการเรียน 10 ด้าน ได้แก่

1. ทักษะคติในการเรียน (Attitude)
2. แรงจูงใจในการเรียน (Motivation)
3. การจัดการกับเวลาในการเรียน (Time Management)
4. ความวิตกกังวลในการเรียน (Anxiety in learning)
5. การมีสมาธิและการเอาใจใส่ในการเรียน (Concentration)
6. กระบวนการรวบรวมข้อมูล (Information Processing)
7. การเลือกใจความสำคัญและจดจำเนื้อหาที่สำคัญ (Selecting Main Ideas)
8. การใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน (Study Aids)
9. การทดสอบตนเอง การทบทวน และการเตรียมตัวในการเรียน (Self Testing)
10. ยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบ (Test Strategies)

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2548 ในสาขาการสอนภาษาไทย การสอนภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา การศึกษาปฐมวัย การศึกษาประถมศึกษา การศึกษาตลอดชีวิต จิตวิทยา เทคโนโลยีทางการศึกษา วิทยาศาสตร์การกีฬา จำนวนทั้งสิ้น 299 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ในสาขาการสอนภาษาไทย สังคมศึกษา การศึกษาปฐมวัย ประถมศึกษา การศึกษาตลอดชีวิต จิตวิทยา เทคโนโลยีทางการศึกษา วิทยาศาสตร์การกีฬา ในระดับชั้นปีที่ 2 ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 176 คน

นิยามศัพท์

ผลการเรียน หมายถึง ความสำเร็จในการเรียนของนักศึกษา ซึ่งประเมินได้จากคะแนนเฉลี่ยสะสมที่นักศึกษา ปีการศึกษา 2548

พฤติกรรมการเรียน หมายถึง การปฏิบัติตนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร หลักสูตรภาคปฏิบัติ ต่อการเรียน สามารถแบ่งได้ 10 ด้าน คือ

1. **ทัศนคติในการเรียน (Attitude)** หมายถึง ความรู้สึกที่แสดงออกมานักศึกษาสนใจ เอาใจใส่กับการเรียน เช่น การแสดงความรู้สึกว่าชอบต่อวิชา และกิจกรรมที่เรียน

2. **แรงจูงใจในการเรียน (Motivation)** หมายถึง การมีวินัยในตนเองและความพยายามในการทำงานหนัก โดยการแสดงออกของนักศึกษาในการเรียนอย่างหนัก

3. **การจัดการกับเวลาทางการเรียน (Time Managment)** หมายถึง การจัดการตารางเรียน และใช้เวลาในระหว่างวันอย่างมีประสิทธิภาพ

4. **ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในการเรียน (Anxiety in Learning)** หมายถึง การที่นักศึกษาแสดงอาการเครียดขณะเรียน หวาดหวั่นขณะสอบ กังวลใจและสับสนจนไม่สามารถทำข้อสอบได้เต็มที่ สมารถีถูกรบกวน แม้จะเตรียมตัวมาอย่างดี

5. **การมีสมาธิต่อการเรียนและการเอาใจใส่ต่อการเรียน (Concentration)** หมายถึง การที่นักศึกษาไม่สามารถรวบรวมสมาธิ เพราะรู้สึกกระวนกระวายใจ หรืออารมณ์ไม่ดี ใจลอย ไม่สนใจสิ่งที่เรียนและมักคิดถึงสิ่งอื่น

6. **กระบวนการรวบรวมข้อมูล (Information processing)** หมายถึง การที่นักศึกษากระตือรือร้นในการค้นหาความรู้และใช้เหตุผล โดยการทำความเข้าใจกับสิ่งที่เรียนเป็นภาษาตนเอง โดยนำเนื้อหาทั้งหมดมาประมวลเข้ากันอย่างมีเหตุผล และหาความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่เรียนกับประสบการณ์เดิม นำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

7. **การเลือกใจความสำคัญและการจดจำเนื้อหาที่สำคัญของบทเรียน (Selecting Main Ideas)** หมายถึง ความสามารถในการแยกแยะข้อมูลที่สำคัญ และสรุปใจความสำคัญ ออกจากรายละเอียด ขณะฟังคำบรรยาย หรืออ่านหนังสือ

8. การใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน (Study Aids)

หมายถึง การนำยุทธวิธีหรือเทคนิคในการเรียนมาใช้ เช่น การขีดเส้นใต้ วาดรูป แผนภูมิ แผนผัง ตาราง เพื่อสรุปเนื้อหา รวมกลุ่มตัว ทบทวนวิชาที่เรียน หรือนำสมุดจดคำบรรยายมาเปรียบเทียบกับเพื่อน

9. การทดสอบตนเอง การทบทวน และการเตรียมตัวในการเรียน (Self Testing)

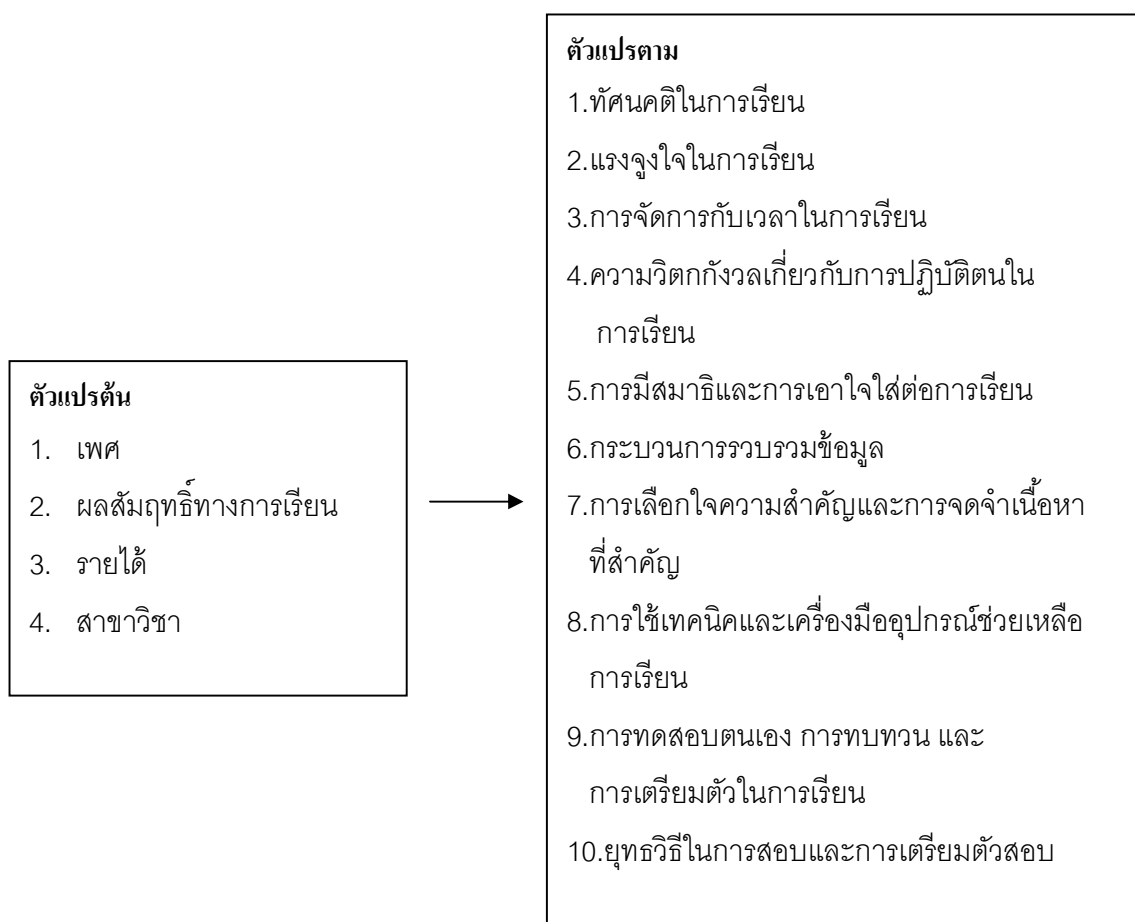
หมายถึง การที่นักศึกษาทดสอบตนเองโดยการตั้งคำถาม เพื่อทดสอบว่าเข้าใจบทเรียนหรือไม่ มีการทบทวนบทเรียนหลังเรียน และตรวจสอบการบ้าน รายงานที่ได้รับมอบหมาย

10. ยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบ (Test Strategies) หมายถึง การที่

นักศึกษานำกลยุทธ์ วิธีการ เทคนิคมาใช้ในการสอบโดยการเตรียมตัวสอบ เช่น การสรุปคำบรรยาย จดจำกฎ ไวยากรณ์ คำศัพท์ สูตรต่าง ๆ และนักศึกษามีการเตรียมตัวก่อนสอบโดยการอ่านหนังสือให้ครบถ้วน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแนวคิดพฤติกรรมกรเรียน The Learning and Study Strategies Inventory (LASSI) ของ แคลร์ เวนส์เตน , เดวิด พอลเมอร์ , แอนนน์ สเตาท์ ซึ่งประกอบด้วย ประเด็นต่าง ๆ 10 ด้าน ซึ่งพฤติกรรมกรเรียนดังกล่าวเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนสามารถเป็นกรอบแนวคิดได้ดังนี้

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) การศึกษาพฤติกรรมของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ 10 ด้าน จำแนกตามตัวแปร คุณลักษณะที่เกี่ยวข้อง
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ จำแนกตามสาขาวิชา เพศ ผลการเรียน และรายได้

สมมุติฐานการวิจัย

นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรมีพฤติกรรมการเรียนแตกต่างกันตามตัวแปรเพศ สาขาวิชา ผลการเรียน และรายได้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2548 ได้แก่ สาขาวิชา การสอนภาษาไทย การสอนภาษาอังกฤษ การสอนสังคมศึกษา จิตวิทยา เทคโนโลยีทางการศึกษา การศึกษาตลอดชีวิต การศึกษาประถมศึกษา การศึกษาปฐมวัย วิทยาศาสตร์การกีฬา จำนวน 299 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 299 คน โดยจำแนกนักศึกษาตามสาขาวิชาและ

การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan (1970:607-610) ที่ระดับความเชื่อมั่นที่ .05 ร้อยละ 95 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 176 คน หลังจากนั้นจึงใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า มีดังนี้

แบบสอบถามสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยของนักศึกษาของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ลักษณะแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (check list) เพศ สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้ต่อเดือน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามประมาณค่า (rating scale) แบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนนักศึกษาของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวนทั้งสิ้น 72 ข้อ ประกอบด้วย 10 ด้าน ได้แก่ ด้านทัศนคติในการเรียน จำนวน 8 ข้อ ด้านแรงจูงใจในการเรียน จำนวน 8 ข้อ ด้านการจัดการเวลาเพื่อการเรียน จำนวน 8 ข้อ ด้านความวิตกกังวลเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในการเรียน 8 ข้อ ด้านการมีสมาธิต่อการเรียน จำนวน 8 ข้อ ด้านกระบวนการรวบรวมข้อมูล จำนวน 8 ข้อ ด้านความสามารถในการจับประเด็นหรือใจความสำคัญใน 5 ข้อ ด้านการใช้เทคนิคต่าง ๆ และอุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน จำนวน 7 ข้อ ด้านการทดสอบตัวเองและการทบทวน การเตรียมตัวในเข้าเรียน จำนวน 8 ข้อ และด้านกลยุทธ์วิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบ จำนวน 8 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ได้วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป (SPSS for window) โดยมีสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้คือ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) เปรียบเทียบระดับค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่มโดยจำแนกตามเพศ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้ ทดสอบด้วย t-test, เปรียบเทียบระดับค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่มโดยจำแนกตาม สาขาวิชา ด้วยสถิติทดสอบ One way ANOVA และหากพบว่ามีค่าแตกต่างจะทำการทดสอบรายคู่ด้วยค่าสถิติทดสอบ LSD (least-significant difference)

สรุปผลการวิจัย

1. การศึกษาพฤติกรรมของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร นักศึกษามีพบว่า โดยรวมนักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนเหมาะสมค่อนข้างมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พฤติกรรมการเรียนมากที่สุดของนักศึกษาด้านการรวบรวมข้อมูลและกระตือรือร้นในการหาความรู้ และพฤติกรรมน้อยที่สุดด้านทัศนคติในการเรียน

1.1 การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านทัศนคติในการเรียน พบว่า โดยรวมนักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนเหมาะสมค่อนข้างมาก พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พฤติกรรมที่เหมาะสมมากที่สุด คือ ข้าพเจ้าไม่สนใจว่าจะเรียนจบหรือไม่ทราบใดที่ข้าพเจ้าสามารถหาคู่ครองได้ และพฤติกรรมที่เหมาะสมน้อยที่สุด คือ ข้าพเจ้าคิดว่าวิชาที่สอนในชั้น ไม่มีคุณค่าที่จะเรียนรู้เลย

1.2 การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านแรงจูงใจในการเรียน พบว่า โดยรวมนักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนเหมาะสมค่อนข้างมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พฤติกรรมการเรียนเหมาะสมมากที่สุด คือ ข้าพเจ้าทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จทันเวลา และพฤติกรรมที่เหมาะสมน้อยที่สุด คือ ข้าพเจ้ามักอ้างเหตุผลเข้าข้างตัวเองเมื่อไม่สามารถเรียนหรือทำงานสำเร็จตามที่ได้รับมอบหมาย

1.3 การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านการจัดการเวลาในการเรียน พบว่า โดยรวมนักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนเหมาะสมค่อนข้างน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พฤติกรรมการเรียนเหมาะสมมากที่สุด คือ ข้าพเจ้ามุ่งท่องหนังสืออย่างหนักเฉพาะช่วงใกล้สอบในการสอบทุกครั้ง และพฤติกรรมที่เหมาะสมน้อยที่สุด คือ ข้าพเจ้าพบว่ามันเป็นการยากที่ต้องเรียนตามตารางเรียนที่ได้วางไว้

1.4 การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านความวิตกกังวลเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในการเรียน พบว่า โดยรวมนักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนเหมาะสมค่อนข้างมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พฤติกรรมที่เหมาะสมมากที่สุด คือ ข้าพเจ้ามุ่งท่องหนังสืออย่างหนักเฉพาะช่วงใกล้สอบในการสอบทุกครั้ง และพฤติกรรมการเรียนเหมาะสมน้อยที่สุด คือ ข้าพเจ้ารู้สึกกังวลว่าข้าพเจ้าจะสอบตกและต้องออกจากมหาวิทยาลัย

1.5 การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านการมีสมาธิและการเอาใจใส่ต่อการเรียน พบว่า โดยรวมนักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนเหมาะสมค่อนข้างน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พฤติกรรมการเรียนเหมาะสมมากที่สุด คือ ข้าพเจ้าไม่เข้าใจเนื้อหาบางวิชาเพราะว่าข้าพเจ้าไม่ได้ตั้งใจฟังอย่างจริงจัง และพฤติกรรมที่

เหมาะสมน้อยที่สุด คือ ปัญหาภายนอกมหาวิทยาลัย เช่น เรื่องความรักเรื่องการเงินเรื่องความขัดแย้งภายในครอบครัวเป็นสาเหตุให้ข้าพเจ้าไม่สนใจต่อการเรียน เป็นลำดับสุดท้าย

1.6 การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านกระบวนการรวบรวมข้อมูลและความกระตือรือร้นในการค้นหาความรู้ พบว่า โดยรวมนักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนเหมาะสมค่อนข้างมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พฤติกรรมการเรียนเหมาะสมมากที่สุด คือ ข้าพเจ้าทำความเข้าใจสิ่งที่ได้เรียนเป็นภาษาของข้าพเจ้า และพฤติกรรมที่เหมาะสมน้อยที่สุด คือ เมื่อข้าพเจ้าเรียนเรื่องอะไร ข้าพเจ้ามักพยายามนำเนื้อหาทั้งหมดมาประมวลให้เข้ากันได้โดยมีเหตุผลเป็นลำดับสุดท้าย

1.7 การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร การเล็งใจความสำคัญและการจดจำเนื้อหาที่สำคัญ พบว่า โดยรวมนักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนเหมาะสมค่อนข้างน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พฤติกรรมการเรียนเหมาะสมมากที่สุด คือ ข้าพเจ้าสามารถแยกแยะข้อมูลที่สำคัญหรือไม่สำคัญได้ขณะที่จดคำบรรยาย และพฤติกรรมที่เหมาะสมน้อยที่สุด คือ มันเป็นการยากสำหรับข้าพเจ้าที่จะตัดสินใจว่าอะไรเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องขีดเส้นใต้ใน บทเรียน

1.8 การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านการใช้เทคนิคและอุปกรณ์ต่างช่วยเหลือในการเรียน พบว่า โดยรวมนักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนเหมาะสมมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พฤติกรรมการเรียนเหมาะสมมากที่สุด การขีดเส้นใต้ข้อความในบทเรียนมีประโยชน์ต่อการทบทวนบทเรียนของข้าพเจ้า และพฤติกรรมที่เหมาะสมน้อยที่สุด คือ ข้าพเจ้าให้ความสำคัญกับประโยคแรกหรือประโยคสุดท้ายของย่อหน้าขณะที่อ่านหนังสือ

1.9 การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านการทดสอบตัวเองและการ ทบทวนและการเตรียมตัวในการสอบ พบว่า โดยรวมนักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนเหมาะสมมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พฤติกรรมการเรียนเหมาะสมมากที่สุด คือ ในขณะที่อ่านหนังสือ ข้าพเจ้ามักหยุดอ่านเป็นช่วง ๆ และทบทวนสิ่งที่อ่านไปแล้วในใจ และพฤติกรรมที่เหมาะสมน้อยที่สุด คือ หลังจากเรียนเสร็จข้าพเจ้าได้ทบทวนบทเรียนเพื่อให้เข้าใจเนื้อหาเหล่านั้น

1.10 การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบ พบว่า โดยรวมนักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนเหมาะสมมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พฤติกรรมที่เหมาะสมมากที่สุด คือ ข้าพเจ้าสอบได้

คะแนนน้อย เพราะมีเวลาเตรียมตัวน้อย และพฤติกรรมการเรียนเหมาะสมน้อยที่สุด คือ ข้าพเจ้าไม่สามารถสรุปสาระที่ ข้าพเจ้าได้ฟังจากการบรรยาย หรืออ่านจากหนังสือได้

2. การเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยภาพรวมและเป็นรายด้าน 10 ด้าน จำแนกตามตัวแปร เพศ ผลสัมฤทธิ์ รายได้

2.1 การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่มีสถานภาพต่างกัน จำแนกตามเพศ พบว่าการศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาด้านทัศนคติในการเรียน และ ด้านเทคนิคและอุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน แตกต่างกัน โดยนักศึกษาเพศหญิงมีพฤติกรรมการเรียนมากกว่าเพศชาย

2.2 การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่มีสถานภาพต่างกัน จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสม พบว่าพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาด้านยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบ แตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง 2.00 – 2.99 มีพฤติกรรมการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง 3.00 ขึ้นไป

2.3 การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จำแนกตามรายได้ของนักศึกษาต่อเดือน พบว่า พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาไม่มีความแตกต่างกัน

2.4 การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร จำแนกตามสาขาวิชา พบว่า พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาด้านทัศนคติในการเรียน มีความแตกต่างกัน ขึ้นต่อไปจะทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ด้วยวิธี LSD

เมื่อทดสอบรายคู่จำแนกตามสาขาวิชา ในด้านทัศนคติ ด้วยวิธี LSD พบว่า พฤติกรรมการเรียนด้านทัศนคติในการเรียนของนักศึกษาสาขาการศึกษาระดับมัธยมศึกษา สาขาการประถมศึกษา สาขาสังคมศึกษา สาขาภาษาไทย สาขาอังกฤษ สาขาจิตวิทยา สาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา สาขาการศึกษาดนตรี และสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ” ซึ่งเป็นวิจัยเชิงสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร และเปรียบเทียบความคิดเห็นพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาทั้ง 10 ด้าน ได้แก่ ด้านทัศนคติในการเรียน ด้านแรงจูงใจในการเรียน ด้านการจัดการเวลาเพื่อการเรียน ด้านความวิตกกังวลเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในการเรียน ด้านการมีสมาธิต่อการเรียน ด้านกระบวนการรวบรวมข้อมูลและความกระตือรือร้นในการค้นหาความรู้ ด้าน

ความสามารถในการจับประเด็นหรือใจความสำคัญใน ด้านการใช้เทคนิคต่าง ๆ และอุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน ด้านการทดสอบตัวเองและการทบทวน การเตรียมตัวในเข้าเรียน ข้อ และด้านกลยุทธ์วิธีในการสอบและ การเตรียมตัวสอบ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากผลการวิจัยพบว่า การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 176 คน จำแนกตามเพศ พบว่า เป็นเพศชายจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 22.50 เป็นเพศหญิงจำนวน 127 คิดเป็นร้อยละ 77.50 จำแนกตามสาขาวิชาพบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 10.20 สาขาวิชาการประถมศึกษา จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 9.70 สาขาวิชาภาษาไทยจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 7.30 สาขาวิชาภาษาอังกฤษจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 6.80 สาขาวิชาสังคมศึกษา จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 8.90 สาขาวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 9.00 สาขาวิชาจิตวิทยาจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 12.10 สาขาวิชาการศึกษาด้านชีวิต จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 17.60 และสาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 17.10 จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง 00.00 – 1.99 จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.80 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง 2.00 – 2.99 จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 33.90 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.00 ขึ้นไป จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 65.30 จำแนกตามรายได้ของนักศึกษาต่อเดือน พบว่านักศึกษามีรายได้ต่ำกว่า 1,500 บาท จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 6.80 มีรายได้ระหว่าง 1,501 - 3,000 บาทจำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 39.10 มีรายได้ระหว่าง 3,001 - 4,500 บาท จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 30.50 มีรายได้ระหว่าง 4,501 – 6,000 บาท จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 17.40 และมีรายได้ตั้งแต่ 6,001 บาทขึ้นไป จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.90

ตอนที่ 2 การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

2.1 ผลการวิจัยพบว่า การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านทัศนคติในการเรียน พบว่า โดยรวมนักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนเหมาะสมค่อนข้างมาก พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พฤติกรรมการเรียนเหมาะสมมากที่สุด คือ ข้าพเจ้าไม่สนใจว่าจะเรียนจบหรือไม่ทราบใดที่ข้าพเจ้าสามารถหาความรู้ได้ ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษามีทัศนคติในด้านการเรียนมาก อาจเป็นเพราะนักศึกษาไม่ได้วิตกกังวลเกี่ยวกับเรื่องเรียน ส่วนใหญ่เข้ามาเพื่อศึกษาหาความรู้ และยังได้พบปะเพื่อนใหม่ในมหาวิทยาลัย ซึ่งมีโอกาสที่จะได้เรียนรู้ซึ่งกัน นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มที่จะช่วยเหลือกันในเรื่องในเรื่องการเรียน จึงทำให้นักศึกษามีทัศนคติที่ดี

ต่อการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ ชัยวัฒน์ แสงศรี (2538 : 53) กล่าวว่า ทักษะคิดเป็นความรู้สึก ความคิดที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เป็นผลมาจากประสบการณ์หรือสิ่งแวดล้อม ความรู้สึก และความคิดดังกล่าวเป็นไปได้ในทางชอบหรือไม่ชอบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย อันมีแนวโน้มที่จะให้บุคคลแสดงปฏิกิริยา และกระทำต่อสิ่งนั้น ๆ ทั้งในการสนับสนุนและต่อต้าน ทักษะคิด เป็นสิ่งที่ไม่สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน การที่เราจะทราบทักษะคิดของบุคคลหนึ่งได้ก็ต้องใช้วิธีแปลความหมายของการแสดงออก ซึ่งอาจจะเป็นแบบหนึ่งขององค์ประกอบของทักษะคิดก็ได้

สำหรับการทดสอบสมมุติฐานการเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ตามตัวแปรเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้ต่อเดือน และสาขาวิชา

ผลการทดสอบพบว่า การศึกษาพฤติกรรมกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จำแนกตามตัวแปร เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้พบว่า นักศึกษาหญิงมีทัศนคติแตกต่างกับนักศึกษาชาย ทั้งนี้เนื่องจาก นักศึกษาหญิงมีทัศนคติดีกว่านักศึกษาชาย อาจเป็นเพราะ นักศึกษาหญิงมีการเอาใจใส่ในการเรียนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ตั้งใจเรียนเห็นคุณค่าของการเรียน เพื่อนำไปใช้ในอนาคต ส่วนนักศึกษาชาย ขาดเรียนบ่อย ไม่ตั้งใจเรียน บางครั้งไม่ชอบอาจารย์ที่สอน สดุดุทัย มุขยวงศา (2533 : 7) ที่อธิบายทัศนคติในการเรียนว่าเป็นสภาพทางอารมณ์ ความรู้สึก ความคิด ความเชื่อ และพฤติกรรมที่แสดงออก เพื่อตอบสนองต่อครู โรงเรียนและระบบการศึกษา เกิดจากประสบการณ์และการ เรียนรู้ ซึ่งแสดงออกมาได้ 2 ด้าน คือ ทัศนคติในทางที่ดีต่อการเรียน นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะของความ พึงพอใจ สนใจมาเรียนอย่างสม่ำเสมอ ยอมรับความสามารถ และวิธีการของครู เห็นคุณค่าของการศึกษา และทัศนคติในทางที่ไม่ดีต่อการเรียน นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะของความไม่พึง

ผลการวิจัย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.00 มีพฤติกรรมทางการเรียนด้านทัศนคติแตกต่างกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.99 ทั้งนี้เนื่องจาก นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.00 มีพฤติกรรมทางการเรียนด้านทัศนคติสูงกว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.99 อาจเป็นเพราะ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.00 มีการเอาใจใส่ด้านการเรียน เรียนรู้เพิ่มเติมจากการค้นคว้าและเห็นคุณค่าของการเรียน ซึ่งส่งผลต่อผลการเรียนที่สูง ช่วยให้นักศึกษามีความกระตือรือร้น พยายามที่จะเรียนเพื่อไม่ให้ผลการเรียนต่ำกว่าตามที่นักศึกษากำหนด ซึ่งสอดคล้องกับ (Diener 1970 : 396-400) ได้ศึกษาความคล้ายคลึงและ ความแตกต่างระหว่างนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ ตัวอย่างประชากรที่ใช้เป็นนิสิต ชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 จำนวน 138 คน ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสองมีพฤติกรรม

ในการเรียนต่างกันคือ นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีพฤติกรรมในการเรียนดีกว่านิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ส่วนรายได้ของนักศึกษาพบว่าไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะ การศึกษามีความสำคัญกับทุกคนที่มีรายได้น้อยหรือรายได้สูง จึงทำให้มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนกับทุกคน

สำหรับการทดสอบสมมุติฐานเปรียบเทียบตัวแปร สาขาวิชาพบว่าความแตกต่างด้านทัศนคติ จึงนำไปทดสอบรายคู่ด้วยวิธี LSD พบว่า พฤติกรรมการเรียนด้านทัศนคติในการเรียนของนักศึกษาสาขาการศึกษาปฐมวัย สาขาการประถมศึกษา สาขาสังคมศึกษา สาขาภาษาไทย สาขาอังกฤษ สาขาจิตวิทยา สาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา สาขาการศึกษาตลอดชีวิต และสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจาก นักศึกษาสาขาการศึกษาปฐมวัย มีพฤติกรรมการเรียนด้านทัศนคติสูงกว่า สาขาอื่น ๆ เพราะ นักศึกษาสาขาการศึกษาปฐมวัย ต้องใส่ใจในรายละเอียดของวิชาต่าง ๆ ทำให้นักศึกษามีความมั่นใจในการปฏิบัติต่อดัง ๆ ที่อยู่ก่อนวัยเรียน ดังนั้นนักศึกษาจึงมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน และมีความเชื่อมั่นในอาจารย์ที่สอนที่จะถ่ายทอดความรู้มายังตนเอง ส่วนนักศึกษาสาขาจิตวิทยา มีทัศนคติที่ตรงลงมา เพราะการเรียนจิตวิทยานั้นต้องเรียนรู้หลักและทฤษฎีต่าง ๆ ของนักจิตวิทยาที่จะต้องนำไปใช้กับเด็ก ๆ จนถึงผู้ใหญ่ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่นักศึกษาสาขาจิตวิทยาต้องศึกษาความหลากหลายของแต่ละบุคคล และต้องศึกษาทั้งในห้องเรียนสามารถนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำได้ และนักศึกษาสาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา ทัศนคติที่ดีต่อการเรียน เพราะการเรียนในสาขาดังกล่าวท้าทายความสามารถของนักศึกษาในการทำสื่อต่าง ๆ เพื่อการเรียน หรือเผยแพร่เรื่องราวต่าง ๆ ผ่านการเรียนรู้และศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม มีความอิสระในการคิด มีการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียนเพื่อให้เปิดมุมมองของตนเองให้กว้างขึ้น สำหรับนักศึกษาสาขาการศึกษาตลอดชีวิต มีทัศนคติที่ดีต่อเรียนแตกต่างสาขาอื่น ๆ เพราะการเรียนนั้นต้องศึกษาหาความรู้อยู่ตลอดเวลาและการเรียนรู้จะต้องเรียนรู้จากประสบการณ์จากบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ และมีการเรียนรู้นอกห้องเรียนได้สัมผัสชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนที่น่าสนใจ อาจารย์ผู้สอนสามารถที่จะเข้าใจนักศึกษาในทุกเรื่อง ทำให้นักศึกษามีความเชื่อมั่นในการเรียนรู้ที่จะได้รับจากอาจารย์ ส่วนสาขาการประถมศึกษาและสังคมศึกษา ต้องศึกษาเรียนรู้ให้ทันต่อเหตุการณ์ เพื่อที่จะนำไปศึกษาหรือวิพากษ์เรื่องต่าง ๆ ของสังคม และต้องเรียนรู้ตลอดเวลาใส่ใจในรายละเอียด เพื่อให้สอดคล้องกับทฤษฎีต่าง ๆ ของนักการศึกษาและนักวิเคราะห์เหตุการณ์ต่าง ๆ ตามหลักวิชา จึงให้นักศึกษาเพราะคนกระตือรือร้น ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง จึงทำให้นักศึกษามีทัศนคติที่ดี ส่วนนักศึกษาสาขาภาษาไทย นักศึกษาได้เรียนรู้เกี่ยวกับวรรณคดีต่าง ๆ และความเป็นมาของภาษาไทยตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีความแม่นยำในหลักภาษาไทยที่ต้องนำไปใช้ และต้องเรียนรู้ถึงประเพณีของไทยตั้งแต่ในอดีตถึงปัจจุบัน ซึ่งทำให้นักศึกษาสนุกกับการเรียน อาจารย์ผู้สอนมีเทคนิคในการสอนที่เข้าใจง่ายและไม่น่าเบื่อจนเกินไป

ทำให้นักศึกษาไม่เครียดกับการเรียน จึงมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนและอาจารย์ที่สอน และนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ มีการเรียนการสอนที่ต้องเน้นหลักภาษาที่ต้องให้ถูกต้องหลักไวยากรณ์ และในการเรียนการสอนยังเน้นให้นักศึกษาได้ปฏิบัติเพื่อให้เกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ในด้านการเรียนการสอนมีอาจารย์ที่มีความเชี่ยวชาญด้านภาษาให้คำปรึกษา แนะนำแก่นักศึกษา จึงทำให้นักศึกษาเกิดความคิดสร้างสรรค์ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ สำหรับสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา เป็นลำดับสุดท้าย เพราะสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา ส่วนใหญ่เป็นการกิจกรรมการเคลื่อนไหวร่างกาย การออกกำลังกาย จึงทำให้นักศึกษาไม่ได้เครียดกับการเรียน และสาขาดังกล่าวยังมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมกีฬาของมหาวิทยาลัย การเผยแพร่กีฬาต่าง ๆ รวมไปถึงการเป็นตัวแทนมหาวิทยาลัยในการแข่งขันทั้งนอกและในสถาบัน ซึ่งสอดคล้องกับ วิชชุดา เตียวกุล (2529 : 14) กล่าวถึงทัศนคติทางการเรียนว่า เป็นความรู้สึก และความคิดเห็นที่มีต่อความรู้ต่อการศึกษา ทั้งทางด้านการเรียนการสอน คือ ยอมรับตัวครู และคุณค่าทางการศึกษา สอดคล้องกับ สูดฤทัย มุขยวงศา (2533 : 7) ที่อธิบายทัศนคติในการเรียนว่าเป็นสภาพทางอารมณ์ ความรู้สึก ความคิด ความเชื่อ และพฤติกรรมที่แสดงออก เพื่อตอบสนองต่อครู โรงเรียนและระบบการศึกษา เกิดจากประสบการณ์และการ เรียนรู้ ซึ่งแสดงออกมาได้ 2 ด้าน คือ 1.) ทัศนคติในทางที่ดีต่อการเรียน นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะของความ พึงพอใจ สนใจมาเรียนอย่างสม่ำเสมอ ยอมรับความสามารถ และวิธีการของครู เห็นคุณค่าของการศึกษา 2.) ทัศนคติในทางที่ไม่ดีต่อการเรียน นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะของความไม่พึงพอใจ ไม่เห็นด้วย ไม่ชอบครู ไม่ตั้งใจเรียน ขาดเรียน บ่อย ๆ ไม่เห็นคุณค่าของการศึกษา

2.2 ผลการวิจัยพบว่า การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านแรงจูงใจในการเรียน พบว่า โดยรวมนักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนเหมาะสมค่อนข้างมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พฤติกรรมที่เหมาะสมมากที่สุด คือ เข้าพเจ้าทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จทันเวลา ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษามีแรงจูงใจในการทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จทันเวลา อาจเป็นเพราะนักศึกษามีความมุ่งมั่นที่ศึกษา เพื่อที่จะได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจากตารางที่ 2 พบว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.00 ขึ้นไป มีจำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 65.30 และการที่นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์สูงส่งผลต่อความสำเร็จในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับ รุจิรา เยาวมาตย์ (2541 : 13) ได้อธิบายว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์นั้นส่งผลต่อการเรียนของ ผู้เรียนเป็นสิ่งที่ผู้เรียนคาดหวังเพื่อก้าวไปสู่ความสำเร็จหรือสัมฤทธิ์ผลที่ได้ตั้งไว้ ผู้ที่ประสบความสำเร็จจะเป็นผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง

สำหรับการทดสอบสมมุติฐานการเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ตามตัวแปรเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้ต่อเดือน และสาขาวิชา ไม่พบความแตกต่างกัน อาจเป็นเพราะ นักศึกษาต้องการที่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่ดี และจะส่งผลต่อการเรียนในอนาคตและหลังจากจบการศึกษาแล้ว จึงส่งผลให้นักศึกษามีแรงจูงใจในการเรียน

2.3 การศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านการจัดการเวลาในการเรียน พบว่า โดยรวมนักศึกษามีพฤติกรรมเหมาะสมค่อนข้างน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พฤติกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมมากที่สุด คือ ข้าพเจ้ามุ่งท่องหนังสืออย่างหนักเฉพาะช่วงใกล้สอบในการสอบทุกครั้ง ทั้งนี้เนื่องจาก นักศึกษามีความวิตกกังวลในการสอบแต่ละครั้ง อาจเป็นเพราะ ตลอดระยะเวลาในการเรียนนักศึกษาไม่ได้วางแผนหรือจัดสรรในการอ่านหนังสือหรือกิจกรรมต่างไว้ล่วงหน้า จึงทำให้นักศึกษาทุ่มเทกับการอ่านหนังสือใกล้สอบ นักศึกษาจึงได้พักผ่อนน้อย เกิดอาการเจ็บป่วยในเวลาสอบ ซึ่งสอดคล้อง วัชรวิ บูรณสิงห์ (2526 : 48-54) อธิบายว่า การจัดสรรเวลาในการศึกษาถือได้ว่า เป็นเทคนิคที่สำคัญ อันจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนให้ได้ผลดีขึ้นประการหนึ่ง กล่าวคือ ผู้เรียนจะต้องมีการทำตารางเวลาสำหรับศึกษาของตนเอง เพื่อจะได้ทำรายการสิ่งที่จะต้องทำ ตามลำดับความสำคัญก่อนหลัง และเวลาในการพักผ่อนให้เหมาะสม พร้อมทั้งมีวิธีการอ่านให้ ถูกต้อง เหมาะสม

สำหรับการทดสอบสมมุติฐานการเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ตามตัวแปรเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้ต่อเดือน และสาขาวิชา พบว่า นักศึกษาชายแตกต่างกับนักศึกษาหญิง ทั้งนี้เนื่องจาก นักศึกษาชาย มีการจัดการเวลามากกว่านักศึกษาหญิง อาจเป็นเพราะ นักศึกษาชายไม่ได้เอาใจใส่ในการเรียนเท่าที่ควร ประกอบกับขาดเรียนบ่อย จึงต้องมีการบังคับตนเองโดยการจัดตารางเวลาในการทบทวนบทเรียน และกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในบทเรียนมากขึ้น สามารถที่จะเรียนให้ทันกับเนื้อหาที่อาจารย์สอน สุขใจ น้ำผุด (2536 : 44) กล่าวว่า เวลาเป็นสิ่งมีค่า เราสามารถใช้ให้เกิดเป็นเงินเป็นทองขึ้นมาได้ แต่เวลาเป็นทรัพยากรที่ต่างจากทรัพยากรทั้งหลาย เพราะเมื่อผ่านไปแล้ว ไม่มีการย้อนคืน ดังนั้น คุณค่าของเวลาจึงขึ้นกับการรู้จักใช้ให้เกิดประโยชน์เท่านั้น ส่วนตัวแปร ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้ต่อเดือน และสาขาวิชา ไม่พบความแตกต่าง อาจเป็นเพราะ มีการจัดการเวลาต่าง ๆ ตามปฏิทินของการเรียนอย่างต่อเนื่อง และมีการปรับเปลี่ยนเวลาให้เหมาะสมกับสภาพการเรียน

2.4 การศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านความวิตกกังวลเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในการเรียน พบว่า โดยรวมนักศึกษามีพฤติกรรม

การเรียนรู้เหมาะสมค่อนข้างมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พฤติกรรมการเรียนรู้เหมาะสมมากที่สุด คือ ข้าพเจ้ามุ่งท่องหนังสืออย่างหนักเฉพาะช่วงใกล้สอบในการสอบทุกครั้ง ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษาเกิดความวิตกกังวลในการสอบ อาจเป็นเพราะไม่เข้าใจในเนื้อหา ไม่แน่ใจว่าตรงตรงกับเนื้อหาที่จะออกสอบหรือไม่ จึงเกิดความเครียดในระหว่างที่รอการสอบในแต่วิชา ซึ่งสอดคล้องกับ Spielberger (1979 : 111) ได้สรุปแนวคิดในการศึกษาความวิตกกังวลในการสอบจากผู้วิจัย หลาย ๆ คนว่า การศึกษาความวิตกกังวลในการสอบต้องอ้างอิงความแตกต่างระหว่างบุคคลในความโน้มเอียงในการตอบสนองต่อความเครียดในการสอบ

สำหรับการทดสอบสมมุติฐานการเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ตามตัวแปรเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้ต่อเดือน และสาขาวิชา ไม่พบความแตกต่าง อาจเป็นเพราะ นักศึกษาเตรียมตัวก่อนที่จะเรียนโดยนักศึกษาคอ่านหรือเน้นข้อความหรือใจความสำคัญเพื่อให้เข้าใจก่อนที่จะเข้าเรียน และมีการจดบันทึกขณะที่เรียน จึงทำให้นักศึกษาไม่วิตกกังวลต่อการเรียน

2.5 การศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านการมีสมาธิและการเอาใจใส่ต่อการเรียน พบว่า โดยรวมนักศึกษามีพฤติกรรมเหมาะสมค่อนข้างน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พฤติกรรมการเรียนรู้เหมาะสมมากที่สุด คือ ข้าพเจ้าไม่เข้าใจเนื้อหาบางวิชาเพราะว่าข้าพเจ้าไม่ได้ตั้งใจฟังอย่างจริงจัง ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษา นักศึกษาให้ความสนใจในกิจกรรมหรือเรื่องอื่นในขณะที่เรียน อาจเป็นเพราะนักศึกษามีเรื่องที่สำคัญมากกว่าการเรียน เช่น ความห่วงใยบุคคลอันเป็นที่รัก หรือกำลังอยู่ระหว่างการมีความรัก หรือไปก่อเหตุที่ไม่สมควรไว้และอยู่ระหว่างการแก้ปัญหา เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับ ประธาน วัฒนวานิชย์ (2537 : 31-35) กล่าวว่า การเรียนของนักศึกษาให้ได้ผลดีนั้น การมีสมาธิในการเรียน เป็นองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่ง เพราะการเรียนจะมีประสิทธิภาพต้องอาศัยความตั้งใจจดจ่ออยู่กับการเรียน ความพร้อมที่จะเรียน และสนใจในวิชานั้นจริง ๆ สิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อสมาธิในการเรียน เช่น ความหิว ความอิม เสียงดัง ฯลฯ ต้องขจัดให้หมดไป ขณะที่ฟังคำบรรยาย หากเกิดข้อสงสัยควรรีบจดไว้ เพื่อไม่ให้ข้อสงสัยนั้นรบกวนสมาธิในการเรียนในช่วงนั้น ๆ

สำหรับการทดสอบสมมุติฐานการเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ตามตัวแปรเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้ต่อเดือน และสาขาวิชา ไม่พบความแตกต่าง อาจเป็นเพราะ นักศึกษาตั้งใจเรียนและซักถามอาจารย์ผู้สอน เพื่อให้เข้าใจมากขึ้นในการเรียน สามารถที่จะชี้ให้เห็นได้ใจความที่สำคัญ จดบันทึกสิ่งที่สำคัญเพื่อไปศึกษาเพิ่มเติม

2.6 การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านกระบวนการรวบรวมข้อมูลและความกระตือรือร้นในการค้นหาความรู้ พบว่า โดยรวมนักศึกษามีพฤติกรรมเหมาะสมค่อนข้างมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พฤติกรรมที่เหมาะสมมากที่สุด คือ ข้าพเจ้าทำความเข้าใจสิ่งที่ได้เรียนเป็นภาษาของข้าพเจ้า ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษาได้ทำความเข้าใจบทเรียนโดยใช้ภาษาของตนเองทำให้นักศึกษาอาจเป็นเพราะ ภาษาที่อาจารย์สอนเป็นศัพท์ทางวิชาการซึ่งบางครั้งยากต่อการเข้าใจ นักศึกษาจึงแปลความหมายตามที่ตนเองเข้าใจ โดยเรียบเรียงเป็นภาษาตนเองทำให้นักศึกษาเข้าใจในบทเรียนมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ Weinstein and Palmer (2002 : 11) กล่าวถึงการรวบรวมข้อมูลว่า เป็นการทำที่นักศึกษาระตือรือร้นในการค้นหาความรู้และใช้เหตุผลโดยการทำความเข้าใจกับสิ่งที่เรียนเป็นภาษาตนเอง โดยนำเนื้อหาทั้งหมดมาประมวลเข้ากัน อย่างมีเหตุผล และหาความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่เรียนกับประสบการณ์เดิม

สำหรับการทดสอบสมมุติฐานการเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ตามตัวแปรเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้ต่อเดือน และสาขาวิชา ไม่พบความแตกต่าง อาจเป็นเพราะ นักศึกษาต้องการทราบข้อมูลที่อาจารย์สอนให้ชัดเจนจึงต้องศึกษาเพิ่มเติมตามแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ จึงทำให้นักศึกษามีความรู้เพิ่มมากขึ้นจากการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

2.7 การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านการเลือกใจความสำคัญและการจดจำเนื้อหาที่สำคัญ พบว่า โดยรวมนักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนเหมาะสมค่อนข้างน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมมากที่สุด คือ ข้าพเจ้าสามารถแยกแยะข้อมูลที่สำคัญหรือไม่สำคัญได้ขณะที่จดคำบรรยาย ทั้งนี้เนื่องจาก นักศึกษาบทเรียนก่อนที่อาจารย์จะบรรยายและมีการขีดเส้นใต้ข้อความที่สำคัญไว้ก่อนแล้วจึงเข้าใจง่ายและมีการจดบันทึกเพิ่มเติมในขณะที่อาจารย์กำลังอธิบาย ซึ่งสอดคล้องกับ พรทิพย์ ศรีสุรักษ์ (2529 : 38-43) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับเทคนิคการจับใจความในการอ่านตำราเรียนโดยใช้เทคนิค 6 ประการ ได้แก่ 1.) สรุพนั่งหนังสือจนจบเล่ม 2.) อ่านเพื่อให้ได้แนวความคิดหลัก 3.) ตั้งคำถามให้กับตัวเองในขณะที่อ่าน 4.) การขีดเส้นใต้และจดบันทึก 5.) รวบรวมสิ่งที่จดในชั้นเรียนและที่บันทึกไว้ในตารางเรียนไว้ด้วยกัน 6.) ทบทวนอย่างสม่ำเสมอ ควรทบทวนก่อนและหลังชั่วโมงเรียน

สำหรับการทดสอบสมมุติฐานการเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ตามตัวแปรเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้ต่อเดือน และสาขาวิชา ไม่พบความแตกต่าง อาจเป็นเพราะขณะที่เรียนนักศึกษาสามารถที่จะจดเนื้อหาความที่

สำคัญ และนักศึกษาได้มีศึกษาก่อนที่จะเข้าเรียนซึ่งขณะที่มีการจดจำเนื้อหาที่สำคัญไว้บ้างจึงให้นักศึกษาเข้าใจมากขึ้นในขณะที่อาจารย์สอน จากการทบทวนทบทเรียนและเลือกเนื้อหาที่สำคัญมาศึกษา

2.8 การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านการใช้เทคนิคและอุปกรณ์ต่างช่วยเหลือในการเรียน พบว่า โดยรวมนักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนเหมาะสมมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พฤติกรรมการเรียนเหมาะสมมากที่สุด การขีดเส้นใต้ข้อความในบทเรียนมีประโยชน์ต่อการทบทวนบทเรียนของข้าพเจ้า ทั้งนี้เนื่องจาก นักศึกษามีเทคนิคต่าง ๆ ในการเรียน โดยเฉพาะการอ่านและการทบทวนบทเรียนและขีดเส้นใต้ข้อความ อาจเป็นเพราะ นักศึกษาจะได้จดจำง่ายขึ้น ซึ่งเมื่อเปิดอ่านหนังสือก็จะรู้ถึงข้อความที่สำคัญในการทบทวน จึงทำให้นักศึกษาสามารถทบทวนได้หลาย ๆ และซักถามกับเพื่อน เพื่อให้มีความเข้าใจในบทเรียนมากขึ้น หรือจดเพิ่มเติมโดยใช้ข้อความของนักศึกษาตามความเข้าใจ ซึ่งสอดคล้องกับ ประธาน วัฒนวานิชย์ (2537 : 31-35) กล่าวถึงเทคนิคในการสร้าง ความเข้าใจในการเรียนว่าควร จะ ศึกษาวิชานั้นมาล่วงหน้า พอให้มีความรู้บ้าง รู้จักซักถาม เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจอย่างแจ่มแจ้ง และอ่าน ควรอ่านข้อความที่จดมา หรือข้อความจากหนังสือเรียนอย่างพิถีพิถัน จะทำให้เกิดความเข้าใจ ซึ่งการเขียนเป็นข้อความตามความเข้าใจของผู้เรียน การเขียนเป็นคำพูดตามความนึกคิดของผู้เรียนจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องนั้น ๆ ได้เป็นอย่างดี

สำหรับการทดสอบสมมุติฐานการเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ตามตัวแปรเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้ต่อเดือน และสาขาวิชา ไม่พบความแตกต่าง อาจเป็นเพราะ นักศึกษาได้มีการจับกลุ่มติวข้อสอบกันและได้นำแนวข้อสอบเก่าจากรุ่นพี่มาทำเพื่อให้เข้าใจในการสอบและแนวข้อสอบ ซึ่งในขณะที่อ่านหนังสือมีการเน้นหรือขีดข้อความที่สำคัญเพื่อนำมาซักถามระหว่างเพื่อนในกลุ่มทำให้จดจำได้เป็นอย่างดี

2.9 การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านการทดสอบตัวเองและการ ทบทวนและการเตรียมตัวในการสอบ พบว่า โดยรวมนักศึกษามีพฤติกรรมเหมาะสมมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พฤติกรรมที่เหมาะสมมากที่สุดคือ ในขณะที่อ่านหนังสือ ข้าพเจ้ามักหยุดอ่านเป็นช่วง ๆ และทบทวนสิ่งที่อ่านไปแล้วในใจ ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษาได้ทบทวนในขณะที่เดียวกันก็หยุดและมาทบทวนในใจไปด้วย อาจเป็นเพราะ นักศึกษากังวลว่าตนเองจะลืมจึงมีการทบทวนในใจเพื่อให้เกิดความเข้าใจมากขึ้น และในขณะที่เดียวกันก็จดบันทึก หรือทำโน้ตย่อไว้ เพื่อให้จำบทเรียนได้ดีขึ้นและทำให้ไม่ลืม ซึ่งสอดคล้องกับ ประธาน วัฒนวานิชย์ (2537 : 31-35) กล่าวถึงการทดสอบและการทบทวน โดยการทดสอบนั้น อาจทำได้โดยการตอบคำถามจากแบบฝึกหัด หรือคำถามที่ตั้งขึ้นเองเพื่อจะได้ทราบว่า ผู้เรียน

เข้าใจบทเรียนนั้นถูกต้องเพียงไร และส่วนการทบทวน เป็นการย้ำไม่ให้ลืม วิธีการช่วยในการทบทวน เช่น การจดบันทึก หรือทำโน้ตย่อ และการขีดเส้นใต้ (สำหรับหนังสือส่วนตัว)

สำหรับการทดสอบสมมุติฐานการเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ตามตัวแปรเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้ต่อเดือน และสาขาวิชา ไม่พบความแตกต่าง อาจเป็นเพราะ นักศึกษามีการรวมกลุ่มเพื่อทบทวนบทเรียนและนอกจากนี้นักศึกษามีการจดโน้ตที่สำคัญและขีดเส้นทบทวนให้เข้าใจในการเรียนให้มากขึ้น ซึ่งการทบทวนบางครั้งต้องไปปรึกษาอาจารย์ผู้สอนให้ความกระจ่างในการเรียนและเป็นการทบทวนเรื่อง นักศึกษาไม่เข้าใจ

2.10 การศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบ พบว่า โดยรวมนักศึกษามีพฤติกรรมเหมาะสมมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พฤติกรรมที่เหมาะสมมากที่สุด คือ ขำพเจ้าสอบได้คะแนนน้อย เพราะมีเวลาเตรียมตัวน้อย ทั้งนี้เนื่องจาก นักศึกษามีเวลาน้อยในการเตรียมตัวสอบ อาจเป็นเพราะ นักศึกษามีเวลาในการเตรียมตัวสอบ อาจเป็นเพราะ ไม่ได้จัดตารางการอ่านหนังสือในสำหรับการสอบในขณะเดียวกันไม่ได้จดโน้ตใช้สำหรับเนื้อหาที่สำคัญและไม่ได้ติดต่อกับเพื่อน ๆ เพื่อทบทวนบทเรียน ทำให้นักศึกษาได้คะแนนในการสอบน้อย ซึ่งสอดคล้องกับ วุฒิพล สกลเกียรติ (2542 :32-34) ได้นำเสนอการเตรียมตัวและการทำข้อสอบ ซึ่งพอสรุปเป็นข้อ ๆ ได้ดังนี้ ทำตารางสอบที่จะต้องสอบ ทั้งสอบกลางภาค ปลายภาค และสอบเก็บคะแนน อ่านหนังสือเตรียมสอบ ดูข้อสอบเก่าประกอบ ซึ่งอาจขอจากรุ่นพี่ การติวกับเพื่อน การติวร่วมกันด้วยการตั้งคำถามผลัดกันถามได้เถียงในเนื้อหาวิชา การค้นคว้าเพิ่มเติม ควรจะสอบถามอาจารย์ผู้สอนก่อนว่าต้องการให้ค้นคว้าเพิ่มเติมเพื่อใช้ในการศึกษาหรือไม่จำหัวข้อสำคัญ ๆ ไว้ โดยเฉพาะหัวข้อที่อาจารย์ผู้สอนเน้นเป็นพิเศษ และควรจำรายละเอียดในหัวข้อนั้น ๆ ด้วย การตีความคำถามในข้อสอบให้ถูกต้อง การเตรียมตัวในคืนก่อนสอบ ในกรณีที่ไม่ได้วางแผนเตรียมดูหนังสือมาก่อน การเตรียมตัวในเช้าวันสอบ ควรตื่นนอนแต่เช้ากว่าปกติ ทานอาหารตามปกติ แต่ต้องระวังอาหารที่จะทำให้ท้องเสีย เตรียมอุปกรณ์การสอบให้เรียบร้อยครบถ้วน การทำข้อสอบที่เป็นปรนัย ควรทำให้ครบทุกข้อ การทำข้อสอบที่เป็นอัตนัย หลักใหญ่ในการตอบคำถามแบบอัตนัย คือ ผู้ตอบต้องดูหนังสือมากพอและจะต้องอธิบายอย่างละเอียดให้ตรงประเด็นคำถาม การทำข้อสอบควรตอบสอบและดูข้อสอบให้ทั่วทุกหน้า ถ้ามีเวลาเหลือในการทำข้อสอบ ควรทบทวนคำตอบโดยเฉพาะข้อสอบ อัตนัย อย่าลืมดูรายละเอียดปลีกย่อยก่อนส่งกระดาษคำตอบ

สำหรับการทดสอบสมมุติฐานการเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ตามตัวแปรเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้ต่อเดือน

และสาขาวิชา พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00-2.99 มียุทธวิธีในการสอบสูงกว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.00 ขึ้นไป ทั้งนี้เนื่องจาก นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.99 มีพฤติกรรมทางการเรียนด้านยุทธวิธีในการสอบ สูงกว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.00 อาจเป็นเพราะ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.99 นักศึกษาไม่ได้เอาใจใส่ในการนั่งเรียนในห้อง หรือไม่เข้าใจในบทเรียน ไม่กล้าถามครูผู้สอน เพราะกลัวเพื่อน ๆ รำคาญ จึงต้องมีวิธีการต่าง ๆ เพื่อที่จะสามารถทำข้อสอบได้ โดยอาศัยเพื่อนช่วยในการติวข้อสอบหรือโน้ตเนื้อที่สำคัญ หรือหัดใหม่ในการอ่านหนังสือทบทวนบทเรียนจากหนังสือ สมุดแบบฝึกหัด อย่างหนักในระยะเวลาที่สั้น ทำให้พักผ่อนไม่เพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับ วิสิทธิ์ วิจารณ์พจนรัตน์ (2539 : 12-14) ได้เสนอแนะหลักการเตรียมตัวสอบไว้ดังต่อไปนี้ จดรายชื่อวิชาที่จะต้องสอบทั้งหมดเป็นรายการออกมา ตรวจสอบว่าแต่ละวิชามีตำราเรียน สมุดจดเนื้อหาที่ครูให้จด โน้ตย่อ สมุดแบบฝึกหัดงานที่ครูสั่งให้ทำครบหรือไม่ หากไม่ครบจัดหาหรือจัดทำให้ครบ และแต่ละวิชาใช้กระดาษ 1 แผ่นจดชื่อเรื่อง หรือหัวข้อที่เรียน หากเป็นวิชา บรรยาย ถ้าจดทำโน้ตย่อไว้แล้วควรทบทวนเนื้อหาจากแบบเรียน กฎ สูตร ทฤษฎี หรือหลักเกณฑ์ที่ควรจำแล้วติดไว้ที่แผ่นหน้าของแบบเรียนนั้น อ่านทบทวนเนื้อหาตามโน้ตย่อ หรือทดลองทำแบบฝึกหัดตาม หัวข้อเรื่องที่จดไว้ โดยดำเนินการตามตารางแบ่งเวลาดูหนังสือ ส่วนตามตัวแปรเพศ รายได้ต่อเดือน และสาขาวิชา ไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะ การสอบเป็นสิ่งสำคัญทำให้นักศึกษากระตือรือร้นในการเรียน การติวข้อสอบร่วมกับเพื่อน มีการโน้ตในขณะที่เรียน จึงให้นักศึกษามั่นใจในการสอบ

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านทัศนคติในการเรียน พบว่า โดยรวมนักศึกษามีพฤติกรรมเหมาะสมค่อนข้างมาก พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พฤติกรรมที่เหมาะสมน้อยที่สุด คือ ข้าพเจ้าคิดว่าวิชาที่สอนในชั้น ไม่มีคุณค่าที่จะเรียนรู้เลย มอบหมาย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ควรมีการประเมินผลเกี่ยวกับทัศนคติแต่ละรายวิชาเป็นรายบุคคล เพื่อที่จะต้องปรับทัศนคติของนักศึกษาให้เห็นคุณค่าของการเรียนแต่ละรายวิชาและประโยชน์ที่จะได้รับรวมถึงการนำไปใช้ในอนาคต
2. การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านแรงจูงใจในการเรียน พบว่า โดยรวมนักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนเหมาะสมค่อนข้างมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมน้อยที่สุด คือ ข้าพเจ้า

มักอ้างเหตุผลเข้าข้างตัวเองเมื่อไม่สามารถเรียนหรือทำงานสำเร็จตามที่ได้รับมอบหมาย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ควรมีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการสร้างแรงจูงใจในการเรียน เช่น การนำนักศึกษาที่จบการศึกษาที่ประสบสำเร็จมาแล้วถึงประสบการณ์การเรียนอยู่ในรั้วมหาวิทยาลัย วิธีการเรียนรวมถึงการใช้ชีวิตในขณะที่เรียนอยู่ เป็นต้น

1.3 การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านการจัดการเวลาในการเรียน พบว่า โดยรวมนักศึกษามีพฤติกรรมเหมาะสมค่อนข้างน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า และพฤติกรรมที่เหมาะสมน้อยที่สุด คือข้าพเจ้าพบว่ามันเป็นการยากที่ต้องเรียนตามตารางเรียนที่ได้วางไว้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ควรชี้แจงให้นักศึกษาทราบถึงความจำเป็นในการจัดตารางเรียนของมหาวิทยาลัย และความสำคัญของการเรียนจะได้ในแต่ละวิชา เพื่อให้นักศึกษาได้ปฏิบัติตามตารางเรียนของมหาวิทยาลัย

1.4 การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านความวิตกกังวลเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในการเรียน พบว่า โดยรวมนักศึกษามีพฤติกรรมเรียนเหมาะสมค่อนข้างมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พฤติกรรมที่เหมาะสมน้อยที่สุด คือข้าพเจ้ารู้สึกกังวลว่าข้าพเจ้าจะสอบตกและต้องออกจากมหาวิทยาลัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ควรจัดประชุมชี้แจงให้ทราบระเบียบด้านวิชาการ และการปฏิบัติตัวในขณะที่เรียนในมหาวิทยาลัย การตารางอ่านหนังสือและกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อไม่ให้นักศึกษาเกิดความวิตกกังวลในการเรียน

1.5 การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านการมีสมาธิและการเอาใจใส่ต่อการเรียน พบว่า โดยรวมนักศึกษามีพฤติกรรมเรียนเหมาะสมค่อนข้างน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พฤติกรรมเรียนเหมาะสมน้อยที่สุด คือปัญหาภายนอกมหาวิทยาลัย เช่น เรื่องความรักเรื่องการเงินเรื่องความขัดแย้งภายในครอบครัวเป็นสาเหตุให้ข้าพเจ้าไม่สนใจต่อการเรียน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ควรจัดศูนย์ให้คำปรึกษาปัญหาต่าง ๆ ของนักศึกษา หรือให้อาจารย์ที่ปรึกษาติดตามนักศึกษาที่มีปัญหาตามปัญหาและให้คำปรึกษาแก่นักศึกษานำไปแก้ปัญหาก็เพื่อให้นักศึกษาใช้ชีวิตผ่อนคลายและสบายใจ

1.6 การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านกระบวนการรวบรวมข้อมูลและความกระตือรือร้นในการค้นหาความรู้ พบว่า โดยรวมนักศึกษามีพฤติกรรมเหมาะสมค่อนข้างมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พฤติกรรมเรียนเหมาะสมน้อยที่สุด คือ เมื่อข้าพเจ้าเรียนเรื่องอะไร ข้าพเจ้ามักพยายามนำเนื้อหาทั้งหมดมาประมวลให้เข้ากันได้ อย่างมีเหตุผลเป็นลำดับสุดท้าย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ควรจัดอบรมเกี่ยวกับ

การรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูลที่เชื่อมโยงไปหาเหตุผลของหลักการและทฤษฎีต่าง ๆ เพื่อให้นักศึกษาทราบการลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์และเชื่อมโยงหาเหตุผล

1.7 การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร การเล็งใจความสำคัญและการจดจำเนื้อหาที่สำคัญ พบว่า โดยรวมนักศึกษามีพฤติกรรมเหมาะสมค่อนข้างน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พฤติกรรมการเรียนเหมาะสมน้อยที่สุด คือ มั่นเป็นการยากสำหรับข้าพเจ้าที่จะตัดสินใจว่าจะอะไรเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องขีดเส้นใต้ในบทเรียน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ควรให้ครูผู้สอนกระตุ้นนักศึกษาขณะที่เรียนขีดเส้นข้อความที่สำคัญ หรือเน้นย้ำเพื่อให้นักศึกษาได้ขีดเส้นหรือโน้ตสิ่งที่สำคัญหรือข้อความที่สำคัญ เพื่อให้นักศึกษาได้นำไปศึกษาค้นคว้าต่อไป

1.8 การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านการใช้เทคนิคและอุปกรณ์ต่างช่วยเหลือในการเรียน พบว่า โดยรวมนักศึกษามีพฤติกรรมเหมาะสมมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พฤติกรรมที่เหมาะสมน้อยที่สุด คือ ข้าพเจ้าให้ความสำคัญกับประโยคแรกหรือประโยคสุดท้ายของย่อหน้าขณะที่อ่านหนังสือ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ควรจัดอบรมเกี่ยวกับเทคนิคและอุปกรณ์ช่วยเหลือทางการเรียน เช่น การขีดเส้นใต้ การโน้ตข้อความที่สำคัญ หรือการสรุปเกี่ยวกับเรียนอย่างเข้าใจด้วยตนเองอย่างน้อย เป็นต้น

1.9 การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านการทดสอบตัวเองและการ ทบทวนและการเตรียมตัวในการสอบ พบว่า โดยรวมนักศึกษามีพฤติกรรมเหมาะสมมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พฤติกรรมการเรียนเหมาะสมน้อยที่สุด คือหลังจากเรียนเสร็จข้าพเจ้าได้ทบทวนบทเรียนเพื่อให้เข้าใจเนื้อหาเหล่านั้น คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ควรจัดตารางให้นักศึกษาได้อ่านหรือทบทวนทางการเรียน และให้นักศึกษาจดบันทึก หรือขีดเส้นใต้ข้อความที่สำคัญ หรือให้นักศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากที่อาจารย์สอน โดยนักศึกษาต้องทำอย่างสม่ำเสมอในการค้นคว้าหรืออ่านหนังสือจนเป็นกิจวัตร

1.10 การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบ พบว่า โดยรวมนักศึกษามีพฤติกรรมเหมาะสมมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พฤติกรรมที่เหมาะสมน้อยที่สุด คือ ข้าพเจ้าไม่สามารถสรุปสาระที่ ข้าพเจ้าได้ฟังจากการบรรยาย หรืออ่านจากหนังสือได้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ควรให้อาจารย์สรุปการเรียนในแต่ละวิชาหลังจากที่สอนเสร็จแล้วเพื่อเพิ่มความเข้าใจให้กับนักศึกษาที่ไม่เข้าใจและนักศึกษาที่สามารถสรุปได้แล้วก็จะพิจารณาว่าสรุปตรงกับอาจารย์ที่สรุปหรือไม่และสามารถแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้ตรงกับของอาจารย์

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการทำวิจัยเรื่อง ทักษะคิดในการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
2. ควรมีการทำวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลให้นักศึกษามีสมาธิในการเรียน ของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
3. ควรมีการทำวิจัยเรื่อง การศึกษายุทธวิธีในการเตรียมตัวสอบของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาและวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามลำดับดังต่อไปนี้

1. พฤติกรรมการเรียน
  - 1.1 ความหมายของพฤติกรรมการเรียน
  - 1.2 การสร้างและวิธีแก้ไขปรับปรุงพฤติกรรมการเรียน
  - 1.3 แบบประเมินพฤติกรรมการเรียน
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพฤติกรรมการเรียน
  - 2.1 ทศนคติในการเรียน
  - 2.2 แรงจูงใจในการเรียน
  - 2.3 การจัดเวลาในการเรียน
  - 2.4 ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในการเรียน
  - 2.5 การมีสมาธิต่อการเรียน
  - 2.6 การรวบรวมข้อมูล
  - 2.7 การเลือกใจความสำคัญ และจดจำเนื้อหาที่สำคัญของบทเรียน
  - 2.8 การใช้เทคนิคต่าง ๆ และอุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน
  - 2.9 การทดสอบตนเอง ทบทวน และเตรียมตัวก่อนเข้าเรียน
  - 2.10 กลยุทธ์ในการสอบและการเตรียมตัวสอบ

1. พฤติกรรมการเรียน

1.1 ความหมายของพฤติกรรมการเรียน

เครนตัน และบาร์คเลย์ (Cranston and Barclay 1985 : 136) ได้ให้ความเห็นว่า พฤติกรรมในการเรียนของผู้เรียนและเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียน การสอน ผู้สอน และสัมพันธ์ภาพกับเพื่อน หมายถึง วิธีการเรียนของผู้เรียนที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้าขณะนั่นเอง

สุมานิน รุ่งเรืองธรรม (2526 : 33) ได้สรุปว่าพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียนมี จุดมุ่งหมาย เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้ผู้เรียนมีความเจริญสูงสุด โดยผ่านประสบการณ์ ต่าง ๆ ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่าพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียนก็คือ สิ่งที่คุณครูกระทำขณะที่เรียนนั่นเอง

โสภา ชูพิกุลชัย (2528 : 111) ให้ความหมายของพฤติกรรมการเรียน หมายถึง การกระทำ หรือกิจกรรมที่นักเรียนแสดงออกในด้านการเรียน การตอบสนองหรือปฏิกิริยาที่ นักเรียนมีต่อประสบการณ์ สิ่งแวดล้อมในขณะที่เรียนด้วย ดังนั้น พฤติกรรมการเรียนของ นักเรียนนั้นขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของนักเรียนเป็นสำคัญ

กึ่งกาญจน์ ปานทอง (2545 : 19) อธิบายความหมายของพฤติกรรมการเรียนไว้ว่า หมายถึงการปฏิบัติตัวของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนทั้งในและนอกห้องเรียนได้อย่าง เหมาะสมกับวัน เวลา และสถานที่ ได้แก่ การแบ่งเวลาในการเรียน การเข้าเรียน การฟัง การอ่าน การจดโน้ตเพื่อช่วยจำ การส่งการบ้าน การทบทวนบทเรียน และการเตรียมตัวสอบ เป็นต้น

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษามาพบว่า ในความหมายของคำว่าพฤติกรรมการเรียน (Learning Behavior) ยังมีคำที่คล้ายคลึงกัน เช่น ทักษะการเรียน (Study Skill) เทคนิคการเรียน (Study Techniques) นิสัยในการเรียน (Study Habits) และยุทธวิธีการเรียน (Learning Strategies)

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น คำว่าพฤติกรรมการเรียนได้กินความหมายของหลายคำขึ้นมา ซึ่งผู้วิจัยจะนำเสนอทั้งหมดดังนี้

เรนนี และราเซน (Wrenn and Larsen 1969 : 1-4) ได้เสนอว่าทักษะในการเรียนและเทคนิคในการเรียนเป็นลักษณะของพฤติกรรมแบบหนึ่งและเป็นส่วนหนึ่งของนิสัยในการเรียน ซึ่งนิสัยในการเรียน (Study Habits) เป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคลที่แสดงออก หรือกระทำ ในการเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งของและบุคคล (Jearakul 1976 : 15) ซึ่งลักษณะนิสัยในการเรียนนั้นจะรวมไปถึง เทคนิคในการเรียน และทักษะในการเรียนด้วย (วิชชุดา เตียวกุล 2529 : 6) เช่นเดียวกับ ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2538 : 1) ที่กล่าวว่านิสัยในการเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอ แสดงถึง

ความพอใจและมุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้ให้บรรลุผลสำเร็จ ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวประกอบด้วยความตั้งใจ และเอาใจใส่ในการเรียน การวางแผนและการจัดระบบการเรียน มีความมุ่งมั่นที่จะแสวงหาความรู้ และพัฒนาการเรียนให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความคิดริเริ่ม ชยัน อดทน รับผิดชอบ ฟังตนเอง และมีความภาคภูมิใจในผลการเรียนของตน

ยุทธวิธีการเรียน (Learning Strategies) นั้น เวินสไตน์ และเมเยอร์ (Weinstein and Mayer 1986 : 315-317) ได้นิยามความหมายไว้ว่า เป็นพฤติกรรมของผู้เรียนที่แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีกระบวนการศึกษาหาความรู้อย่างไร ตัวอย่างเช่น การขีดเส้นใต้ข้อความที่สำคัญ ๆ การสรุปประเด็นสำคัญของสิ่งที่เรียน หรือการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อให้สิ่งที่เรียนกระจ่างขึ้น

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าพฤติกรรมกรเรียน หมายถึง การกระทำ กิจกรรม การตอบสนอง ปฏิกริยา หรือวิธีการและเทคนิคในการเรียนของนักเรียน ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความรู้ ทักษะ เจตคติ ให้บรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดในวิชาต่าง ๆ โดยมีการแสดงออกอย่างสม่ำเสมอด้วยความพึงพอใจ และมานะพยายามที่จะพัฒนาการเรียนให้ดีขึ้น โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค

1.2 การสร้างและวิธีการแก้ไขปรับปรุงพฤติกรรมกรเรียน

สมิธ (ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ 2541 : 15; อ้างอิงจาก Smith 1970 : 2-35) ได้ศึกษาพบว่า นักเรียนสามารถประหยัดเวลาได้ 1 ใน 3 ถึง 1 ใน 4 ของเวลาที่เคยใช้ ถ้ารู้จักสร้างพฤติกรรมกรเรียนที่ดีและปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งการจัดระบบวิธีการเรียนให้มีประสิทธิภาพดังนี้

1. กำหนดตารางเวลาเรียน โดยแน่ใจว่าได้ให้เวลาแต่ละวิชาอย่างเพียงพอ และบังคับให้ตนเองปฏิบัติตามตารางนั้น

2. จัดสถานที่ให้เหมาะสมสำหรับตนเองในเวลาทำงานแต่ละวัน

3. ตั้งสมาธิแน่นแน่ว ปราศจากสิ่งรบกวนจนกว่างานจะเสร็จ

4. ทำงานที่ได้รับมอบหมายในแต่ละวันให้เสร็จตามกำหนดในตารางเวลาที่กำหนด

นอกจากนี้ สมิธ ยังได้เสนอแนะวิธีปฏิบัติในการเรียนที่ดี โดยปรับปรุงด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. การอ่าน องค์ประกอบที่สำคัญที่ทำให้การอ่านมีประสิทธิภาพ คือ ความเร็ว และความเข้าใจในเนื้อหากการอ่านที่รวดเร็วทำให้บุคคลสามารถอ่านเนื้อเรื่องได้มากกว่าหรือ ทบทวนเรื่องราว

เดิมซ้ำ ๆ ได้หลายครั้ง ในช่วงเวลาที่จำกัด ส่วนความเข้าใจในเนื้อหาจะต้องพยายามจำจุดมุ่งหมายของเรื่องนั้นให้ได้

2. การขีดเส้นใต้ เพื่อเน้นจุดสำคัญที่อาจเป็นปัญหา ข้อเท็จจริง ความคิดเห็นของผู้เรียน เพื่อจำไว้หรือทำให้เห็นได้ง่ายชัดเจนหรือแสดงจุดอ่อนที่เรายังไม่เข้าใจ

3. การจดโน้ต การจดโน้ตส่วนที่สำคัญที่ได้อ่านหรือรับฟังจะช่วยให้จำได้ดีขึ้น

4. การเขียน การเขียนรายงานหรือการทำการบ้านที่ทำได้ไม่ดี อาจเนื่องมาจากการขาดความรู้ในเรื่องหลักการเขียนในลักษณะต่าง ๆ เช่น การเขียนรายงาน การเขียนเพื่อตอบคำถาม เป็นต้น

5. การใช้ห้องสมุด ห้องสมุดเป็นแหล่งทรัพยากรความรู้ที่สำคัญ ดังนั้น ผู้เรียนจึงต้องมีความรู้ ความเข้าใจ การใช้ประโยชน์จากห้องสมุดได้อย่างดี

6. การใช้เครื่องมือช่วยในการเรียน เช่น แผนที่ ตารางจะทำให้เข้าใจบทเรียน ได้ดียิ่งขึ้น

สาทิศ รุกขรังสฤษฎ์ (2525 : 49-53) ได้อ้างถึง Hill ซึ่งกล่าวถึงเทคนิคหรือวิธีการเรียน เพื่อให้สำเร็จหรือเกิดประสิทธิภาพโดยให้ข้อเปรียบเทียบแนวปฏิบัติของนักศึกษาที่ประสบความสำเร็จและไม่ประสบความสำเร็จไว้ดังนี้

ตารางที่ 1 ข้อเปรียบเทียบแนวปฏิบัติของนักศึกษาที่ประสบความสำเร็จและไม่ประสบความสำเร็จ

นักศึกษาที่ประสบความสำเร็จ	นักศึกษาที่ไม่ประสบความสำเร็จ
<ul style="list-style-type: none"> - เข้าฟังการบรรยาย ฟังการบรรยายสรุป และฝึกปฏิบัติเป็นประจำ - จัดบันทึกทุกครั้งทั้งฟังบรรยายและเขียนใหม่ให้ดีขึ้นในวันเดียวกัน - นั่งเรียนหน้าชั้นเป็นประจำ - ถามคำถามทุกครั้งเมื่อมีปัญหา - จัดบันทึกเมื่ออ่านหนังสือประกอบการเรียน - ทำงานตามตารางเวลา - มีความสนใจและตั้งใจในการทำงานอย่างจริงจัง - มีความมั่นใจในทุกสิ่ง - รู้วิธีการที่ตนตั้งใจจดจ่อกับการทำงาน 	<ul style="list-style-type: none"> - ขาดการเข้าร่วมในกิจกรรมดังกล่าว - ไม่มีการเขียนขึ้นใหม่หลังจากจัดบันทึก - มักเข้านั่งเรียนหลังชั้นเรียน - ไม่เคยถามคำถามเลย - ไม่มีการจัดบันทึกในขณะที่อ่าน - ไม่มีการจัดตารางเวลาในแต่ละวัน - แสดงให้เห็นความสนใจบ้างบางครั้งบางคราว - ขาดความมั่นใจทั้งด้านการทำงานและส่วนตัว - ขาดคุณสมบัติในการตั้งใจจดจ่อและหน่ายหนีได้ง่าย

และคณาจารย์โครงการแนะแนว มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (2537ก : 22-25) ได้เสนอแนะเทคนิคในการเรียน ไว้ดังนี้

1.เทคนิคการอ่านตำรา เทคนิคการอ่านตำราเทคนิคหนึ่งก็คือ เทคนิค SQ3R ซึ่งพัฒนาขึ้นโดย ศาสตราจารย์ฟรานซิส บี โรบินสัน (Francis B. Robinson) SQ3R มีความหมายดังนี้

S (Survey) สืบรวจ เพื่อดูแนวทงกว้าง ๆ ของตำรานั้น ๆ เช่น คำนำ สารบัญ หัวข้อ ย่อหน้าแรก สรุปในแต่ละบท เป็นต้น เพื่อจะรู้ว่าหนังสือเล่มนี้มีคุณค่าและตรงกับความต้องการหรือไม่

Q (Question) ตั้งคำถาม เมื่อสำรวจเบื้องต้นแล้วควรตั้งคำถามถามตนเอง เกี่ยวกับเรื่องทีผ่านสายตาว่า มีเนื้อหาอะไร มีปัญหาและข้อนำคิดประการใด หัวข้อเรื่องแต่ละบทมีความหมายว่าอะไร อะไรเป็นสิ่งสำคัญหรือข้อความสำคัญในแต่ละหัวข้อ การตั้งคำถามว่า ใครที่ไหน ทำอะไร เมื่อไร ทำไม่ ทำอย่างไร จะเป็นการบังคับให้ตั้งใจจดจ่อกับเรื่องที่ศึกษาต่อไป

R (Read) อ่าน เป็นการอ่านอย่างละเอียดเพื่อตอบคำถามที่ตั้งไว้ ตี้องรู้ถึง ความคิดหลัก ประเด็นสำคัญ รายละเอียดของบท ตอน ย่อหน้า และข้อเท็จจริงอื่น ๆ อ่านอย่างกระตือรือร้น มีสมาธิ ให้ความสนใจอย่างเต็มที่ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและจดจำได้

R (Recite) ท่อง เมื่ออ่านจบในแต่ละบท แต่ละตอน แต่ละหัวข้อให้หยุดเป็น ระยะ แล้ว ทบทวนความจำว่าอ่านอะไรไปบ้าง การทบทวนความจำนี้เป็นส่วนสำคัญที่สุด เพราะเป็นการรวบรวม ความรู้เข้าไปเก็บไว้ในสมองอย่างถาวร

R (Review) ทบทวน เป็นการตรวจสอบความถูกต้อง ในการจำสิ่งที่ผ่านมา การทบทวนก็ คือ การปฏิบัติ 4 ขั้นตอนแรกซ้ำหลาย ๆ ครั้งก่อนสอบ

2. เทคนิคการจำ ปัจจัยที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งในการเรียนคือ การพยายามจำ เนื้อหาที่ เรียนมาแล้วให้ได้นานที่สุด โดยปฏิบัติตามเทคนิคต่อไปนี้

2.1 พยายามทำความเข้าใจกับเนื้อหานั้นให้ได้ อย่าจำในสิ่งที่ไม่เข้าใจ

2.2 พยายามเชื่อมโยงเนื้อหาใหม่กับสิ่งที่ได้เรียนไปแล้ว

2.3 เลือกรายละเอียดเนื้อหาที่สำคัญ

2.4 จัดเนื้อหาอย่างมีระบบเป็นขั้นตอน หรือใช้แผนภูมิ แผนภาพ ตารางช่วยจะทำให้ เนื้อหาชัดเจนและจำได้ง่าย

2.5 การท่อง หรือการเขียนหลาย ๆ ครั้ง จะช่วยให้จำได้มากขึ้น

2.6 บทเรียนที่ยาว ควรแบ่งเป็นส่วน ๆ

2.7 การทบทวนเป็นระยะ จะช่วยให้จำได้ดีขึ้น หลังชั่วโมงเรียนควรทบทวน ทันที

3. เทคนิคการจำคำบรรยาย การจดคำบรรยาย เป็นการบันทึกคำบรรยายไว้ อย่างถาวร เพื่อสะดวกในการอ่านทบทวนใหม่ การจดคำบรรยายหรือการเขียนที่กระทำไปพร้อมกับการเห็นและการ ฟังจะเป็นการรวมสมาธิให้จดจ่ออยู่ที่คำบรรยาย ซึ่งมีเทคนิคดังนี้

3.1 ในขณะที่ฟังการบรรยายควรตั้งใจฟังและใช้ความคิดตามไปด้วย

3.2 พยายามจับประเด็นสำคัญจากคำบรรยาย

3.3 พยายามจดให้ได้เนื้อความมากที่สุด แต่ไม่ใช่จดทุกคำพูดโดยไม่ กลั่นกรอง แต่ ถ้าเนื้อความใดเข้าใจยาก ให้จดทุกคำไว้ก่อนแล้วค่อยทำความเข้าใจทีหลัง

3.4 จดให้เร็วที่สุด หรืออาจใช้สัญลักษณ์หรือคำย่อเข้าช่วย

3.5 ควรจัดให้มีระเบียบ โดยใช้หัวข้อทั้งหัวข้อใหญ่ หัวข้อรอง และอาจใช้ ตัวเลขกำกับหัวข้อเพื่อให้เข้าใจและจำได้ง่ายขึ้น

3.6 การย่อหน้า เว้นช่องว่าง ชิดเส้นใต้ แบ่งช่องไฟ จะช่วยให้อ่านได้ง่ายขึ้น ภายหลัง

3.7 ถ้าผู้บรรยายพูดเร็วเกินไปในเนื้อหาที่สำคัญแล้วไม่สามารถจดทัน ควรเว้นที่ว่างไว้เพื่อนำมาเติมภายหลัง หรืออาจยกมือถามผู้บรรยาย การหันไปถามเพื่อนจะทำให้เพื่อนเสียสมาธิ และทำให้ทั้งเขาและเราไม่ได้ฟังตอนต่อไป

3.8 ควรบันทึกครั้งที่ และวันที่ฟังบรรยายทุกครั้ง

3.9 จดวิชาเดียวกันไว้ในเล่มเดียวกัน อย่าจดปนกับวิชาอื่นและอย่า ปล่อยปะละเลยเมื่อมีเหตุให้จด

3.10 ควรทบทวนดูบันทึกคำบรรยายใหม่ในวันเดียวกัน จะช่วยให้เข้าใจและจำเรื่องได้ดี

4. เทคนิคการทำบันทึกย่อ การทำบันทึกย่อเป็นการประมวลความรู้ขึ้นใหม่ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและเป็นเครื่องมือช่วยความจำแก่ผู้เรียน ผู้เรียนต้องใช้สมาธิ ตั้งใจและคิดตามจะทำให้จดจำเนื้อหาได้แม่นยำ สำหรับลักษณะการบันทึกที่ดีนั้น ควรเป็นบันทึกที่สั้น ได้ใจความ ชัดเจน และอ่านเข้าใจง่าย ซึ่งมีวิธีปฏิบัติดังนี้

4.1 อ่านและทำความเข้าใจเนื้อหาที่สำคัญ แล้วสรุปสาระสำคัญในแต่ละ ย่อหน้า

4.2 จดอย่างสั้น และกระชับความ

4.3 จดให้ครอบคลุมเนื้อหา

4.4 ใช้ภาพประกอบง่าย ๆ เพื่อช่วยให้เข้าใจได้เร็วขึ้น

4.5 ถ้าข้อความกระชับสมบูรณ์ดีแล้ว ให้คัดลอกลงบันทึกย่อได้เลย

4.6 ควรจดชื่อหนังสือ ผู้แต่ง ชื่อบท และระบุหน้าของตำรา ที่เราย่อไว้ด้วย เพื่อจะได้กลับไปพิจารณาทบทวนรายละเอียดใหม่

5. การขีดเส้นใต้และจดในตำรา เป็นการเน้นความสำคัญของเนื้อหาเพื่อสะดวกในการกลับมาทบทวน มักนิยมใช้ปากกาสี ชิดเน้นข้อความสำคัญ หรืออาจใช้การทำเครื่องหมายต่าง ๆ เช่น วงกลม ดอกจันทร์ สีเหลี่ยม เป็นต้น และอาจใช้ที่ว่างของหนังสือ เพื่อจดบันทึก สรุปหรือคำถามได้ อย่าเก็บรักษาตำราให้ใหม่อยู่เสมอโดยไม่ยอมขีดเขียนลงไป

จะเห็นได้ว่า เทคนิคหรือแนวทางปฏิบัติต่าง ๆ ที่ใช้เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น เป็นวิธีที่จะช่วยเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการเรียนของนักศึกษา ซึ่งนักศึกษายังสามารถนำไป

ปรับใช้ให้เหมาะสมกับตัวเอง หรือที่เรียกว่าเป็นเทคนิคเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล เพื่อให้ตนเองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดียิ่งขึ้น

1.3 แบบประเมินพฤติกรรมการเรียน

ในการวัดพฤติกรรมการเรียน หรือนิสัยในการเรียน ได้มีนักจิตวิทยาทำการศึกษาและพัฒนาเครื่องมือขึ้นมาหลายชุดเพื่อศึกษาควคู่ไปกับตัวแปรอื่น เช่น The Study Attitudes and Methods Survey (SAMS), The California Study Methods Survey (SMS), The Scales of Motivation and Study Methods (SMSM) และ The Survey of Study Habits and Attitudes (SSHA) (Jearakul 1976 : 40) ซึ่งต่อมา ดร.แคร์ อี เวียนสไตน์ (Claire E. Weinstein) ดร.เดวิด อาร์ พอลเมอร์ (David R. Palmer) และ ดร.แอน ซี สคูลท์ (Ann C. Schulte) ของมหาวิทยาลัยเท็กซัสแห่งอออสติน (University of Texas at Austin) ได้สร้างแบบสำรวจพฤติกรรมการเรียน Learning and Study Strategies Inventory (LASSI) ขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1987 เพื่อเก็บข้อมูลนักศึกษาในด้านต่าง ๆ (Weinstein and Palmer 2002 : 2, 9-13) เช่น การเรียนเพื่อประโยชน์ในการให้คำปรึกษา และช่วยเหลือนักศึกษาที่มีปัญหาทางการเรียน ประกอบด้วยข้อคำถาม 77 ข้อ แบ่งออกเป็น 10 ด้าน ดังนี้

1. ทศนคติ (The Attitude Scale) หมายถึง ทศนคติของนักศึกษาที่มีต่อ สถานศึกษา และความสำเร็จในการเรียน เช่น ความสามารถหรือวิธีการต่าง ๆ ที่นักศึกษาใช้ในการทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จหรือประสบความสำเร็จในการเรียน (ตัวอย่างข้อคำถาม : ฉันรู้สึกสับสนและไม่แน่ใจว่าอะไรคือจุดมุ่งหมายในการเรียนของฉัน) นักศึกษาที่มีคะแนนในระดับนี้ต่ำ อาจจะเป็นคนที่ไม่เชื่อมั่นในสถานศึกษาของตนว่ามีความสำคัญเพียงไร และต้องการพัฒนาความเข้าใจเกี่ยวกับสถานศึกษาเพื่อนำไปสู่เป้าหมายชีวิตในอนาคต

2. แรงจูงใจ (The Motivation Scale) หมายถึง การที่นักศึกษามีความขยัน เอาใจใส่ มีระเบียบวินัยในตนเอง และมีความพยายามซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นที่จะทำให้การเรียนนั้น ประสบความสำเร็จ (ตัวอย่างข้อคำถาม : เมื่อฉันได้รับงานที่ยาก ฉันไม่เคยยอมแพ้หรือเลือกที่จะศึกษาในเรื่องง่ายกว่า) นักศึกษาที่มีคะแนนในระดับนี้ต่ำ จะเป็นผู้ที่ต้องยอมรับ และรับผิดชอบกับผลงานที่ออกมา และเรียนรู้ที่จะกำหนดเป้าหมาย หรือวิธีการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ

3. การจัดการกับเวลาทางการเรียน (The Management Scale) หมายถึง การที่นักศึกษาวางแผน และจัดการกำหนดเวลาของตนเองตามสถานการณ์ต่าง ๆ (ตัวอย่าง ข้อคำถาม : ฉันจะตั้งใจเรียนเฉพาะที่เป็นเวลาใกล้สอบ) นักศึกษาที่มีคะแนนต่ำ อาจจะต้อง การพัฒนาการ

จัดการตารางเวลา หรือเทคนิคต่าง ๆ ในการช่วยจัดการเวลา และหลีกเลี่ยง กิจกรรมที่ไม่เป็นประโยชน์ต่อตัวนักศึกษา

4. ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียน (The Anxiety Scale) หมายถึง ระดับ ความกังวล ของนักศึกษาที่มีต่อสถานศึกษา นักศึกษาที่มีระดับคะแนนต่ำมักจะพบประสบการณ์หลายอย่างที่ทำให้เกิดความวิตกกังวลสูงในสถานศึกษา ส่วนนักศึกษามีระดับคะแนนสูงมักจะมี ความวิตกกังวลเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งชัดเจน (ตัวอย่างข้อคำถาม : ฉันรู้สึกเป็นกังวล เกี่ยวกับคำตอบของฉันในการทดสอบครั้งนี้) ผู้ที่มีคะแนนต่ำอาจจะต้องการการพัฒนาเทคนิค ต่าง ๆ ที่ช่วยในการลดความวิตกกังวลในเรื่องรอบตัว และสามารถให้ความสนใจกับสิ่งใด สิ่งหนึ่ง หรือจดจ่อกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้

5. การมีสมาธิต่อการเรียน (The Concentration Scale) หมายถึง ความสามารถของ นักศึกษาที่มุ่งความสนใจต่อเหตุการณ์ในขณะนั้น (ตัวอย่างข้อคำถาม : ฉันพบว่าในขณะที่เรียน ฉันคิดถึงสิ่งอื่นและไม่ได้ฟังว่าอาจารย์ที่สอนพูดถึงเรื่องอะไร) ผู้ที่มีคะแนนต่ำอาจจะต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับการตรวจสอบความสนใจของตนเอง และพัฒนาเทคนิคที่ทำให้มีสมาธิในการเรียนมากยิ่งขึ้น

6. กระบวนการรวบรวมข้อมูล (The Information Processing Scale) หมายถึง วิธีการที่ นักศึกษาสามารถใช้การจินตนาการ กลวิธีในการจัดการ และทักษะของเหตุผล หรือ วิธีการในการ เรียนที่ช่วยให้ นักศึกษาสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมเข้ากับสิ่งที่พวกเขา กำลังจะเรียนรู้และจดจำ เช่น ความรู้ที่มีคุณค่า และข้อมูลของสิ่งต่าง ๆ ในอนาคต (ตัวอย่างข้อคำถาม : ฉันตีความสิ่งที่ฉันกำลัง เรียนให้เป็นภาษาของตนเอง) นักศึกษาที่มีระดับคะแนนต่ำอาจมีความยากลำบากในการที่จะ ตีความหมายของข้อมูล หรือบทเรียน และไม่รู้จักวิธีการจำที่จะช่วยให้ตนเองนึกเรื่องราวหรือบทเรียน ต่าง ๆ ได้ในภายหลัง

7. การเลือกใจความสำคัญและจดจำเนื้อหาที่สำคัญของบทเรียน (The Selecting Main Ideas Scales) หมายถึง ทักษะของนักศึกษาที่สามารถจับใจความสำคัญของเนื้อหาว่าส่วนใดสำคัญ มาก และส่วนใดที่ไม่ค่อยมีความสำคัญกับรายละเอียด (ตัวอย่างข้อคำถาม : บ่อยครั้งที่ฉันลืมเก็บ รายละเอียด จนไม่สามารถมองภาพรวมของเรื่องนั้นได้) นักศึกษาที่มีระดับคะแนนต่ำอาจต้องการการ พัฒนาทักษะในการแยกเนื้อหาออกเป็น ส่วน ต่าง ๆ และเน้นส่วนที่ควรสนใจ เช่น การอ่านหนังสือ ภาษาอังกฤษ (Textbook) ซึ่งนักศึกษาจะสามารถเข้าใจความหมายถ้าหากจับใจความสำคัญได้

8. การใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน (The Study Aids Scale) หมายถึง การที่นักศึกษาสามารถใช้ข้อมูลหรือตัวอย่างที่มีอยู่ช่วยเหลือในการเรียนและค้นคว้าข้อมูล

(ตัวอย่างข้อคำถาม : ฉันมักจะช่วยเหลือตนเองโดยการเปิด **textbook** เพื่อหาสิ่งที่ฉันต้องการ) ผู้ที่มีคะแนนต่ำอาจต้องการการพัฒนาความเข้าใจว่าข้อมูลหรือตัวอย่างบทเรียนที่มีอยู่มีความสำคัญ และวิธีการใช้ข้อมูลนั้นเพื่อช่วยเหลือตนเองให้เป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

9. การทดสอบตนเอง การทบทวน และการเตรียมตัวในการเรียน (**The Self-Testing Scale**) หมายถึง จินตนาการ หรือการสร้างภาพอันเป็นเทคนิคที่จะช่วยให้นักศึกษา เข้าใจในบทเรียนมากยิ่งขึ้น (ตัวอย่างข้อคำถาม : ฉันจะหยุดอ่านหนังสือเป็นช่วง ๆ เพื่อจินตนาการถึงสิ่งที่ผู้เขียนกล่าวถึง) ผู้ที่มีคะแนนต่ำอาจต้องการพัฒนาความเข้าใจและรู้ซึ่ง เกี่ยวกับการทดสอบตนเอง และเรียนรู้เทคนิคในการจินตนาการข้อมูล และระดับของความเข้าใจ หรือความสามารถในการเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ที่กำลังศึกษาอยู่

10. ยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบ (**The Test Strategies Scale**) หมายถึง การเตรียมตัวในการสอบของนักศึกษา ซึ่งรวมถึงเทคนิคต่าง ๆ ในการท่องจำ (ตัวอย่างข้อคำถาม : ในการสอบ หรือเขียนบทความ ฉันพบว่าฉันไม่เข้าใจว่าอะไรที่ผู้ถาม ต้องการ หรืออะไรที่ทำให้เสียคะแนนในการสอบ) ผู้ที่มีคะแนนต่ำอาจต้องการเรียนรู้เทคนิค ต่าง ๆ เพื่อเตรียมตัวในการสอบซึ่ง นักศึกษาสามารถที่จะหาวิธีการที่มีประสิทธิภาพในการใช้ ความรู้ที่เรียนมาในการสอบได้

สำหรับงานวิจัยในต่างประเทศที่ผ่านมา นั้น เอ็คโฮลด์ท์ (**Eckholdt 1999 : 3346**) ได้นำแบบสำรวจพฤติกรรมการณ์เรียน **LASSI** นี้มาใช้ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบวัดสติปัญญา แบบทดสอบความวิตกกังวล และแบบประเมินกลยุทธ์ในการเรียน โดยทำการศึกษานักศึกษาสาขาจิตวิทยาในมหาวิทยาลัยในประเทศสหรัฐอเมริกาทาง ตะวันออกเฉียงเหนือ การดำเนินการวิจัยโดยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบทั้ง 3 อย่าง แล้วนำคะแนนมาเปรียบเทียบกับผลสอบในภาคการเรียนที่ผ่านมา ผลการวิจัยพบว่า ผลรวมของแบบทดสอบความวิตกกังวลจากแบบวัด **Test Anxiety Inventory (TAI)** มีความสัมพันธ์กับด้านความวิตกกังวลจากแบบประเมินพฤติกรรมการณ์เรียน **Learning and Study Strategies Inventory (LASSI)** และแบบประเมินพฤติกรรมการณ์เรียน **LASSI** ด้านกลยุทธ์ในการสอบมีความสัมพันธ์ทางลบกับด้าน **W** ของแบบทดสอบ **TAI** ผลการวัดความวิตกกังวลกลุ่มนักเรียนในระดับต่ำ ปานกลาง และสูง มีวิธีการเรียนรู้และกลยุทธ์แตกต่างกัน

ลูมมิส (**Loomis 2000 : online**) ได้ศึกษารูปแบบการเรียนรู้โดยเปรียบเทียบกับลักษณะพฤติกรรมการณ์เรียนของ **LASSI** โดยการศึกษาได้หาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคน และวิธีการเรียนวิชาวิจัยโดยการศึกษาค้นคว้าทางอินเทอร์เน็ตโดยใช้แบบสำรวจ **LASSI**

วัดรูปแบบการเรียน 10 ด้าน ผลการวิจัยพบว่า คะแนนของแบบสำรวจ LASSI มีความสัมพันธ์กับคะแนนเก็บในชั้นเรียน และเกรดตอนสอบปลายภาค ซึ่งปัจจัยของพฤติกรรมการเรียนที่มีความสัมพันธ์กับวิธีการเรียนของนักเรียนมากที่สุดคือ การจัดการเวลาในการเรียน และการใช้เทคนิคช่วยเหลือในการเรียน ซึ่งมีความสัมพันธ์กับเกรดตอนสอบปลายภาคมากที่สุด

เรย์ (Ray 1998 : 2491) ได้ศึกษาผลกระทบของตัวแปรการเลือกกลยุทธ์ในการเรียนที่สถาบันฝึกหัดนายทหารชั้นประทวน (NCO) โดยใช้แบบประเมิน The Strategic Assessment of Readiness for Training (START) และ Learning and Study Strategies Inventory-High School Version (LASSI-HS) ซึ่งทำการวัดก่อนและวัดหลังผู้เข้าฝึกอบรม จำนวน 257 คน ในหลักสูตร The first Primary Leadership Development Course (PLDC) แล้วใช้สหสัมพันธ์ถดถอยพหุคูณหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรกลยุทธ์ในการเรียนรู้ และ ตัวแปรพื้นฐาน การวัด Paired t-test เพื่อเปรียบเทียบคะแนนวัดก่อนและวัดหลังด้านการจัดการเวลาจากแบบทดสอบ START และด้านกลยุทธ์ในการสอบของ LASSI-HS ผลงานวิจัยพบว่ามี ผลกระทบต่อการปฏิบัติของผู้ฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญ ในขณะที่ด้านการจัดการเวลาและทัศนคติของ LASSI-HS มีความสัมพันธ์ทางลบต่อการปฏิบัติของผู้ฝึกอบรม อย่างมีนัยสำคัญ

ในประเทศไทย ว่าที่ ร้อยตรีสิงห์ ไทยวงศ์ (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการให้คำปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาเหตุผล อารมณ์ พฤติกรรม ต่อยุทธวิธีการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่มีสภาพอ่อนแอของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำนวน 24 คน โดยใช้แบบสอบถามยุทธวิธีการเรียนที่ปรับมาจากแบบประเมินพฤติกรรมการเรียน LASSI และวัดคะแนนเฉลี่ยสะสมทั้งก่อนและหลังทดลอง ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาที่มีสถานภาพพินิจที่ได้รับการให้คำปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาเหตุผล อารมณ์ พฤติกรรมมีคะแนนยุทธวิธีการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการให้คำปรึกษาสูงกว่าก่อนได้รับคำปรึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศรียะพร จันทโนทก (2538 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ กรุงเทพมหานคร โดยได้นำแบบสำรวจพฤติกรรมการเรียน LASSI มาปรับใช้ กับนักศึกษา ชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 จำนวน 1,774 คน ซึ่งผลการวิจัยพบว่านิสัยในการเรียนในภาพรวม มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาทุกชั้นปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียน

พฤติกรรมการเรียนเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และในการที่จะเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ 2541 : 112) ซึ่งพฤติกรรมการเรียนที่ดีนั้น จะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้นของแต่ละบุคคล ซึ่งมี องค์ประกอบต่าง ๆ ที่ช่วยส่งเสริมพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมของนักเรียน ได้แก่ พฤติกรรมการสอนของครู ความพร้อมหรือธรรมชาติของผู้เรียน สภาพแวดล้อม อุปกรณ์การเรียน เพื่อน ร่วมชั้น (ศิริภรณ์ เทพฉิม 2541 : 24) เช่นเดียวกับที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2530 : 963) ที่ได้ศึกษาพบว่านิสิตนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จำนวนกว่าร้อยละ 50 มีพฤติกรรมการเรียนที่เป็นลักษณะที่ดีของวิถีศึกษาเกือบเป็นประจำ หรือเกือบทุกครั้ง ในเรื่องมีความมานะ ตั้งใจเรียน ตั้งใจฟัง ไม่ยอมขาดเรียน รีบทำงานส่งทันกำหนดเวลา ทำความเข้าใจก่อนลงมือทำงาน เตรียมอุปกรณ์การเรียนพร้อมเสมอ จดงานหรือ ชี้ดเส้นใต้ข้อความสำคัญ พยายามทำความเข้าใจและจำได้ดี แบ่งเวลาศึกษาแต่ละวิชาอย่างทั่วถึง จับใจความสำคัญ และทบทวนในการอ่าน วางแผนดูหนังสือเตรียมสอบ วิชาที่ไม่ชอบก็พยายามเรียนและทำงานจนเสร็จ เวลาสอบอ่านคำชี้แจงและคำสั่งจนเข้าใจ วางโครงเรื่องสั้น ๆ ก่อนลงมือเขียนตอบ แบ่งเวลาตอนท้ายอ่าน และตรวจคำตอบก่อนส่งอาจารย์ นิสิตนักศึกษากลุ่มนี้มีพฤติกรรมการเรียนอยู่ในระดับสูงกว่าผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเกือบทุกข้อ นอกจากนี้ นิสิตนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และนิสิตนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และอาจารย์ต่างมีความคิดเห็นสอดคล้องตรงกันว่า สาเหตุที่เกี่ยวข้องกับผลการเรียนที่มีความสำคัญที่สุด คือ วิธีการเรียน

มีผู้วิจัยจำนวนไม่น้อยที่ทำการศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์กับพฤติกรรมการเรียน ดังเช่น ไดเนอร์ (Diener 1970 : 396-400) ได้ศึกษาความคล้ายคลึงและ ความแตกต่างระหว่างนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ ตัวอย่างประชากรที่ใช้เป็นนิสิต ชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 จำนวน 138 คน ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสองมีพฤติกรรมในการเรียนต่างกันคือ นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีพฤติกรรมในการเรียนดีกว่านิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เช่นเดียวกับ พัสวี ดินตบุตร (2540 : 138-145) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 397 คน พบว่า ความวิตกกังวลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมี

ความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สรุปได้ว่า ความวิตกกังวลทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งนักเรียนที่มีความวิตกกังวลสูงจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ โปแพม และมัวร์ (Popham and Moore 1960 : 552-554) ที่พบว่านิสัยทางการเรียน ทักษะคติในการเรียน และการปรับตัวทางด้านการเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และธาริณี เจียรวัฒน์นะ (2531 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพฤติกรรมการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ที่มีส่วนส่งเสริมผลสำเร็จในการเรียนวิทยาศาสตร์ตามการรับรู้ของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์สูง พบว่า พฤติกรรมการเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยพฤติกรรมการเรียนเป็นตัวแปรหนึ่งที่สามารถใช้ทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีพฤติกรรมในการเรียน ดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และเมื่อนักเรียนได้ปรับปรุงแก้ไขพฤติกรรมในการเรียนให้ดีขึ้นแล้วจะทำให้ให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นด้วย

จึงอาจกล่าวได้ว่า พฤติกรรมการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้นมีความสัมพันธ์กันอย่างมาก กล่าวคือ ถ้าผู้เรียนมีพฤติกรรมหรือนิสัย หรือวิธีการเรียนที่ดี เช่น มีความสนใจ ความเอาใจใส่ การฝึกฝน การมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน ต่อครู ต่อวิชา และ ต่อโรงเรียน ก็จะทำให้ผู้เรียนมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนสูง และทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงขอเสนอความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านพฤติกรรมการเรียนเป็นรายด้าน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

2.1 ทักษะคติในการเรียน

ทัศนคติในการเรียน ถือเป็นตัวแปรหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งในความหมายของทัศนคติ ชัยวัฒน์ แสงศรี (2538 : 53) กล่าวว่า ทัศนคติเป็นความรู้สึก ความคิดที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เป็นผลมาจากประสบการณ์หรือสิ่งแวดล้อม ความรู้สึก และความคิดดังกล่าวเป็นไปในทางชอบหรือไม่ชอบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย อันมีแนวโน้มที่จะให้บุคคลแสดงปฏิกิริยาและกระทำต่อสิ่งนั้น ๆ ทั้งในการสนับสนุนและต่อต้าน ทัศนคติ เป็นสิ่งที่ไม่สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน การที่เราจะทราบทัศนคติของบุคคลหนึ่งได้ก็ต้องใช้วิธีแปลความหมายของการแสดงออก ซึ่งอาจจะเป็นแบบหนึ่งขององค์ประกอบของทัศนคติก็ได้ ส่วนทัศนคติทางการเรียนนั้น วิชชุตา เตียวกุล (2529 : 14) กล่าวถึงทัศนคติทางการเรียนว่า เป็นความรู้สึก และความคิดเห็นที่มีต่อความรู้ ต่อ

การศึกษา ทั้งทางด้านการเรียนการสอน คือ ยอมรับตัวครู และคุณค่าทางการศึกษา สอดคล้องกับ สูดฤทัย มุขยวงศา (2533 : 7) ที่อธิบายทัศนคติในการเรียนว่าเป็นสภาพทางอารมณ์ ความรู้สึก ความคิด ความเชื่อ และพฤติกรรมที่แสดงออก เพื่อตอบสนองต่อครู โรงเรียนและระบบการศึกษา เกิดจากประสบการณ์และการ เรียนรู้ ซึ่งแสดงออกมาได้ 2 ด้าน คือ

1. ทัศนคติในทางที่ดีต่อการเรียน นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะของความ พึงพอใจ สนใจมาเรียนอย่างสม่ำเสมอ ยอมรับความสามารถ และวิธีการของครู เห็นคุณค่าของการศึกษา

2. ทัศนคติในทางที่ไม่ดีต่อการเรียน นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะของความไม่พึงพอใจ ไม่เห็นด้วย ไม่ชอบครู ไม่ตั้งใจเรียน ขาดเรียนบ่อย ๆ ไม่เห็นคุณค่าของการศึกษา

และได้มีนักวิจัยทำการวิจัยเพื่อจะสนับสนุนความคิดดังกล่าวนี้ ดังเช่น สุริย์ ประกายจันทร์ (2532 : 69-70) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยทางการเรียน ทัศนคติทางการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า นิสัยทางการเรียน ทัศนคติทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กล่าวคือ ถ้าผู้เรียนมีนิสัยทางการเรียน ทัศนคติทางการเรียนที่ดี มีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนสูง และถ้าผู้เรียนมีนิสัยทางการเรียน ทัศนคติทางการเรียนไม่ดี มีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนต่ำ เช่นเดียวกับ ชัยยุทธ ทองทิพย์ (2537 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาแบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุขององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาการมัธยมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ และพบว่า ทัศนคติต่อวิชาชีพรู้เป็นตัวแปรหนึ่งที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ดีที่สุด

สุวิมล เต็นสุนทร (2525 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาตัวแปรด้านจิตวิทยาที่ส่งผลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร จำนวน 1,031 คน ในแผนการเรียนวิทยาศาสตร์ ศิลปะศาสตร์ เกษตรกรรม ช่างอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม ศิลปกรรม และศิลปหัตถกรรม โดยผลการวิจัยพบว่านิสัยและทัศนคติในการเรียนมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเกือบทุกแผนการเรียน

จารุพร สูงสว่าง (2524 : 56-57) ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับ 4 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2523 จังหวัดนครสวรรค์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับ 4 จำนวน 160 คน และเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 241 คน ผลการศึกษาพบว่า ทัศนคติในการเรียนเป็นตัวทำนายที่ดีตัวหนึ่งใน

การทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ภาษาไทย และ วิทยาศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างทั้งสอง

แอสติน (Astin 1971 : 3-20) ได้ศึกษาการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการลาออกกลางคันของนักศึกษา โดยทำการวิจัยกับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จากสถาบันระดับวิทยาลัย 2 ปี และ 4 ปี ในประเทศสหรัฐอเมริกา รวม 180 สถาบัน จำนวน 36,581 คน พบว่า ในกรณีที่นักศึกษาออกกลางคันหลังจากเรียนผ่านปี 1 ไปแล้ว จะมีองค์ประกอบอื่น ๆ ที่ไม่ใช่สถิติปัญญามาเกี่ยวข้องด้วย ซึ่งแอสตินได้อธิบายว่าการที่นักศึกษาต้องลาออกกลางคันนั้น สามารถแก้ไขได้โดยพิจารณาข้อมูลต่าง ๆ เช่น การวางแผนในอนาคต ทักษะชีวิตที่ต่อตนเองและการเรียน การเล็งเห็น หรือการให้คุณค่ากับการเรียน ซึ่งนักศึกษาที่มีทัศนคติที่ดีต่อตนเอง เช่น เห็นว่าตัวเองมีความสามารถทางวิชาการอย่างดี และมีแรงจูงใจอย่างมากต่อการมุ่งสำเร็จเหล่านี้ จะเป็นตัวแปรที่สำคัญในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

โอลสัน (Olson 1985 : 42) ได้ศึกษาสาเหตุผลความสัมพันธ์ของความวิตกกังวลในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ พบว่า ทักษะชีวิต ต่อวิชาคณิตศาสตร์ เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ และตัวแปรที่ทำให้เกิดความวิตกกังวลในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ทั้งระดับสูงสุดและต่ำสุด คือ ทักษะชีวิตต่อวิชาคณิตศาสตร์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์

จากงานวิจัยข้างต้น พอสรุปได้ว่า ทักษะชีวิตในการเรียน หมายถึง ความรู้สึก ความคิด ความเชื่อ ของนักศึกษาที่มีต่อประสบการณ์ในการเรียน และเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อทัศนคติ

2.2 แรงจูงใจในการเรียน

สถิต วงศ์สุวรรณ (2527 : 14) กล่าวถึงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่าเป็นความปรารถนาที่จะได้รับความสำเร็จในงาน เช่นเดียวกับ ชัยนาถ นาคบุปผา (2529 : 54-56) ที่กล่าวว่าแรงจูงใจเป็นสิ่งที่มียุทธพิผลต่อการเรียนและการทำงานเป็นอย่างมาก ถ้าผู้เรียนหรือ ผู้ทำงานได้รับแรงจูงใจในระดับสูง ย่อมทำให้เขาตั้งใจเรียนหรือทำงานอย่างเต็มความสามารถ และ รุจิรา เขาวมาตย์ (2541 : 13) ได้อธิบายว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์นั้นส่งผลต่อการเรียนของ ผู้เรียนเป็นสิ่งที่ผู้เรียนคาดหวังเพื่อก้าวไปสู่ความสำเร็จหรือสัมฤทธิ์ผลที่ได้ตั้งไว้ ผู้ที่ประสบความสำเร็จจะเป็นผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง

ดั่งที่ ไวนเนอร์ (Weiner 1972 : 158) ได้สรุปลักษณะเด่นของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงเปรียบเทียบกับผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำไว้ดังนี้

1. ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ตั้งใจทำงานดีกว่า อดทนต่อความล้มเหลวสูง ชอบเลือกงานสลัซซ์ซับซ้อนมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

2. ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ชอบริเริ่มกระทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยความคิดของตนเองมากกว่า และภูมิใจที่ได้เลือกงานยากมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

สอดคล้องกับ ประธาน วัฒนวาณิชย์ (2537 : 31-35) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็น การทำให้มีความศรัทธาอยากเรียน นับว่าเป็นสิ่งที่จำเป็นอันดับแรกของการเรียน และเป็นความสำเร็จไปแล้วเกินครึ่ง วิธีการกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดความอยากเรียน คือ ต้อง ใ้เราใจตนเองให้เกิดความสนใจอยากเรียน

ดังนั้น จึงมีผู้วิจัยทำการศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังต่อไปนี้

เบนดิก (Bendig 1958 : 119-120) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชายของมหาวิทยาลัยพิทส์เบิร์ก จำนวน 110 คน ผลปรากฏว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับคะแนนเฉลี่ย (GPA) ของการสอบในภาคเรียนก่อน ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.22

ต่อมา ไมเยอร์ (Myers 1965 : 355-363) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สมรรถภาพทางสมอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาจำนวน 524 คน พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.50 และ 0.48 ตามลำดับ

เฟิสท์ (Furst 1966 : 927-933) ได้ปรับปรุงแบบทดสอบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของไมเยอร์ไปใช้กับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 288 คน พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับคะแนนเฉลี่ย (GPA) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ในปีเดียวกัน ฟรายไมเยอร์ และเวลล์ (Frymier and Wells 1966 : 90-95) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาในมลรัฐโอไฮโอ จำนวน 339 คน โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกับกลุ่มที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ จากนั้นนำคะแนนจากแบบทดสอบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับ

คะแนนจากระเบียบสะสม พบว่า นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

ราย (Rai 1980 : 117-122) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษา ประเทศอินเดีย จำนวน 300 คน โดยแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็น 3 กลุ่มจากการทดสอบ พบว่าแรงจูงใจทางการเรียนสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และนักเรียนแต่ละกลุ่มมีแรงจูงใจทางการเรียนต่างกัน โดยนักเรียนกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์สูงมีแรงจูงใจทางการเรียนสูงด้วย

เมธี โปธิพัฒน์ (2523 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความซื่อสัตย์ของเด็กไทย โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน ประถมศึกษาปีที่ 5 มัธยมศึกษาปีที่ 2 และมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร จันทบุรี สมุทรปราการ ตาก เลย และสงขลา จำนวน 886 โดยใช้แบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ปรากฏว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงเมื่อนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุวิมล เเด่นสุนทร (2525 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาตัวแปรด้านจิตวิทยาที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร โดยพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแผนการเรียนศิลปศาสตร์ เกษตรกรรม และศิลปกรรม

เนลินี นินทบดี (2532 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อวิชาสังคมศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสังคมศึกษาของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดสังเวช กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 495 คน พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อวิชาสังคมศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา มีความสัมพันธ์ในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วันชัย ดนัยดโนมูท (2535 : 82-84) ได้ศึกษาคุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดปทุมธานี ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความขยันหมั่นเพียรในการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สุกัญญา สามปรุ (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาองค์ประกอบด้านจิตวิทยา ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัด

นครราชสีมา พบว่าองค์ประกอบต้นจิตวิทยามีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนตัวแปรที่สามารถร่วมกันพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ นิสัยทางการเรียนและความสนใจทางการเรียน

จากงานวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่า แรงจูงใจในการเรียน ความปรารถนาของบุคคลที่ต้องการ จะได้รับผลสำเร็จในงานนั้น ด้วยเหตุนี้แรงจูงใจทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนสูง เช่น มีความตั้งใจ เรียน ต้องการ จะประสบผลสำเร็จในการเรียน

2.3 การจัดเวลาในการเรียน

สำหรับการจัดเวลาในการเรียน ซึ่งเป็นการวางแผน จัดตารางการเรียนของนักศึกษา และ เป็นตัวแปรหนึ่งของพฤติกรรมกรรมการเรียน และได้มีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้

ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ (2541 : 39) กล่าวว่า เวลาเป็นทรัพยากรที่มีค่ามีอยู่อย่าง จำกัด เมื่อผ่านไปแล้วจะผ่านไปเลยไม่มีการย้อนคืนมา ไม่อาจซื้อหาหรือแลกเปลี่ยนด้วยสิ่งของได้ เวลาเป็นสิ่งตัดสินคุณค่า เป็นเครื่องหมายของการเจริญเติบโต เป็นความหวังเป็นทรัพยากรที่ล้ำค่า ที่ สร้างเงิน สร้างงาน และความสำเร็จ

สุขใจ น้ำมุด (2536 : 44) กล่าวว่า เวลาเป็นสิ่งมีค่า เราสามารถใช้ให้เกิดเป็นเงินเป็นทอง ขึ้นมาได้ แต่เวลาเป็นทรัพยากรที่ต่างจากทรัพยากรทั้งหลาย เพราะเมื่อผ่านไปแล้ว ไม่มีการย้อนคืน ดังนั้น คุณค่าของเวลาจึงขึ้นกับการรู้จักใช้ให้เกิดประโยชน์เท่านั้น

วัชรีย์ บุรณสิงห์ (2526 : 48-54) อธิบายว่า การจัดสรรเวลาในการศึกษาถือได้ว่า เป็น เทคนิคที่สำคัญ อันจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนให้ได้ผลดีขั้นประการหนึ่ง กล่าวคือ ผู้เรียน จะต้องมีการทำตารางเวลาสำหรับศึกษาของตนเอง เพื่อจะได้ทำรายการสิ่งที่จะต้องทำ ตามลำดับ ความสำคัญก่อนหลัง และเวลาในการพักผ่อนให้เหมาะสม พร้อมทั้งมีวิธีการอ่านให้ ถูกต้อง เหมาะสม

ยูริส (Uris 1970 : 16) ได้แบ่งเวลาออกเป็น 3 ประเภท ตามลักษณะงานที่ต้องใช้ แตกต่างกันคือ

1. เวลาที่ต้องใช้อย่างคงที่ (Fixed) ได้แก่ เรื่องที่ต้องปฏิบัติในสัปดาห์ที่มีลักษณะ สม่ำเสมอ และไม่อาจตัดทอนได้เลย
2. เวลาที่พอยืดหยุ่นได้ (Semi Flexible) ได้แก่ เรื่องที่พอจะเพิ่มลดหรือยืดหยุ่นเวลาใน การปฏิบัติงานพอสมควร

3. เวลาที่สามารถแปรเปลี่ยนได้ (Variable) ได้แก่ เรื่องที่สามารถจะระงับโดยเปลี่ยนแปลงไปใช้ทางเลือกอื่น อาจจะทำภายหลังหรือสามารถเพิ่มหรือลดเวลาเรื่องนั้น ๆ ได้

นอกจากนี้ ยูริส ยังได้ให้ข้อเสนอแนะสำหรับนักศึกษาในการตรวจสอบข้อบกพร่องหรือจุดอ่อนของตนเองในการจัดสรรเวลา โดยใช้คำถามเหล่านี้เป็นแนวทาง คือ

1. การจัดแบ่งเวลาที่กำหนดไว้นั้นได้เป็นไปตามความสำคัญที่ควรจะเป็น หรือไม่
2. ถ้าเพิ่มเวลาให้กับกิจกรรมที่กำหนดไว้นั้น จะช่วยเพิ่มผลสำเร็จของตน และของงานชิ้นนี้ขึ้นบ้างหรือไม่
3. สามารถเปลี่ยนเรื่องที่อยู่ภายใต้ประเภทคงที่ มาอยู่ภายใต้ประเภทที่พอจะยืดหยุ่นได้บ้างหรือไม่
4. สามารถเปลี่ยนเรื่องที่อยู่ภายใต้ประเภทยืดหยุ่นได้มาอยู่ภายใต้ประเภทคงที่ ได้หรือไม่ เพราะบางครั้งเราอาจมองข้ามกิจกรรมสำคัญ ๆ และจำเป็นต้องทำไปบ้างก็ได้
5. กิจกรรมที่จัดประเภทไว้ว่าสามารถจะเปลี่ยนแปลงได้นั้น สามารถตัดทิ้งได้ หรือไม่ โดยมากถ้าวิเคราะห์ให้ดีจะพบกิจกรรมที่ไม่มีความสำคัญอะไร ทำให้เราสามารถตัดหรือย่นเวลาไปได้มาก

หรืออาจทำได้โดยการวางแผนและทำตารางเวลา เช่น ทำแผนประจำสัปดาห์ (ยูดา รักไทย และณัฐพงศ์ นาศมาริช 2543 : 20) ซึ่งเป็นแผนที่ต้องทำแบบสัปดาห์ต่อสัปดาห์ โดยระบุถึงสิ่งที่ต้องทำในแต่ละวันอย่างละเอียด และเวลาที่เหมาะสมแก่การทำแผนประเภทนี้คือ ช่วงสุดสัปดาห์ (เย็นวันศุกร์ – เช้าวันอาทิตย์) เพราะนักเรียนรู้แล้วว่า 5 วัน ที่ผ่านมา เราได้เรียนอะไรและได้รับมอบหมายงานประจำสัปดาห์อะไรมาบ้าง เพื่อจะได้ใช้สิ่งนี้ทำแผนสำหรับสัปดาห์หน้า เพราะการทำแผนประจำสัปดาห์จะช่วยให้เรารู้ถึงศักยภาพส่วนตัว และรู้ว่าเทอมต่อ ๆ ไปควรจะวางแผนอย่างไรจึงจะดี

และจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการแบ่งเวลา พบว่า วลีวรรณ ศรเทศะวิวัฒน์ (2536 : 81-82) ได้ศึกษาปัญหาของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาปีที่ 1 สังกัด กรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคเหนือ จำนวน 392 คน ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีปัญหาสูงสุด คือ ปัญหาด้านการเรียนที่นักศึกษาไม่รู้จักแบ่งเวลาเรียน ใช้เวลาในทางที่ไม่เกิดประโยชน์ เข้าร่วมกิจกรรมมากเกินไป จนทำให้ผลการเรียนไม่ดี

ฮัมฟรีย์ (Humphreys 1960 : 125-131) ศึกษาความสัมพันธ์ของกิจกรรมนอกโรงเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงใช้เวลาในการทำกิจกรรมนอกโรงเรียน เช่น การอ่านหนังสือ งานศิลปะ และกิจกรรมทางสังคมค่อนข้างสูงมาก เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำใช้เวลาส่วนใหญ่ในการดูโทรทัศน์ ร้องเพลง และการเล่นเกมส์ต่าง ๆ

อัจฉรา ชีวาพัฒนานวนวงศ์ (2537 : 47) ได้ทำการศึกษาการทดลองใช้เทคนิคแม่แบบ เพื่อพัฒนาการใช้เวลาในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัด แจงร้อน กรุงเทพมหานคร กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเขาวงกตปัญญา ปานกลาง และมีการใช้เวลาในการเรียนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 8 คน พบว่า กลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบมีการใช้เวลาในการเรียน ดีกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นก่อนการทดลอง

สำหรับปัญหานักศึกษาลาออกจากกลางคันนั้น สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2525 : 150) ได้ศึกษาสาเหตุการลาออกจากมหาวิทยาลัยกลางคันโดยการสัมภาษณ์นักศึกษาที่ต้องออกจากมหาวิทยาลัยกลางคัน จำนวน 164 คน จาก 5 มหาวิทยาลัย ได้แก่ มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2513-2514 ผลการวิจัยพบว่าสาเหตุที่ทำให้นักศึกษาต้องออกจากมหาวิทยาลัยกลางคัน คือ การแบ่งเวลาไม่เหมาะสมและไม่ตั้งใจศึกษาเล่าเรียน เนื่องจาก ไม่ได้อุทิศเวลาให้กับการศึกษาเล่าเรียน กล่าวคือ ไม่ดูหนังสือ ไม่ทำการบ้าน ไม่เข้าห้องเรียน ขาดเรียน เป็นต้น

จากงานวิจัยข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การจัดการเวลาด้านการเรียน หมายถึง เป็นการจัดสรรเวลาเพื่อการศึกษาของตนเอง เพื่อให้มีเวลาเพียงพอในการเตรียมตัว ทำงานที่ได้รับมอบหมาย ในชั้นเรียน และทบทวนเนื้อหา เพื่อพัฒนาคุณภาพทางการเรียนของตนเอง

2.4 ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในการเรียน

ไรครอฟท์ (Rycroft 1978 : 12) กล่าวว่าความวิตกกังวลเป็นความรู้สึกเตรียมพร้อมเพื่อเผชิญกับสิ่งที่จะเกิดขึ้นและความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่ไม่คุ้นเคย ภาวะเช่นนี้ เกิดขึ้นเมื่อบุคคลตระหนักว่ามีบางสิ่งบางอย่างที่เป็นอันตรายต่อตนเอง แต่ยังไม่สามารถกำจัดสิ่งนั้นได้ เนื่องจากยังไม่ได้เกิดขึ้นจริง ๆ หากสิ่งนั้นเกิดขึ้นหรือบุคคลรับรู้อย่างชัดเจนแล้ว ความวิตกกังวลก็จะหมดไปเพราะไม่ต้องเตรียมพร้อมที่จะเผชิญปัญหา ซึ่ง สปิเกลเบอร์เกอร์ (Spielberger 1979 : 111) ได้สรุปแนวคิดใน

การศึกษาความวิตกกังวลในการสอบจากผู้วิจัย หลาย ๆ คนว่า การศึกษาความวิตกกังวลในการสอบ ต้องอ้างอิงความแตกต่างระหว่างบุคคลในความโน้มเอียงในการตอบสนองต่อความเครียดในการสอบ การศึกษาส่วนใหญ่พบว่า ผู้ที่มีความวิตกกังวลส่วนใหญ่มักมีประสบการณ์เหมือน ๆ กัน ในเรื่องต่อไปนี้

- ก. ลักษณะการแสดงออกถึงปฏิกิริยาทางอารมณ์ด้วยความรู้สึกตึงเครียด (Tension)
- ข. ความวิตกกังวลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจของตนเอง ซึ่งแสดงถึงความตั้งใจ (Attention)
- ค. การกระตุ้นหรือการเฝ้าของระบบประสาทอัตโนมัติ

ดังนั้น จึงมีผู้วิจัยทำการศึกษาความวิตกกังวลที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังต่อไปนี้

ยงยุทธ อินทจักร์ (2528 : 51-52) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัด อุตรดิตถ์ จำนวน 259 คน ผลการวิจัยพบว่า ความวิตกกังวลมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ด้านการฟัง และการออกเสียง ด้านศัพท์ และด้านโครงสร้าง และการเขียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ด้านการอ่านที่ระดับ .01

โคชกาเวย์ (Kochgaway 1993 : 16-21) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลทางการเรียนและการปรับตัวของนักเรียนมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาเพศหญิง จำนวน 200 คน อายุ 14-17 ปี โดยใช้แบบสอบถามการปรับตัวของ Bell และแบบสอบถามวัดความวิตกกังวลทางการเรียนสำหรับเด็ก โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีความวิตกกังวลทางการเรียนสูง (A1) และกลุ่มที่มีความวิตกกังวลทางการเรียนต่ำ (A2) ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่าง (A1) มีค่าเฉลี่ยในการประเมินผลด้านความแตกต่างเกี่ยวกับการปรับตัว และการเรียนสูงกว่ากลุ่มตัวอย่าง (A2) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ยูจีน (Eugene 1969 : 3876) ได้ศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบที่พยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับ 8 หรือมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในมลรัฐโอไฮโอ พบว่า ความวิตกกังวลเป็นองค์ประกอบหนึ่งในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยพยากรณ์ร่วมกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความคาดหวังในการศึกษา ได้ค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ 0.55

สตีเวนสัน และอดัม (Stevenson and Adam 1969 : 24-28) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลกับการเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนระดับ 4 และระดับ 6 จำนวน 318 คน พบว่า คะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์เป็นลบกับความวิตก

กังวลนั้น คือ ความวิตกกังวลจะมีผลต่อการเรียนรู้ ถ้าระดับความวิตกกังวลต่ำ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะสูง แต่ถ้าระดับความวิตกกังวลสูง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะต่ำ

แคทเทล (Cattell and Scheler 1961 : 263-264) ได้สรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับ ความวิตกกังวลว่า โดยทั่วไปแล้ว ความวิตกกังวลและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จะสัมพันธ์กันเป็นลบ แต่ผลที่ได้ยังสรุปแน่นอนไม่ได้ เพราะผลดังกล่าวต้องขึ้นอยู่กับสิ่งที่เรียนรู้ แรงจูงใจ ระดับอายุ และความเข้มของ ความวิตกกังวล

นราทร ศรประสิทธิ์ (2529 : 96) ศึกษาปัจจัยทางสังคมและจิตวิทยาที่มีความสัมพันธ์กับความเครียดของเด็กวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน สามเสนวิทยาลัย และโรงเรียนหอวัง พบว่า นักเรียนวัยรุ่นที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับต่ำ จะมีความเครียดมากกว่าในกลุ่มอื่น ซึ่งแสดงว่าเด็กนักเรียนวัยรุ่นในกลุ่มนี้ จะมีความวิตกกังวลกับผลการเรียนของตนเอง ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อตนเองในการที่จะสอบได้หรือสอบตก รวมไปถึงการสอบเข้ามหาวิทยาลัย

ดีไซเดอร์ราโต และโคสกินเนน (Desiderato and Koskinen 1969 : 162) ศึกษาว่า นักเรียนที่มีความถนัดทางการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ถ้ามีความวิตกกังวลจะทำให้คะแนนเฉลี่ยสะสมลดลงหรือไม่ และผู้ที่มีความวิตกกังวลต่างกันจะมีพฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำในการเรียน และผลการเรียนต่างกันหรือไม่ ผลปรากฏว่าผู้ที่มีความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียน แตกต่างกันได้ คะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ประสิทธิ์ ชาญศิริ (2533 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความวิตกกังวล กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดมหาสารคาม พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนมีความสัมพันธ์ในทางลบกับความวิตกกังวล

สมพล บุตหนู (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการใช้วิธีลดความวิตกกังวลของนักเรียนในการสอนคณิตศาสตร์ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ โดยกลุ่ม ตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์อยู่ในเกณฑ์ต่ำถึงปานกลาง และมีความกังวลในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์อยู่ในระดับปานกลางขึ้นไป ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และระดับความวิตกกังวลในการเรียน คณิตศาสตร์ของนักเรียนหลังการทดลองต่ำกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้นนี้ จะเห็นได้ว่า ความวิตกกังวล หมายถึง สภาพที่บุคคลรู้สึก ไม่สบายใจ กระวนกระวายใจ หรืออารมณ์ไม่ดี ไม่สบายใจ รู้สึกเศร้า ใจลอย โกรธง่าย ซึ่งความวิตกกังวลนั้นจะมีผลต่อการเรียนรู้ หากมีระดับความวิตกกังวลสูง จะส่งผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ดังนั้น ความวิตกกังวลในระดับสูง จะมีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แต่หาก นักศึกษามีระดับความวิตกกังวลต่ำ ก็จะมีผลทำให้มีความกระตือรือร้นในการเรียน และส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

2.5 การมีสมาธิต่อการเรียน

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 (ราชบัณฑิตยสถาน 2525) ได้ให้ความหมายของสมาธิไว้ว่า “ความตั้งมั่นแห่งจิต” ความสำรวมใจให้แน่วแน่เพื่อเพ่งเล็งใน สิ่งใด สิ่งหนึ่งโดยพิจารณาอย่างเคร่งครัดเพื่อให้เกิดปัญญาเห็นจริงในสิ่งนั้น

อุดม ทิพย์พงศ์ธร (2539 : 10) กล่าวว่าสมาธิ หมายถึง ภาวะที่จิตมีอารมณ์เดียว แน่วแน่ ต่ออารมณ์เดียว หรือภาวะที่จิตกำหนดแน่วแน่อยู่กับอารมณ์อันหนึ่ง ซึ่งอารมณ์ในที่นี้หมายถึง สิ่งที่จิตไปยึดเหนี่ยว จะเป็นทางตา ทางหู ทางจมูก ทางลิ้น ทางกาย หรือทางใจ

ในด้านของการเรียนนั้น ประธาน วัฒนวาณิชย์ (2537 : 31-35) กล่าวว่า การเรียนของ นักศึกษาให้ได้ผลดีนั้น การมีสมาธิในการเรียน เป็นองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่ง เพราะการเรียนจะมีประสิทธิภาพต้องอาศัยความตั้งใจจดจ่ออยู่กับการเรียน ความพร้อมที่จะเรียน และสนใจในวิชานั้นจริง ๆ สิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อสมาธิในการเรียน เช่น ความหิว ความอึด เหนื่อยล้า ฯลฯ ต้องจัดให้หมดไป ขณะที่ฟังคำบรรยาย หากเกิดข้อสงสัยควรรีบจดไว้ เพื่อไม่ให้ข้อสงสัยนั้นรบกวนสมาธิในการเรียน ในช่วงนั้น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิทยา ศรีพิมพ์มาตย์ (2532 : 125) ได้ศึกษาทัศนคติของ นักศึกษาคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัย ขอนแก่น ที่สอบได้และสอบตกซ้ำชั้นต่อองค์ประกอบที่มีผลต่อการเรียนการสอน จำนวน 503 คน ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีความเห็นว่างค์ประกอบด้านการเรียนที่ส่งผลกระทบต่อการเรียนมากที่สุด คือ การจดคำบรรยายไม่ทัน

ยรรยง ผิวอ่อน (2535 : 48) ได้ศึกษาการปรับตัวในระดับมหาวิทยาลัยของ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยรามคำแหง ผลการศึกษาพบว่า ความตั้งใจเรียน และการมีสมาธิในการเรียน มีผลต่อการปรับตัว และการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ ซึ่งถ้านักศึกษาไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาวะแวดล้อมขณะเรียน เช่น การฟังคำบรรยายสรุป ถ้านักศึกษาติดตามบทเรียนไม่ทัน อาจทำให้เกิดความเบื่อหน่ายในบทเรียน และส่งผลต่อการมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีได้

โรจน์ สุวรรณสุทธิ และคณะ (2516 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการฝึก สมาธิช่วย การศึกษาเพียงใดกับนักศึกษาแพทย์ พบว่านักศึกษามีความตั้งใจเรียนมากขึ้น (62%) รักในการเรียน มากขึ้น (31%) การฝึกสมาธิมีประโยชน์กับการเรียน (65%) มีส่วนน้อย (6%) เพื่อการเรียน เมื่อคุณผล สอบคะแนนเป็นรายบุคคลในวิชากายวิภาคศาสตร์พบว่า นักศึกษาที่ฝึกสมาธิเรียนดีขึ้นมากกว่า นักศึกษาที่ไม่ได้ฝึกสมาธิ และพบว่านักศึกษาที่ฝึกสมาธิมีความจำ คล่องแคล่วในการทำงานดีกว่า กลุ่มที่ไม่ได้รับการอบรม ส่วนด้านจิตใจ ความหงุดหงิดฉุนเฉียว โกรธง่าย น้อยลง (85%) จิตสงบ เบา สบาย (50%)

จากงานวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่า การมีสมาธิในการเรียน หมายถึง การที่นักศึกษามุ่งความ สนใจของตนเองไปสู่บทเรียน หรือสิ่งที่กำลังเรียนในขณะนั้น ซึ่งถ้านักศึกษาขาดสมาธิไม่ใส่ใจต่อ เนื้อหาที่ตนเองเรียน จะทำให้มีผลต่อการจดจำเนื้อหานั้น

2.6 การรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูล และค้นคว้า แสวงหาข้อมูลเป็นตัวแปรหนึ่งที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน ดังที่ เวินส์เตน และพอลเมอร์ (Weinstein and Palmer 2002 : 11) กล่าวถึงการ รวบรวมข้อมูลว่า เป็นการที่นักศึกษากระตือรือร้นในการค้นหาความรู้และใช้เหตุผลโดยการทำความเข้าใจกับสิ่งที่เรียนเป็นภาษาตนเอง โดยนำเนื้อหาทั้งหมดมาประมวลเข้ากัน อย่างมีเหตุผล และหา ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่เรียนกับประสบการณ์เดิม ซึ่งความหมาย ดังกล่าว มีความคล้ายคลึงกัน กับความหมายของความจำ ซึ่งเป็นระบบที่เชื่อมต่อกันและกัน คือ เป็นการโยงเอาสิ่งใหม่เข้ากับสิ่งเดิม อื่น ๆ (ยุดา รักไทย และณัฐพงษ์ นาตมาริช 2543 : 71) ซึ่งประกอบด้วยหลัก 3 อย่าง คือ

1. สนใจ คือ การให้ความสนใจต่อสิ่งที่ต้องการจำ มีความกระตือรือร้น ถ้าไม่มีก็ให้หยุด ความพยายามที่จะจำนั้น เพราะเสียเวลาเปล่า
2. ใช้คำใหม่ เป็นการเรียบเรียงข้อมูลที่รับเข้ามาให้อยู่ในรูปภาษาของเราเอง ใช้ถ้อยคำ ของเราบอกให้ได้ว่า สิ่งที่เรากำลังพยายามจำจริง ๆ คืออะไร มีอะไรที่เราจำอยู่แล้วที่เหมือนกับสิ่งที่เรา กำลังพยายามจำนี้บ้าง ถ้ารู้สึกว่ถ้อยคำใหม่ของเราเป็นเรื่องเป็นราวดี โอกาสที่เราจะจำได้ก็มีมากขึ้น
3. เชื่อมต่อ คือ การจับสิ่งต่าง ๆ ให้เข้ามาอยู่ในเค้าโครงหรือแบบแผนเดียวกัน จากนั้นก็ เอาจมันไปโยงกับสิ่งที่เรารู้แล้ว

และจากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ของ สุจิตรา จันทรสว่าง (2528 : 48) ที่ศึกษาพบว่า บัณฑิตสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีการฟัง รายการวิทยุ ประกอบชุดวิชา และค้นคว้าหนังสืออื่น ๆ เพิ่มเติมมากกว่าบัณฑิตกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

เวง (Wang 1997 : 5021) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความเชื่อในการเรียนภาษาและยุทธวิธีต่าง ๆ ทาง การเรียน ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีความเชื่อทางบวกเกี่ยวกับการเรียนภาษาโดยเฉพาะ ภาษาต่างประเทศ มีวิธีปฏิบัติตนทางการเรียน ดังนี้คือ พยายามฝึกฝน ท่องจำ วิเคราะห์และ สังเคราะห์เนื้อหา ตลอดจนพยายามทำความเข้าใจเนื้อหาที่เรียน และการปฏิบัติตนตามวิธีการดังกล่าว ทำให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในการเรียน

จะเป็นได้ว่า การรวบรวมข้อมูลนั้น นอกจากจะต้องเชื่อมโยงความรู้ใหม่ให้เข้ากับความรู้ เดิมแล้ว ความตั้งใจ และสนใจ ยังเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ช่วยให้การรวบรวมนั้นสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ซึ่ง ปัจจัยด้านการรวบรวมข้อมูลนี้ อาจมีความเกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านการมีสมาธิต่อการเรียนด้วยเช่นกัน

2.7 การเลือกใจความสำคัญ และจดจำเนื้อหาที่สำคัญของบทเรียน

การเลือกจับใจความสำคัญ เป็นความสามารถของผู้เรียนในการเรียงลำดับความสำคัญ ของเนื้อหา ซึ่ง พรทิพย์ ศรีสุภักษ์ (2529 : 38-43) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับเทคนิคการจับใจความในการ อ่านตำราเรียนโดยใช้เทคนิค 6 ประการ

1. สํารวจหนังสือจนจบเล่ม โดยอ่านคํานํา สารบัญ บทสุดท้ายของหนังสือ และสํารวจแต่ ละบทก่อนที่จะอ่าน
2. อ่านเพื่อให้ได้แนวความคิดหลัก โดว์ตฤประสงค์แรกในการอ่านหนังสือเรียนคือ การ จับความคิดหลักใหญ่ของผู้เขียนให้ได้ทุก ๆ บท มีสมาธิต่อสิ่งที่อ่านเพื่อให้เข้าใจ แต่ละบท แต่ละ ย่อหน้า แต่ละประโยค ศึกษากราฟ ตารางและภาพ เพื่อเสริมให้เข้าใจมากขึ้น และอ่านหนังสือก่อนเข้า ชั้นเรียน
3. ตั้งคำถามให้กับตัวเองในขณะที่อ่าน โดยตั้งคำถามเกี่ยวกับข้อความที่เขียนและคิดที่ ผู้เขียนแสดงออกมา
4. การขีดเส้นใต้และการจดบันทึก โดยสร้างระบบการบันทึกจากตำราที่เรียน เพื่อให้ได้ ข้อมูลที่สำคัญเฉพาะย่อหน้า ขณะที่อ่านมาได้สักครู่ก็กลับไปทำเครื่องหมายหรือขีดเส้นใต้โดยใช้ ปากกาให้ชัดขึ้นอีก และให้ระมัดระวังในการเลือกข้อมูลหลักและรายการละเอียดที่สำคัญ

5. รวบรวมสิ่งที่จดในชั้นเรียนและที่บ้านที่กินตำราเรียนเข้าด้วยกัน การทำบันทึกทางขวาของสมุดโดยทิ้งด้านซ้ายมือ โดยจดความคิดหลัก ๆ ที่ได้จดเอาไว้

6. ทบทวนอย่างสม่ำเสมอ ควรทบทวนก่อนและหลังชั่วโมงเรียน เมื่ออ่าน หนังสือตำราเรียน ควรขีดเส้นใต้แล้วทบทวนข้อความที่ขีดเส้นใต้ก่อนเปิดหนังสือ 2-3 นาที ช่วยให้จำเรื่องที่เพิ่งเรียน ก่อนเริ่มเรียนใหม่ควรทบทวนของเก่าก่อนช่วยให้เริ่มต้นและเข้าใจ สิ่งใหม่ ๆ ได้ดีขึ้น

การจับใจความสำคัญนั้น เป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจจุดประสงค์ของ ผู้สอน รวมถึงใจความสำคัญของเนื้อหา นั้น ว่าผู้เขียนต้องการจะสื่อให้เข้าใจอย่างไร หรือประเด็นในเนื้อหา นั้น หมายถึงอะไร ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนประหยัดเวลาในการอ่าน และทำความเข้าใจกับเนื้อหา นั้นได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น

2.8 การใช้เทคนิคต่าง ๆ และอุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน

สำหรับการใช้เทคนิคต่าง ๆ เป็นการให้ข้อมูล หรือตัวอย่างที่ผู้เรียนมีอยู่มาช่วยเหลือในการเรียน ซึ่ง ประธาน วัฒนวาณิชย์ (2537 : 31-35) กล่าวถึงเทคนิคในการสร้าง ความเข้าใจในการเรียนว่าควรจะ

1. ศึกษาวิชานั้นมาล่วงหน้า พอให้มีความรู้บ้าง
2. รู้จักซักถาม เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจอย่างแจ่มแจ้ง
3. อ่าน ควรอ่านข้อความที่จดมา หรือข้อความจากหนังสือเรียนอย่างพิถีพิถัน จะทำให้เกิดความเข้าใจ
4. เขียนเป็นข้อความตามความเข้าใจของผู้เรียน การเขียนเป็นคำพูดตามความนึกคิดของผู้เรียนจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องนั้น ๆ ได้เป็นอย่างดี

เช่นเดียวกับ มิเชล บราวน์ (ม.ป.ป. : 51-55) ที่ได้สร้างขั้นตอนในการใช้เทคนิคเกี่ยวกับการเรียนไว้ดังนี้

1. มองหาแบบแผน เป็นการมองหาแบบแผน หรือจังหวะ จดรายการและสูตรไว้ เพื่อง่ายต่อการเรียนรู้และสร้างข้อมูล และมองหาคำหรือวลีที่เป็นหลักข้อมูล เช่น ดูที่หัวข้อหลักของเรื่อง และหัวข้อรอง เพื่อดูว่าผู้เขียนกำลังนำเราไปสู่สิ่งใด แต่ถ้าไม่ได้ทำงานโดยตรงกับหนังสือ ก็ควรที่จะใส่แบบแผนที่เป็นเหตุเป็นผลไปในข้อมูลที่เราได้รับในบทเรียน หรือบทบันทึกที่มีคนสอน เพราะเมื่อเราวาง

แบบแผนของข้อเท็จจริงตามลำดับขั้นที่แจ่มชัดแล้วก็จะสามารถเติมข้อมูลที่เรามีอยู่จำนวนมากลงไป เหมือนเป็นการจัดระเบียบได้

2. การเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น เป็นวิธีหนึ่งที่ทำให้การเรียนรู้มีชีวิตชีวามากยิ่งขึ้น เช่น

2.1 พุดสิ่งที่กำลังเรียนอยู่ออกมาด้วยเสียงดัง ๆ จะทำให้เข้าใจและจำได้

2.2 อธิบายในสิ่งที่เรียนให้กับใครบางคน และจะพบว่านักเรียนเข้าใจมันได้อย่าง

รวดเร็ว

2.3 เขียนย่อหัวข้อที่นักเรียนคิดว่าได้เรียนรู้มันแล้ว

2.4 ทำแผนภาพ เพื่อแสดงถึงพัฒนาการตามลำดับที่ชอบด้วยเหตุผล

2.5 ใช้เครื่องบันทึกเสียง บันทึกเสียงการอธิบายสิ่งที่ได้เรียน และเปิดฟังว่ามันทำให้ เข้ามากขึ้นหรือไม่

2.6 ใช้เครื่องบันทึกเสียงทดสอบตัวเอง เช่น บันทึกคำศัพท์ที่เรียน และเว้นช่องว่างไว้ สำหรับแปล เพื่อใช้ทดสอบตัวเอง

2.7 ถามคนอื่นเพื่อทดสอบตัวเองถึงสิ่งที่ได้เรียน

2.8 เปลี่ยนความจริงเป็นรูปภาพ ถ้านักเรียนต้องจำรายละเอียดเกี่ยวกับ สิ่งที่เกิดขึ้น การใช้การจดจำจากตาราง หรือรูปภาพจะง่ายกว่าคำพูด เช่น ข้อมูลที่เป็นสถิติและข้อมูลทาง ภูมิศาสตร์ ซึ่งมีการนำเสนอเป็นรูปภาพ ทำให้ง่ายต่อการจดจำ หรือใช้จินตนาการทางภาพเป็น เครื่องมือหนึ่งในการเรียน เช่น เหตุการณ์สงครามโลกครั้งที่ 2 นักเรียนสามารถ วาดแผนที่ยุโรปและใส่ ตัวเลขในประเทศที่ฮิตเลอร์บุกไปตามลำดับ

2.9 ใช้การ์ดเตือนความจำ เป็นการเขียนสิ่งที่ต้องเรียนรู้ลงบนกระดาษการ์ด เช่น สูตร หรือวันที่ต่าง ๆ และเสียบการ์ดไว้ในที่ ๆ คุณมองเห็นได้ง่าย เช่น บนบอร์ดเหนือโต๊ะเขียนหนังสือ และ ใช้การ์ดหมุนเวียนเปลี่ยน เพื่อไม่ให้เก๋ และทดสอบตัวเองเกี่ยวกับความรู้ เมื่อการ์ดถูกเปลี่ยนไป หรือ เก็บการ์ดไว้ในกระเป๋าถือ กระเป๋าหนังสือ หรือกระเป๋าสตางค์ เพื่อที่จะสามารถดูมันเมื่ออยู่ในเวลา สว่าง เช่น เมื่อนั่งรถประจำทาง

2.10 ใช้เครื่องช่วยจำ ถือเป็นกลวิธีง่าย ๆ เพื่อช่วยความจำ อาจเป็นตัวอักษรตัวแรก หรือประโยคแรกของรายการ ซึ่งนักเรียนสามารถสร้างโครงสร้างของตัวเองขึ้นมาโดยใช้ตัวอักษร ตัวเลข ที่มันมีความหมายพิเศษแก่การจดจำ

สรุปได้ว่า การใช้เทคนิคต่าง ๆ มีส่วนช่วยให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งเทคนิคเหล่านี้แต่ละบุคคลอาจแตกต่างกันตามความถนัด หรือพรสวรรค์ของผู้เรียน แต่ก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาาระดับของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ตั้งสมมติฐานในการวิจัยเพื่อศึกษาว่าพฤติกรรมการเรียนด้านการใช้เทคนิคในการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.9 การทดสอบตนเอง ทบทวน และเตรียมตัวก่อนเข้าเรียน

ประธาน วัฒนวาณิชย์ (2537 : 31-35) กล่าวถึงการทดสอบและการทบทวน โดยการทดสอบนั้น อาจทำได้โดยการตอบคำถามจากแบบฝึกหัด หรือคำถามที่ตั้งขึ้นเองเพื่อจะได้ทราบว่า ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนนั้นถูกต้องเพียงไร

ส่วนการทบทวน เป็นการย้ำไม่ให้ลืม วิธีการช่วยในการทบทวน เช่น การจดบันทึก หรือทำโน้ตย่อ และการขีดเส้นใต้ (สำหรับหนังสือส่วนตัว)

เช่นเดียวกับ วิสิทธิ์ โจรณ์พจนรัตน์ (2539 : 3-4) ที่ได้เสนอแนะวิธีการทำการบ้านและวิธีการทบทวนบทเรียนไว้ดังนี้

1. การทำการบ้านเป็นส่วนสำคัญมากของการเรียน เพราะถือเป็นการทบทวนบทเรียนที่มีระยะเวลาสั้นกว่าทำความเข้าใจมากกว่าในห้องเรียน มีหลักที่ควรยึดปฏิบัติดังนี้

1.1 จัดเวลาทำการบ้าน ควรจะเป็นระยะเวลา 20.00 – 21.00 น. กับครึ่งวันเช้าหรือบ่ายของวันหยุด และต้องทำอย่างสม่ำเสมอ ถ้าวันใดไม่มีการบ้านต้องทบทวนบทเรียนแทน

1.2 ตรวจสอบความยากง่าย เมื่อได้รับคำสั่งจากครูให้ทำการบ้าน แบบฝึกหัดใดหรือบทเรียนใด ให้ตรวจสอบอย่างคร่าว ๆ ว่าพอทำได้หรือไม่ หากมีข้อสงสัยควรถามครูก่อน

1.3 รีบทำการบ้าน อย่าทิ้งไว้นาน เมื่อได้รับการบ้านวันใด ให้รีบทำให้เสร็จในวันนั้น ถึงแม้กำหนดส่งการบ้านจะเหลืออีกหลายวัน ยกเว้นจะได้รับกรบ้านหลายวิชา จึงค่อยทำวิชาที่ต้องส่งก่อนเป็นอันดับแรก หากทำการบ้านตามเวลาที่กำหนดไว้ไม่ทันต้องทำในเวลาทบทวนบทเรียน

1.4 ตรวจสอบความถูกต้องก่อนส่งครู

2. ทบทวนบทเรียน เป็นกระบวนการที่สำคัญเพราะเป็นการเสริมความเข้าใจและช่วยให้จำแม่นยิ่งขึ้น ควรมีหลักปฏิบัติดังนี้

2.1 จัดเวลาทบทวนบทเรียน ควรต่อจากการทำการบ้าน ควรทบทวนในช่วงพักกลางวันหรือเวลาอื่น ๆ เช่น ก่อนครูเข้าสอน หรือชั่วโมงว่าง เป็นต้น

2.2 ให้ความสำคัญสำคัญของบทเรียน นอกจากจะเป็นประโยชน์สำหรับดูก่อนสอบแล้วยังเป็นการทบทวนไปในตัวด้วย เพราะการจะย่อใจความสำคัญได้ต้องอ่านและเขียนไปด้วย ซึ่งทำให้จำได้แม่นยำกว่าการอ่านเพียงอย่างเดียว การย่อควรใช้กระดาษฟูลสแก๊ปพับกลาง 1 คู่ของกระดาษก็ย่อได้หลายบท การย่อให้ย่อต่อกันไปที่ละบท หรือจะใช้กระดาษสมุดที่ไม่ใช้แล้วมาพับก็ได้

2.3 สำหรับวิชาคำนวณควรย่อเฉพาะกฎ ทฤษฎี นิยาม สูตร และหมั่นทำแบบฝึกหัดที่เรียนไปแล้วเป็นการทบทวนสูตรไปด้วย

2.4 อ่านโน้ตย่อทุกเวลาที่ว่างพอจะอ่านได้ เช่น เวลาเช้าเมื่อมาถึงโรงเรียน เวลาพักกลางวัน ชั่วโมงว่าง เป็นต้น

สรุปได้ว่า การทดสอบตนเอง เป็นการเตรียมตัวเองให้พร้อมก่อนการสอบ และเป็นการตรวจสอบความรู้ที่ได้เรียนมา ว่ายังมีข้อบกพร่องในเรื่องใดบ้าง หรือควรค้นคว้า อ่านหนังสือเพิ่มเติมในส่วนใดบ้าง

2.10 กลยุทธ์ในการสอบและการเตรียมตัวสอบ

วิสิทธิ์ วจนพจนรัตน์ (2539 : 12-14) ได้เสนอแนะหลักการเตรียมตัวสอบไว้ดังต่อไปนี้

1. จดรายชื่อวิชาที่จะต้องสอบทั้งหมดเป็นรายการออกมา

2. ตรวจสอบว่าแต่ละวิชามีตำราเรียน สมุดจดเนื้อหาที่ครูให้จด โน้ตย่อ สมุดแบบฝึกหัดงานที่ครูสั่งให้ทำครบหรือไม่ หากไม่ครบจัดหาหรือจัดทำให้ครบ

3. แต่ละวิชาใช้กระดาษ 1 แผ่น จดชื่อเรื่อง หรือหัวข้อที่เรียน หากเป็นวิชา บรรยาย ถ้าจดทำโน้ตย่อไว้แล้วควรทบทวนเนื้อหาจากแบบเรียน กฎ สูตร ทฤษฎี หรือหลักเกณฑ์ที่ควรจำแล้วติดไว้ที่แผ่นหน้าของแบบเรียนนั้น

4. อ่านทบทวนเนื้อหาตามโน้ตย่อ หรือทดลองทำแบบฝึกหัดตาม หัวข้อเรื่องที่จดไว้ โดยดำเนินการตามตารางแบ่งเวลาดูหนังสือ

5. ตารางดูหนังสือ (แบ่งเป็นวิชาสำคัญ ๆ)

วุฒิพล สกลเกียรติ (2542 : 32-34) ได้นำเสนอการเตรียมตัวและการทำข้อสอบ ซึ่งพอสรุปเป็นข้อ ๆ ได้ดังนี้

1. ทำตารางสอบที่จะต้องสอบ ทั้งสอบกลางภาค ปลายภาค และสอบเก็บคะแนนไว้ซึ่ง อาจจะได้จากคู่มือนักเรียน นักศึกษา หรือปฏิทินของสถาบันการศึกษา หรือสอบถามอาจารย์ผู้สอน ในกรณีของการสอบย่อยเก็บคะแนน)
2. อ่านหนังสือเตรียมสอบ ควรอ่านวิชาที่สอบวันแรกไปจนถึงวันสุดท้ายแล้วจึงอ่านย้อน จากวันสุดท้ายถึงวันแรกอีกครั้ง ทั้งนี้ต้องอ่านให้เสร็จก่อนสอบ
3. ดูข้อสอบเก่าประกอบ ซึ่งอาจขอจากรุ่นพี่ การศึกษาจากข้อสอบเก่าจะ ทำให้เห็น แนวข้อสอบชัดเจนยิ่งขึ้น
4. การติวกับเพื่อน การติวร่วมกันด้วยการตั้งคำถามผลัดกันถาม ได้เถียงในเนื้อหาวิชา จะช่วยให้จำได้ง่าย เห็นข้อผิดพลาดของตัวเองและไม่รู้สึกเบื่อหน่าย
5. การค้นคว้าเพิ่มเติม ควรจะสอบถามอาจารย์ผู้สอนก่อนว่าต้องการให้ค้นคว้าเพิ่มเติม เพื่อใช้ในการศึกษาหรือไม่ หรือข้อสอบจะออกเฉพาะที่บรรยายหรือในตำราเท่านั้น
6. จำหัวข้อสำคัญ ๆ ไว้ โดยเฉพาะหัวข้อที่อาจารย์ผู้สอนเน้นเป็นพิเศษ และควรจำ รายละเอียดในหัวข้อนั้น ๆ ด้วย
7. การตีความคำถามในข้อสอบให้ถูกต้อง เมื่อทำข้อสอบ ควรอ่านคำถามอย่างรอบคอบ และตีความหมายให้ชัดเจนว่าให้ตอบอย่างไร เช่น คำต่อไปนี้ อธิบาย ยกตัวอย่างตรงข้าม เปรียบเทียบ คำจำกัดความ วิจาร์ณ สรุปร เป็นต้น
8. การเตรียมตัวในคืนก่อนสอบ ในกรณีที่ไม่ได้วางแผนเตรียมดูหนังสือมาก่อน ช่วงเวลานี้ นักเรียน นักศึกษามักจะหึกโหมอย่างหนึ่งซึ่งไม่มีประโยชน์อะไร นอกจากจำอะไรไม่ได้ดีแล้ว ยังให้ สุขภาพทรุดโทรมอีก ฉะนั้น ถ้าได้ดูหนังสือมาอย่างหนึ่งแล้ว คืนก่อนสอบควรนอนให้เต็มที่ ส่วนการ ทบทวนวิชาที่สอบในวันรุ่งขึ้น ควรทบทวนตั้งแต่ตอนเย็นของคืนก่อนสอบ และตอนเช้ามีดของวันสอบ
9. การเตรียมตัวในเช้าวันสอบ ควรตื่นนอนแต่เช้ากว่าปกติ ทานอาหารตามปกติ แต่ต้อง ระวังอาหารที่จะทำให้ท้องเสีย เตรียมอุปกรณ์การสอบให้เรียบร้อยครบถ้วน และควรมีกินไว้ม่าง รวมทั้งน้ำพิก้าและสิ่งจำเป็นส่วนตัว เช่น ยาแก้โรคประจำตัว เดินทางไปห้องสอบแต่เช้า ให้ทันเวลา สอบ ถ้ามีเวลาก่อนเข้าห้องสอบอาจทบทวนโน้ตย่อได้
10. การทำข้อสอบที่เป็นปรนัย ควรทำให้ครบทุกข้อ สำหรับตัวเลือกนั้นผู้ออกข้อสอบมัก เฉลี่ยคำตอบที่ถูกไว้ในตัวเลือกอย่างละตัวเท่า ๆ กัน การเลือกตัวเพียงตัวใดตัวหนึ่ง ทั้งหมดก็จะได้ คะแนนไม่ถึงครึ่ง ข้อสังเกตในการเลือกตัวเลือก ตัวเลือกที่สั้นหรือยากเกินไป มักจะมีข้อน่าสนใจคือ

ผิดแน่หรือถูกแน่ ในกรณีที่มีการหักคะแนนคำตอบที่ตอบผิด ไม่ควรเสียดาย แต่ถ้าไม่มีการหักคะแนน ก็ควรเดาดีกว่าไม่ตอบ แต่อย่าเดาอย่างไม่มีเหตุผล

11. การทำข้อสอบที่เป็นอัตนัย หลักใหญ่ในการตอบคำถามแบบอัตนัย คือ ผู้ตอบต้องดูหนังสือมากพอและจะต้องอธิบายอย่างละเอียดให้ตรงประเด็นคำถาม ระวังการวางการใช้ภาษา ควรเป็นภาษาสุภาพ ไม่วกวน ไม่ใช้ภาษาแสดง หรือภาษาพูด เรียงหัวข้อตามลำดับอย่างชัดเจน ไม่ควรเขียนบรรยายติดกันยาว ๆ โดยไม่แบ่งหัวข้อ เขียนด้วยลายมือที่อ่านง่ายและสะอาดตา คิดให้ละเอียดก่อนลงมือเขียนคำตอบ ถ้าข้อสอบมีหลายข้อ ควรแบ่งเวลาให้แต่ละข้อ เลือกทำข้อที่ทำได้ก่อน อย่าคิดนานจนเกินไป ถ้าลืมหาคำตอบอาจจะละเว้นที่ว่างไว้ และเมื่อนึกคำตอบได้จึงนำมาเขียนเพิ่มเติมลงไป

12. การทำข้อสอบควรตรวจสอบและดูข้อสอบให้ทั่วทุกหน้า บางคนรีบทำแล้วลืมนำข้อสอบอยู่ด้านหลังอีกก็เป็นไปได้

13. ถ้ามีเวลาเหลือในการทำข้อสอบ ควรทบทวนคำตอบโดยเฉพาะข้อสอบ อัตนัย และถ้าเป็นข้อสอบปรนัย ควรตรวจสอบว่าทำครบทุกข้อหรือไม่

14. อย่าลืมนำรายละเอียดปลีกย่อยก่อนส่งกระดาษคำตอบ เช่น การเขียนชื่อ เลขที่นั่งสอบ ในทุกหน้าของกระดาษคำตอบ เป็นต้น

นอกจากนี้กลุ่มเพื่อนยังเป็นแหล่งสำคัญที่จะได้ข้อสอบที่ดี เพื่อนร่วมห้องสามารถแลกเปลี่ยนคำถาม คำตอบกันได้ เทคนิคการรวบรวมและเปลี่ยนคำถาม คำตอบในกลุ่ม จะช่วยให้ผู้เรียนทุกคนฝึกหัดทำข้อสอบโดยทำข้อสอบสั้น ๆ ช่วยให้ผู้เรียนมั่นใจ กระตุ้นผู้เรียนให้หัดช่วยตนเอง การแลกเปลี่ยนคำถามกับคนอื่น ๆ ทำให้ได้คำถามคำตอบ ซึ่งผู้เรียนไม่เคยคาดคิดมาก่อน นอกจากนี้ผู้เรียนยังได้แก้ไขปรับปรุงคำตอบตนเอง โดยการเพิ่มพูนที่ได้จากกลุ่มเพื่อน (ศิริภรณ์ เทพฉิม 2541 : 61)

จากปัจจัยทางด้านพฤติกรรมกรเรียนทั้ง 10 ด้าน ของ LASSI นั้น จะเห็นได้ว่า ปัจจัยทางด้านการรวบรวมข้อมูล การเลือกใจความสำคัญ การใช้เทคนิคต่าง ๆ การทดสอบตนเอง และกลยุทธ์ในการสอบนั้น ยังไม่ได้มีการทำวิจัยในเรื่องนี้โดยเฉพาะเจาะจง จึงถือเป็นข้อสังเกตที่น่าสนใจประการหนึ่ง ว่าในอนาคตควรมีการทำการศึกษา และค้นคว้าอย่างลึกซึ้ง เพื่อเป็นข้อมูลสนับสนุนว่ามีปัจจัยเหล่านี้ ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือไม่ อย่างไร จึงเป็นสาเหตุให้ผู้วิจัยสนใจจะศึกษาพฤติกรรมกรเรียน โดยศึกษาปัจจัยทั้ง 10 ด้าน เพื่อช่วยเป็นแนวทางในการศึกษารายด้านอย่างลึกซึ้งต่อไป

ผู้วิจัยได้ทำการประมวลเอกสารด้านพฤติกรรมการณ์เรียนของนักศึกษา เช่น งานวิจัยของ ศรีระพร จันทโนทก (2538 : 84-86) ที่ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัย อัสสัมชัญ กรุงเทพมหานคร โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา ชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 จากการศึกษา พบว่า นักศึกษา นิศัยในการเรียนโดยรวม และนิศัยในการเรียนด้าน การแบ่งเวลาในการเรียน ด้านการทำการบ้าน ด้านการทบทวนบทเรียน ด้านการตั้งใจเรียน และด้าน การวางแผนในการเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 4 นิศัยการเรียนโดยรวม และนิศัยในการเรียนด้านการแบ่ง เวลาในการเรียน ด้านการทำการบ้าน ด้านการทบทวนบทเรียน ด้านการตั้งใจเรียน ด้านการวางแผนใน การเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

มณฑาทิพย์ มณีโชติรัตน์ (2542 : 57-63) ที่ศึกษาปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กลุ่ม ตัวอย่างเป็นนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 5 จำนวน 60 คน ซึ่งผลการวิจัยพบว่าความถนัดทางการเรียน และ นิศัยในการเรียนเป็นตัวแปรหนึ่งที่สามารถพยากรณ์คะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นพีรคลินิกร ชั้นคลินิกร และ คะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตร โดยที่มีความสัมพันธ์เชิงพยากรณ์ในทางบวก

ขวัญฤดี ขำสอนสัตย์ (2542 : บทคัดย่อ) วิจัยเรื่องการศึกษาพฤติกรรมความ รับผิดชอบของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งความรับผิดชอบในที่นี้หมายถึง การทุ่มเทความสามารถ ในการศึกษาเล่าเรียน ฝึกฝนทักษะต่าง ๆ และพยายามปรับปรุงตนเองในทุก ๆ ด้าน ซึ่งผลการวิจัย พบว่านักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพและนักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมี พฤติกรรมความรับผิดชอบโดยรวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน เมื่อ พิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาใน สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพมีพฤติกรรมความ รับผิดชอบต่อการศึกษาเล่าเรียนสูงกว่านักศึกษา สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และในนักศึกษาที่มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีพฤติกรรมการ รับผิดชอบต่อการศึกษาเล่าเรียนสูงกว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

สนทยา เขมวีรัตน์ (2542 : บทคัดย่อ) ศึกษาตัวแปรบางประการที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สายวิชาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยี ราชมนงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 281 คน พบว่าตัวแปรที่ สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา สาขาวิชาการตลาดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ที่ระดับ .05 คือ พื้นความรู้เดิม และนิสัยในการเรียน โดยมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แสดงว่าถ้านักศึกษามีนิสัยในการเรียนที่ดี จะส่งเสริมให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น โดยนิสัยในการเรียนที่ดีนั้น ประกอบด้วย การแบ่งเวลาในการเรียน การทำการบ้าน การทบทวนบทเรียน มีความตั้งใจในการเรียน มีการวางแผน ในการเรียน และการเตรียมตัวสอบ

แสงอรุณ พจน์พัฒนาผล (2545 : บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ กรุงเทพมหานคร โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และชั้นปีที่ 2 ของคณะไฟฟ้า เทคโนโลยีการผลิต คณะเครื่องกล และคณะบริหารธุรกิจ จำนวน 360 คน ผลการศึกษาพบว่า การใช้เวลาเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับ คุณภาพชีวิต ในนักศึกษาที่มีการวางแผนเวลา เช่น การทบทวนบทเรียน การศึกษาค้นคว้า ห้องสมุด การอ่านหนังสือ การใช้เวลาว่าง หลังเลิกเรียนทำการบ้าน จะทำให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

จากงานวิจัยข้างต้น จะเห็นว่ายังไม่มีผู้ใดศึกษารูปแบบพฤติกรรมการเรียนที่แยกย่อยตาม คณะต่าง ๆ และมีหลากหลายสาขาวิชาในงานวิจัยเดียวที่สามารถชี้ให้เห็นความแตกต่างของ พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา จึงเป็นสาเหตุให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการ เรียนกับสาขาวิชาดังกล่าว

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ในสาขาการสอนภาษาไทย สังคมศึกษา การศึกษาปฐมวัย ประถมศึกษา การศึกษาตลอดชีวิต จิตวิทยา เทคโนโลยีทางการศึกษา วิทยาศาสตร์การกีฬา จำนวนทั้งสิ้น 299 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ในสาขาการสอนภาษาไทย การสอนภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา การศึกษาปฐมวัย ประถมศึกษา การศึกษาตลอดชีวิต จิตวิทยา เทคโนโลยีทางการศึกษา วิทยาศาสตร์การกีฬา ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 176 คน ดังตารางที่ 1

วิธีการกำหนดกลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้ตารางการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan (1970:607-610) ที่ระดับความเชื่อมั่นที่ .05 ร้อยละ 95 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 176 คน หลังจากนั้นจึงใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามสาขา โดยเทียบสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างดังตารางที่ 1

ตารางที่ 2 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

สาขาวิชา	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
การสอนภาษาไทย	21	13
การสอนภาษาอังกฤษ	22	12
การสอนสังคมศึกษา	31	18
การศึกษาปฐมวัย	30	18
การศึกษาประถมศึกษา	28	17
จิตวิทยา	35	21
เทคโนโลยีทางการศึกษา	32	16
การศึกษาตลอดชีวิต	51	31
วิทยาศาสตร์การกีฬา	49	30
รวม	299	176

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลโดยใช้เครื่องมือ 2 ชนิด คือ

2.1 แบบสำรวจข้อมูลทั่วไป

2.2 แบบสำรวจพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสำรวจพฤติกรรมการเรียนที่ผู้วิจัย ปรับมาจากแบบทดสอบยุทธวิธีการเรียนของ สิงห์ ไทยวงศ์ (2544) ที่ได้ดัดแปลงข้อคำถามมาจากแบบสำรวจ Learning and Study Strategies Inventory (LASSI) ของมหาวิทยาลัยเท็กซัสแห่งออสติน(University of Texas at Austin) โดย ดร.แคร์ อี เวียนสเดียน (Claire E. Weinstein) ดร.เดวิด อาร์ พอลเมอร์ David R. Palmer) และดร.แอน ซี สเคลราท์ (Ann C.Schulte) ที่สร้างขึ้นเมื่อปี ค.ศ.1987 เพื่อเก็บข้อมูลนักศึกษาในด้านต่างๆ เช่น การเรียน เพื่อประโยชน์ในการให้คำปรึกษา และช่วยเหลือ นักศึกษาที่มีปัญหาทางการเรียน ประกอบด้วยข้อคำถาม 77 ข้อ แบ่งออกเป็น 10 ด้านดังนี้

1. วัดเรื่องทัศนคติในการเรียน ได้แก่ ข้อ 5 14 18 29 38 45 54 และ 69 จำนวน 8 ข้อ
2. วัดเรื่องแรงจูงใจ ได้แก่ ข้อ 10 13 16 28 33 41 49 และ 56 จำนวน 8 ข้อ
3. วัดเรื่องของการจัดการเวลาเพื่อการเรียน ได้แก่ ข้อ 3 22 36 42 48 58 66 และ 74 จำนวน 8 ข้อ
4. วัดเรื่องของความวิตกกังวลเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในการเรียน ได้แก่ ข้อ 1 9 25 31 35 54 57 และ 63 จำนวน 8 ข้อ
5. วัดเรื่องการมีสมาธิต่อการเรียน ได้แก่ ข้อ 6 11 39 43 46 55 61 และ 68 จำนวน 8 ข้อ
6. วัดเรื่องของกระบวนการรวบรวมข้อมูลและความกระตือรือร้นในการค้นหาความรู้ ได้แก่ ข้อ 12 15 23 32 40 47 67 และ 76 จำนวน 8 ข้อ
7. วัดเรื่องของความสามารถในการจับประเด็นหรือใจความสำคัญในบทเรียน ได้แก่ ข้อ 2 8 60 72 และ 77 จำนวน 5 ข้อ
8. วัดในเรื่องของการใช้เทคนิคต่าง ๆ และอุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน ได้แก่ ข้อ 7 19 24 44 52 53 62 และ 73 จำนวน 8 ข้อ
9. วัดเรื่องของการทดสอบตัวเองและการทบทวน การเตรียมตัวในเข้าเรียน ได้แก่ ข้อ 4 17 21 26 30 37 65 และ 70 จำนวน 8 ข้อ
10. วัดเรื่องของกลยุทธ์วิธีในการสอบและ การเตรียมตัวสอบได้แก่ ข้อ 20 27 34 52 59 64 71 และ 75 จำนวน 8 ข้อ

โดยลักษณะคำตอบเป็นมาตราส่วนแบบประเมินค่า 5 ระดับ (Likert Scale)

ข้อความทางบวก

ไม่เป็นจริงเลย	ระดับค่าคะแนน 1 คะแนน
ไม่เป็นจริงเป็นส่วนมาก	ระดับค่าคะแนน 2 คะแนน
จริงพอ ๆ กับไม่จริง	ระดับค่าคะแนน 3 คะแนน
จริงเป็นส่วนมาก	ระดับค่าคะแนน 4 คะแนน
เป็นจริงที่สุด	ระดับค่าคะแนน 5 คะแนน

ข้อความทางลบ

ไม่เป็นจริงเลย	ระดับค่าคะแนน 5 คะแนน
ไม่เป็นจริงเป็นส่วนมาก	ระดับค่าคะแนน 4 คะแนน
จริงพอ ๆ กับไม่จริง	ระดับค่าคะแนน 3 คะแนน

จริงเป็นส่วนมาก
เป็นจริงที่สุด

ระดับค่าคะแนน 2 คะแนน
ระดับค่าคะแนน 1 คะแนน

เกณฑ์ในการแปลความหมาย

เกณฑ์ในการแปลความหมายพฤติกรรมกรเรียนในทุกด้าน ยกเว้นด้านความวิตกกังวล เกี่ยวกับการปฏิบัติตนในการเรียน แบ่งเป็น 4 ระดับ คือ

คะแนนระหว่าง 4.01-5.00 แสดงว่ามีพฤติกรรมกรเรียน เหมาะสมมากที่สุด

คะแนนระหว่าง 3.01-4.00 แสดงว่ามีพฤติกรรมกรเรียน เหมาะสมมาก

คะแนนระหว่าง 2.01-3.00 แสดงว่ามีพฤติกรรมกรเรียน เหมาะสมปานกลาง

คะแนนระหว่าง 1.00-2.00 แสดงว่ามีพฤติกรรมกรเรียน เหมาะสมน้อย

สำหรับด้านความวิตกกังวลเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในการเรียน

คะแนนระหว่าง 4.01-5.00 แสดงว่า มีพฤติกรรมกรเรียนเหมาะสมน้อย

(มีความวิตกกังวลมาก)

คะแนนระหว่าง 3.01-4.00 แสดงว่า มีพฤติกรรมกรเรียนเหมาะสมปานกลาง

(มีความวิตกกังวลปานกลาง)

คะแนนระหว่าง 2.01-3.00 แสดงว่า มีพฤติกรรมกรเรียนเหมาะสมมาก

(มีความวิตกกังวลน้อย)

คะแนนระหว่าง 1.00-2.00 แสดงว่า มีพฤติกรรมกรเรียนเหมาะสมมากที่สุด

(มีความวิตกกังวลน้อยที่สุด)

คุณภาพของแบบสำรวจพฤติกรรมกรเรียน

ผู้วิจัยได้นำไปทดลองหาคุณภาพเครื่องมือ (Try out) กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 75 คน จากนั้นนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อหาอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยแบบสำรวจมีอำนาจจำแนกระหว่าง 0.21-0.68 และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2540 : 125 -126) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.94 และมีค่าความเชื่อมั่น รายด้านดังนี้ ทักษะคิดและความสนใจ 0.82 แรงจูงใจ วินัยในตนเอง และความพยายามในการทำงานหนัก 0.85 การจัดการกับเวลาทางด้านการเรียน 0.78 ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในมหาวิทยาลัย 0.80 การมีสมาธิและการเอาใจใส่ต่อการเรียน 0.87 กระบวนการรวบรวมข้อมูล การกระตือรือร้นในการค้นหาความรู้และการใช้เหตุผล 0.90 การเลือกใจความสำคัญและการจดจำเนื้อหาที่สำคัญ 0.71 การใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการ

เรียน .91 การทดสอบตนเอง การทบทวน และการเตรียมตัวในการเรียน .76 และยุทธวิธีในการสอบ และเตรียมตัวสอบ .87

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ขออนุญาตเพื่อขอความอนุเคราะห์จากอธิการบดีมหาวิทยาลัยศิลปากร ในการขออนุญาตแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมแบบสอบถามจากนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
2. อาจารย์นำแบบสอบถามไปทำการเก็บข้อมูลกับนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาทุกฉบับ
2. ตรวจสอบคำตอบและกำหนดค่าให้กับคำตอบทุกข้อในแบบสอบถามปลายปิด
3. บันทึกค่าคำตอบที่ได้จากแบบสอบถามแต่ละข้อเข้าแฟ้มข้อมูลของระบบคอมพิวเตอร์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยรวมเป็นรายด้าน
2. การทดสอบ t-test เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จำแนกตามเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้ของนักศึกษา
3. การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว One Way ANOVA เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จำแนกตามสาขาวิชา เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบรายคู่ด้วยค่าสถิติทดสอบ LSD (least-significant difference)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร” ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) ประกอบตาราง

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร แบ่งออกเป็น 10 ด้าน คือ ด้านทัศนคติ ด้านแรงจูงใจ ด้านการจัดการเวลา ด้านความวิตกกังวล ด้านการมีสมาธิ ด้านการเก็บรวบรวมข้อมูล ด้านการเลือกใจความสำคัญ ด้านการใช้เทคนิคในการเรียน ด้านการทดสอบตนเองและด้านยุทธวิธีในการสอบ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย (mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) เปรียบเทียบระดับค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่มโดยจำแนกตามเพศ และคะแนนเฉลี่ยสะสม ด้วยสถิติทดสอบ t-test, เปรียบเทียบระดับค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่มโดยจำแนกตามสาขาวิชา และรายได้ของนักศึกษาต่อเดือน ด้วยสถิติทดสอบ One way ANOVA และหากพบว่ามีความแตกต่างจะทำการทดสอบรายคู่ด้วยค่าสถิติทดสอบ LSD (least-significant difference)

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และรายได้

ตารางที่ 3 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปร เพศ สาขาวิชา คะแนนเฉลี่ยสะสม และรายได้ของนักศึกษาต่อเดือน (n = 176)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	49	27.84
หญิง	127	72.15
รวม	176	100.00
2. สาขาวิชา		
การศึกษารัฐมวีย	18	10.20
การประถมศึกษา	17	9.70
ภาษาไทย	13	7.30
ภาษาอังกฤษ	12	6.80
สังคมศึกษา	18	10.20
เทคโนโลยีทางการศึกษา	16	9.00
จิตวิทยา	21	12.10
การศึกษาตลอดชีวิต	31	17.60
วิทยาศาสตร์การกีฬา	30	17.10
รวม	176	100.00
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
00.00 – 1.99	2	0.80
2.00 – 2.99	59	33.90
3.00 ขึ้นไป	115	65.30
รวม	176	100.00
4. รายได้ของนักศึกษาต่อเดือน		
ต่ำกว่า 1,500 บาท	12	6.80
ระหว่าง 1,501 - 3,000 บาท	69	39.40
ระหว่าง 3,001 - 4,500 บาท	54	30.50
ระหว่าง 4,501 – 6,000 บาท	31	17.40
ตั้งแต่ 6,001 บาทขึ้นไป	10	5.90
รวม	176	100.00

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรจำนวน 176 คน จำแนกตามเพศ พบว่า เป็นเพศชายจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 22.50 เป็นเพศหญิงจำนวน 127 คิดเป็นร้อยละ 77.50

จำแนกตามสาขาวิชาพบว่านักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ปฐมวัย จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 10.20 สาขาวิชาการประถมศึกษา จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 9.70 สาขาวิชาภาษาไทยจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 7.30 สาขาวิชาภาษาอังกฤษจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 6.80 สาขาวิชาสังคมศึกษา จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 8.90 สาขาวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 9.00 สาขาวิชาจิตวิทยาจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 12.10 สาขาวิชาการศึกษาดนตรีจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 17.60 และสาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 17.10

จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง 00.00 – 1.99 จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.80 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง 2.00 – 2.99 จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 33.90 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.00 ขึ้นไป จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 65.30

จำแนกตามรายได้ของนักศึกษาต่อเดือน พบว่านักศึกษามีรายได้ต่ำกว่า 1,500 บาท จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 6.80 มีรายได้ระหว่าง 1,501 - 3,000 บาทจำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 39.10 มีรายได้ระหว่าง 3,001 - 4,500 บาท จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 30.50 มีรายได้ระหว่าง 4,501 – 6,000 บาท จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 17.40 และมีรายได้ตั้งแต่ 6,001 บาทขึ้นไป จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.90

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร รายด้าน (n = 176)

การศึกษาพฤติกรรมการเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ทักษะคิด	2.19	.51	เหมาะสมค่อนข้างน้อย
2. แรงจูงใจ	3.13	.37	เหมาะสมค่อนข้างมาก
3. การจัดการเวลา	3.00	.36	เหมาะสมค่อนข้างมาก
4. ความวิตกกังวล	3.01	.50	เหมาะสมค่อนข้างมาก
5. การมีสมาธิ	2.84	.45	เหมาะสมค่อนข้างน้อย
6. การรวบรวมข้อมูล	3.40	.46	เหมาะสมค่อนข้างมาก
7. การเลือกใจความสำคัญ	2.95	.44	เหมาะสมค่อนข้างน้อย
8. เทคนิคในการเรียน	3.08	.41	เหมาะสมค่อนข้างมาก
9. การทดสอบตนเอง	3.09	.42	เหมาะสมค่อนข้างมาก
10. ยุทธวิธีในการสอบ	2.85	.46	เหมาะสมค่อนข้างน้อย
รวม	3.11	.43	เหมาะสมค่อนข้างมาก

จากตารางที่ 4 การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร พบว่า โดยรวมนักศึกษามีพฤติกรรมเหมาะสมค่อนข้างมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาด้านการรวบรวมข้อมูลและกระตือรือร้นในการหาความรู้ มากที่สุด ($\bar{X} = 3.40$, S.D. = 0.46) รองลงมาคือด้านการทดสอบตนเอง การทบทวน และการเตรียมตัวในการเรียน ($\bar{X} = 3.09$, S.D. = 0.42) ด้านเทคนิคและอุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน ($\bar{X} = 3.08$, S.D. = 0.41) และด้านทัศนคติในการเรียนเป็นลำดับสุดท้าย ($\bar{X} = 2.19$, S.D. = 0.51)

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านทัศนคติในการเรียน (n = 176)

พฤติกรรมการเรียนของ นักศึกษา	ระดับพฤติกรรมการเรียน					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ พฤติกรรม การเรียน
	ไม่เป็น จริงเลย	ไม่เป็น จริงส่วน มาก	เป็นจริง พอๆกับ ไม่เป็น จริง	จริง เป็น ส่วน มาก	เป็น จริง ที่สุด			
1. ข้าพเจ้าไม่สนใจว่าจะเรียนจบ หรือไม่ทราบใดที่ข้าพเจ้าสามารถ หาคู่ครองได้	4	2	7	16	147	4.65	.83	มาก
2. ข้าพเจ้ารู้สึกสับสนและลังเลว่า เป้าหมายการเรียนของข้าพเจ้า ควรเป็นอะไร	14	29	68	45	20	3.14	1.05	ค่อนข้างมาก
3. ข้าพเจ้าไม่ค่อยไปมหาวิทยาลัย	1	3	15	23	134	4.54	.81	มาก
4. บ่อยครั้งที่ข้าพเจ้ารู้สึกว่า ควบคุม สิ่งที่เกิดขึ้นกับข้าพเจ้าที่ มหาวิทยาลัยได้น้อยมาก	4	24	67	66	15	3.35	.89	ค่อนข้างมาก
5. ข้าพเจ้าไม่สนใจเกี่ยวกับ การศึกษาทั่วไป ข้าพเจ้าต้องการ เพียงที่จะได้ทำงานดี ๆ	6	17	50	74	29	3.56	.97	ค่อนข้างมาก
6. ข้าพเจ้าเรียนเฉพาะวิชาที่ ข้าพเจ้าชอบ	4	14	51	55	52	3.72	1.03	ค่อนข้างมาก
7. ความกังวลว่าจะทำข้อสอบได้ ไม่ดีนั้น รบกวนสมาธิในการสอบ ของข้าพเจ้า	14	29	73	43	17	3.13	1.02	ค่อนข้างมาก
8. ข้าพเจ้าคิดว่าวิชาที่สอนในชั้น ไม่มีคุณค่าที่จะเรียนรู้เลย	0	8	44	65	59	3.09	.93	ค่อนข้างมาก
รวม						3.80	.51	ค่อนข้างมาก

จากตารางที่ 5 การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านทัศนคติในการเรียน พบว่า โดยรวมนักศึกษามีพฤติกรรมเหมาะสมค่อนข้างมาก ($\bar{X} = 3.80$, S.D. = 0.51) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้าพเจ้าไม่สนใจว่าจะเรียนจบหรือไม่ตราบใดที่ข้าพเจ้าสามารถหาคู่ครองได้ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.83) รองลงมาคือ ข้าพเจ้าไม่ค่อยไปมหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.81) ข้าพเจ้าเรียนเฉพาะวิชาที่ข้าพเจ้าชอบ ($\bar{X} = 3.72$, S.D. = 1.03) และข้าพเจ้าคิดว่าวิชาที่สอนในชั้น ไม่มีคุณค่าที่จะเรียนรู้เลย เป็นลำดับสุดท้าย ($\bar{X} = 3.09$, S.D. = 0.93)

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านแรงจูงใจในการเรียน (n = 176)

พฤติกรรมการเรียนของ นักศึกษา	ระดับพฤติกรรมการเรียน					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ พฤติกรรมการเรียน
	ไม่เป็น จริงเลย	ไม่เป็น จริงส่วน มาก	เป็นจริง พอ ๆ กับ ไม่เป็น จริง	จริง เป็น ส่วน มาก	เป็น จริง ที่สุด			
1. ข้าพเจ้าทำงานที่ได้รับมอบหมาย เสร็จทันเวลา	4	13	39	74	46	3.78	.95	ค่อนข้างมาก
2. ถ้าเนื้อหาบทเรียน น่าเบื่อ หรือ ไม่น่าสนใจ ข้าพเจ้าก็จะพยายาม เรียนต่อไปจนจบ	3	19	63	71	20	3.47	.86	ค่อนข้างมาก
3. ข้าพเจ้ามาเรียนโดยไม่มีภาระ เตรียมตัวก่อนมาเรียน	17	43	77	28	11	2.88	.97	ค่อนข้างน้อย
4. ข้าพเจ้าเรียนอย่างหนักเพื่อให้ ได้เกรดที่ดีแม้ว่าจะไม่ชอบวิชานั้น	7	28	80	45	16	3.18	.95	ค่อนข้างมาก
5. ข้าพเจ้ามักอ้างเหตุผลเข้าข้าง ตัวเองเมื่อไม่สามารถเรียนหรือ ทำงานสำเร็จตามที่ได้รับมอบหมาย	24	61	63	23	5	2.64	.95	ค่อนข้างน้อย
6. ข้าพเจ้าวางมาตรฐานทางการ เรียนสำหรับตนเองค่อนข้างสูง	5	46	66	45	14	3.09	.93	ค่อนข้างมาก
7. เมื่อพบบทเรียนที่ยาก ข้าพเจ้า มักจะเลิกสนใจหรือเลือกเรียน เฉพาะส่วนที่ง่าย ๆ เท่านั้น	18	64	79	13	2	2.57	.81	ค่อนข้างน้อย
8. ข้าพเจ้าอ่านตำราเรียนที่ได้รับ มอบหมายในวิชาต่าง ๆ	1	19	72	58	26	3.46	.86	ค่อนข้างมาก
รวม						3.13	.37	ค่อนข้างมาก

จากตารางที่ 6 การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านแรงจูงใจในการเรียน พบว่า โดยรวมนักศึกษามีพฤติกรรมเหมาะสมค่อนข้างมาก ($\bar{X} = 3.13$, S.D. = 0.37) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้าพเจ้าทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จทันเวลา มากที่สุด ($\bar{X} = 3.78$, S.D. = 0.95) รองลงมาคือ ถ้าเนื้อหาบทเรียน น่าเบื่อ หรือไม่น่าสนใจ ข้าพเจ้าก็จะพยายามเรียนต่อไปจนจบ ($\bar{X} = 3.47$, S.D. = 0.86) ข้าพเจ้าอ่านตำราเรียนที่ได้รับ มอบหมายในวิชาต่าง ๆ ($\bar{X} = 3.46$, S.D. = 0.86) และ ข้าพเจ้ามักอ้างเหตุผลเข้าข้างตัวเองเมื่อไม่สามารถเรียนหรือทำงานสำเร็จตามที่ได้รับมอบหมาย ($\bar{X} = 3.72$, S.D. = 1.03) เป็นลำดับสุดท้าย

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านการจัดการเวลาในการเรียน (n = 176)

พฤติกรรมการเรียนของ นักศึกษา	ระดับพฤติกรรมการเรียน					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ พฤติกรรม การเรียน
	ไม่เป็น จริงเลย	ไม่เป็น จริงส่วน มาก	เป็นจริง พอๆกับ ไม่เป็น จริง	จริง เป็น ส่วน มาก	เป็น จริง ที่สุด			
1. ข้าพเจ้าพบว่ามันเป็นการยากที่ ต้องเรียนตามตารางเรียนที่ได้วางไว้	51	76	44	4	1	2.09	.93	ปานกลาง
2. ข้าพเจ้าจะอ่านหนังสือเมื่อใกล้ เวลาเท่านั้น	3	18	69	63	23	3.46	.90	ค่อนข้างมาก
3.การผลัดวันประกันพรุ่งเป็น ปัญหาทางด้านการเรียนสำหรับ ข้าพเจ้า	6	33	52	65	20	3.32	1.00	ค่อนข้างมาก
4. ข้าพเจ้ามุ่งท่องหนังสืออย่าง หนักเฉพาะช่วงใกล้สอบในการ สอบทุกครั้ง	2	19	73	62	20	3.48	.86	ค่อนข้างมาก
5. ข้าพเจ้าใช้เวลาเรียนในระหว่าง วันอย่างมีประโยชน์ยิ่ง	4	28	89	47	8	3.09	.82	ค่อนข้างมาก

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านการจัดการเวลาในการเรียน (n = 176) (ต่อ)

พฤติกรรมการเรียนของ นักศึกษา	ระดับพฤติกรรมการเรียน					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ พฤติกรรม การเรียน
	ไม่เป็น จริงเลย	ไม่เป็น จริงส่วน มาก	เป็นจริง พอ ๆ กับ ไม่เป็น จริง	จริง เป็น ส่วน มาก	เป็น จริง ที่สุด			
6. เมื่อข้าพเจ้าตัดสินใจอ่านหนังสือ ข้าพเจ้าจะจัดตารางที่แน่นอนและ ทำตามนั้นอย่างแน่วแน่	8	47	70	42	9	2.94	.92	ค่อนข้างน้อย
7. ข้าพเจ้ามักจะผลัดผ่อนการอ่าน หนังสือมากกว่าที่ควรจะทำ	5	31	94	38	8	3.16	.81	ค่อนข้างมาก
8. ข้าพเจ้าใช้เวลาค่อนข้างมากกับ เพื่อน จนมีผลเสียต่อการเรียน	34	63	56	18	5	2.47	.99	ค่อนข้างน้อย
รวม						3.00	.36	ค่อนข้างมาก

จากตารางที่ 7 การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านการจัดการเวลาในการเรียน พบว่า โดยรวมนักศึกษามีพฤติกรรมเหมาะสมค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 3.00$, S.D. = 0.36) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้าพเจ้ามุ่งท่องหนังสืออย่างหนักเฉพาะช่วงใกล้สอบในการสอบทุกครั้ง มากที่สุด ($\bar{X} = 3.48$, S.D. = 0.86) รองลงมาข้าพเจ้าจะอ่านหนังสือเมื่อใกล้เวลาเท่านั้น ($\bar{X} = 3.46$, S.D. = 0.90) การผลัดวันประกันพรุ่งเป็นปัญหาทางด้านการเรียนสำหรับข้าพเจ้า ($\bar{X} = 3.32$, S.D. = 1.00) และ ข้าพเจ้าพบว่ามันเป็นการยากที่ต้องเรียนตามตารางเรียนที่ได้วางไว้ เป็นลำดับสุดท้าย ($\bar{X} = 2.09$, S.D. = 0.93)

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านความวิตกกังวล (n = 176)

พฤติกรรมการเรียนของ นักศึกษา	ระดับพฤติกรรมการเรียน					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ พฤติกรรม การเรียน
	ไม่เป็น จริงเลย	ไม่เป็น จริงส่วน มาก	เป็นจริง พอ ๆ กับ ไม่เป็น จริง	จริง เป็น ส่วน มาก	เป็น จริง ที่สุด			
1. ข้าพเจ้ารู้สึกกังวลว่าข้าพเจ้าจะ สอบตกและต้องออกจากมหาวิทยาลัย	71	34	41	17	13	2.29	1.22	ปานกลาง
2. ข้าพเจ้าจะหมดกำลังใจเมื่อผล การเรียนต่ำ	8	39	69	41	19	3.09	1.02	ค่อนข้างมาก
3. ข้าพเจ้าทบทวนบทเรียนก่อน เรียนครั้งต่อไป	21	75	70	9	1	2.41	.78	ค่อนข้างน้อย
4. แม้ว่าข้าพเจ้าจะเตรียมตัวมา อย่างดีในการสอบ ข้าพเจ้าก็ยัง รู้สึกกังวลใจอย่างมาก	2	20	55	60	39	3.61	.97	ค่อนข้างมาก
5. ในขณะที่สอบข้าพเจ้ารู้สึก ค่อนข้างมั่นใจว่าข้าพเจ้าสามารถ ทำได้	6	35	94	40	1	2.91	.76	ค่อนข้างน้อย
6. ความกังวลว่าจะทำข้อสอบได้ ไม่ได้นั้น รบกวนสมาธิในการสอบ ของข้าพเจ้า	14	29	73	43	17	3.13	1.02	ค่อนข้างมาก
7. ข้าพเจ้ารู้สึกหวาดหวั่น เมื่อมี การสอบที่สำคัญ	1	12	57	62	44	3.74	.91	ค่อนข้างมาก
8. เมื่อมีการสอบข้าพเจ้ารู้สึกกังวล ใจและสับสนมากจนไม่สามารถทำ ข้อสอบจนสุดความสามารถได้	15	49	70	33	9	2.89	.99	ค่อนข้างน้อย
						3.01	.50	ค่อนข้างมาก

จากตารางที่ 8 การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านความวิตกกังวลเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในการเรียน พบว่า โดยรวม นักศึกษามีพฤติกรรมเหมาะสมค่อนข้างมาก ($\bar{X} = 3.01$, S.D. = 0.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้าพเจ้ามุ่งท่องหนังสืออย่างหนักเฉพาะช่วงใกล้สอบในการสอบทุกครั้ง มากที่สุด ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = 0.91) รองลงมาแม้ว่าข้าพเจ้าจะเตรียมตัวมาอย่างดีในการสอบ ข้าพเจ้าก็ยังรู้สึกกังวลใจอย่างมาก ($\bar{X} = 3.61$, S.D. = 0.97) ความกังวลว่าจะทำข้อสอบได้ไม่ได้นั้น รบกวนสมาธิในการสอบของข้าพเจ้า ($\bar{X} = 3.13$, S.D. = 0.91) และข้าพเจ้ารู้สึกกังวลว่าข้าพเจ้าจะสอบตกและต้องออกจากมหาวิทยาลัย เป็นลำดับสุดท้าย ($\bar{X} = 2.29$, S.D. = 1.22)

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านการมีสมาธิและการเอาใจใส่ต่อการเรียน (n = 176)

พฤติกรรมการเรียนของ นักศึกษา	ระดับพฤติกรรมการเรียน					$\bar{X}$	S.D	ระดับ พฤติกรรม การเรียน
	ไม่เป็น จริงเลย	ไม่เป็น จริงส่วน มาก	เป็นจริง พอๆกับ ไม่เป็น จริง	จริงเป็น ส่วน มาก	เป็น จริง ที่สุด			
1. ในขณะที่ข้าพเจ้ากำลังเรียนอยู่ในห้องเรียน ข้าพเจ้ามักคิดถึงสิ่งอื่นและไม่ได้สนใจในสิ่งที่กำลังเรียนอยู่	15	77	71	12	1	2.46	.76	ค่อนข้างน้อย
2. บัญหาภายนอกมหาวิทยาลัย เช่น เรื่องความรักเรื่องการเงิน เรื่องความขัดแย้งภายในครอบครัว เป็นสาเหตุให้ข้าพเจ้าไม่สนใจต่อการเรียน	51	66	42	13	4	2.23	1.20	ค่อนข้างน้อย
3. ข้าพเจ้าไม่สามารถรวบรวมสมาธิได้เพราะรู้สึกกระวนกระวาย หรืออารมณ์ไม่ดี	11	48	73	28	16	2.93	1.01	ค่อนข้างน้อย
4. ข้าพเจ้าพบว่า มันยากที่จะให้ความสนใจในขณะที่ฟัง การบรรยาย	11	44	80	36	5	2.90	.90	ค่อนข้างน้อย

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านการมีสมาธิและการเอาใจใส่ต่อการเรียน (n = 176) (ต่อ)

พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา	ระดับพฤติกรรมการเรียน					$\bar{X}$	S.D.	ระดับพฤติกรรมการเรียน
	ไม่เป็นจริงเลย	ไม่เป็นจริงส่วนมาก	เป็นจริงพอๆกับไม่เป็นจริง	จริงเป็นส่วนมาก	เป็นจริงที่สุด			
5. ข้าพเจ้าวอกแวกง่ายมากขณะเรียน	8	46	68	38	16	3.09	.98	ค่อนข้างมาก
6. ข้าพเจ้าไม่เข้าใจเนื้อหาบางวิชาเพราะว่าข้าพเจ้าไม่ได้ตั้งใจฟังอย่างจริงจัง	4	31	75	47	19	3.27	.91	ค่อนข้างน้อย
7. ข้าพเจ้ามีสมาธิอย่างดียิ่งในขณะเรียน	4	45	87	38	2	2.92	.78	ค่อนข้างน้อย
8. ข้าพเจ้ามักใจลอยคิดถึงสิ่งอื่น ๆ ในขณะที่เรียน	6	56	68	38	8	2.92	.88	ค่อนข้างน้อย
รวม						2.84	.45	ค่อนข้างน้อย

จากตารางที่ 9 การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านการมีสมาธิและการเอาใจใส่ต่อการเรียน พบว่า โดยรวมนักศึกษามีพฤติกรรมเหมาะสมค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 2.84$, S.D. = 0.45) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้าพเจ้าไม่เข้าใจเนื้อหาบางวิชาเพราะว่าข้าพเจ้าไม่ได้ตั้งใจฟังอย่างจริงจังมากที่สุด ($\bar{X} = 3.27$, S.D. = 0.91) รองลงมา ข้าพเจ้าวอกแวกง่ายมากขณะเรียน ($\bar{X} = 3.09$, S.D. = 0.98) ข้าพเจ้าไม่สามารถรวบรวมสมาธิได้เพราะรู้สึกกระวน กระวาย หรืออารมณ์ไม่ดี ($\bar{X} = 2.93$, S.D. = 1.01) และปัญหากลางนอกมหาวิทยาลัย เช่น เรื่องความรักเรื่องการเงินเรื่องความขัดแย้งภายในครอบครัวเป็นสาเหตุให้ข้าพเจ้าไม่สนใจต่อการเรียน เป็นลำดับสุดท้าย ($\bar{X} = 2.23$, S.D. = 1.02)

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านกระบวนการรวบรวมข้อมูล (n = 176)

พฤติกรรมการเรียนของ นักศึกษา	ระดับพฤติกรรมการเรียน					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ พฤติกรรมการเรียน
	ไม่เป็น จริงเลย	ไม่เป็น จริงส่วน มาก	เป็นจริง พอ ๆ กับ ไม่เป็น จริง	จริง เป็น ส่วน มาก	เป็น จริง ที่สุด			
1. ข้าพเจ้าพยายามคิดอย่างละเอียดถึงหัวข้อที่เรียน ว่าข้าพเจ้าควรได้เรียนรู้อะไรจากบทเรียนมากกว่าการอ่านผ่าน ๆ	1	21	77	67	10	3.38	.78	ค่อนข้างมาก
2. ข้าพเจ้าจะเรียนรู้คำ หรือแนวคิดใหม่ ๆ โดยโยงสิ่งเหล่านั้นกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริง	3	26	63	73	11	3.36	.81	ค่อนข้างมาก
3. ข้าพเจ้าทำความเข้าใจสิ่งที่ได้เรียนเป็นภาษาของข้าพเจ้า	0	12	58	87	19	3.58	.77	ค่อนข้างมาก
4. เมื่อข้าพเจ้าเรียนเรื่องอะไร ข้าพเจ้ามักพยายามนำเนื้อหาทั้งหมดมาประมวลให้เข้ากันได้อย่างมีเหตุผล	1	31	82	54	8	3.19	.80	ค่อนข้างมาก
5. ข้าพเจ้าพยายามหาความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่ข้าพเจ้าเรียนกับสิ่งที่ข้าพเจ้าทราบ	3	8	84	68	13	3.41	.74	ค่อนข้างมาก
6. ข้าพเจ้าพยายามที่จะโยงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่ข้าพเจ้าเรียนกับประสบการณ์เดิมของข้าพเจ้า	2	12	80	64	18	3.41	.82	ค่อนข้างมาก
7. ข้าพเจ้าพยายามที่จะหาวิธี นำสิ่งที่ข้าพเจ้าเรียนไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	2	23	81	63	7	3.31	.74	ค่อนข้างมาก
8. ข้าพเจ้าพยายามที่จะหาความสัมพันธ์ของแก่นเนื้อหาที่สำคัญในสิ่งที่เรียน	3	7	67	84	15	3.55	.74	ค่อนข้างมาก
รวม						3.04	.46	ค่อนข้างมาก

จากตารางที่ 10 การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร พบว่า โดยรวมนักศึกษามีพฤติกรรมเหมาะสมค่อนข้างมาก ($\bar{X} = 3.04$, S.D. = 0.46) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้าพเจ้าทำความเข้าใจสิ่งที่ได้เรียนเป็นภาษาของข้าพเจ้า ($\bar{X} = 3.58$, S.D. = 0.77) รองลงมา ข้าพเจ้าพยายามที่จะหาความสัมพันธ์ของแก่นเนื้อหาที่สำคัญในสิ่งที่เรียน ($\bar{X} = 3.55$, S.D. = 0.74) ข้าพเจ้าพยายามหาความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่ข้าพเจ้า เรียนกับสิ่งที่ข้าพเจ้าทราบ ($\bar{X} = 3.41$, S.D. = .74) และ เมื่อข้าพเจ้าเรียนเรื่องอะไร ข้าพเจ้ามักพยายามนำเนื้อหาทั้งหมดมาประมวลให้เข้ากันได้อย่างมีเหตุผลเป็นลำดับสุดท้าย ($\bar{X} = 3.19$, S.D. = .77)

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านการเลือกใจความสำคัญและการจดจำเนื้อหาที่สำคัญ (n = 176)

พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา	ระดับพฤติกรรมการเรียน					$\bar{X}$	S.D.	ระดับพฤติกรรมการเรียน
	ไม่เป็นจริงเลย	ไม่เป็นจริงส่วนมาก	เป็นจริงพอๆกับไม่เป็นจริง	จริงเป็นส่วนมาก	เป็นจริงที่สุด			
1. ข้าพเจ้าสามารถแยกแยะข้อมูลที่สำคัญหรือไม่สำคัญได้ขณะที่จดคำบรรยาย	3	18	68	86	1	3.34	.71	ค่อนข้างมาก
2. ข้าพเจ้าพยายามใช้วิธีการสรุปใจความสำคัญให้ได้ขณะที่ฟังคำบรรยาย	5	27	69	68	7	3.20	.86	ค่อนข้างมาก
3. มันเป็นการยากสำหรับข้าพเจ้าที่จะตัดสินใจว่าอะไรเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องขีดเส้นใต้ในบทเรียน	27	66	63	17	3	2.46	.91	ค่อนข้างน้อย
4. บ่อยครั้งในขณะที่เรียนข้าพเจ้ามักจะงงกับรายละเอียดและไม่สามารถเห็นภาพรวมทั้งหมดเพราะสนใจรายละเอียดมากเกินไป	6	47	85	30	8	2.98	.85	ค่อนข้างน้อย
5. ข้าพเจ้ามีความลำบากในการหาจุดสำคัญในการอ่านหนังสือ	18	52	72	28	6	2.75	.93	ค่อนข้างน้อย
รวม						2.95	.44	ค่อนข้างน้อย

จากตารางที่ 11 การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร การเลือกใจความสำคัญและการจดจำเนื้อหาที่สำคัญ พบว่า โดยรวม นักศึกษามีพฤติกรรมเหมาะสมค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 2.95$, S.D. = 0.44) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้าพเจ้าสามารถแยกแยะข้อมูลที่สำคัญหรือไม่สำคัญได้ขณะที่จดคำบรรยาย มากที่สุด ($\bar{X} = 3.34$, S.D. = 0.71) รองลงมา ข้าพเจ้าพยายามใช้วิธีการสรุปใจความสำคัญให้ได้ ขณะที่ฟังคำบรรยาย ($\bar{X} = 3.20$, S.D. = 0.86) บ่อยครั้งในขณะเรียนข้าพเจ้า มักจะงงกับรายละเอียดและไม่สามารถเห็นภาพรวมทั้งหมดเพราะ สนใจรายละเอียดมากเกินไป ($\bar{X} = 2.98$, S.D. = 0.85) และมันเป็นการยากสำหรับข้าพเจ้าที่จะตัดสินใจว่าอะไรเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องขีดเส้นใต้ใน บทเรียน เป็นลำดับสุดท้าย ($\bar{X} = 3.41$, S.D. = .74)

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านการใช้เทคนิคและอุปกรณ์ต่าง ๆ ช่วยเหลือในการเรียน (n = 176)

พฤติกรรมการเรียนของ นักศึกษา	ระดับพฤติกรรมการเรียน					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ พฤติกรรมการเรียน
	ไม่เป็น จริงเลย	ไม่เป็น จริงส่วน มาก	เป็นจริง พอ ๆ กับ ไม่เป็น จริง	จริง เป็น ส่วน มาก	เป็น จริง ที่สุด			
1. ข้าพเจ้าใช้วิธีการช่วยการเรียน โดยสังเกตการใช้ตัวอักษรเอนและ การขึ้นหัวข้อใหม่ในตำราเรียน	14	32	78	45	7	2.98	.94	ค่อนข้างน้อย
2. การขีดเส้นใต้ข้อความใน บทเรียนมีประโยชน์ต่อการทบทวน บทเรียนของข้าพเจ้า	4	7	25	74	66	4.03	.93	มาก
3. ข้าพเจ้านำสมุดจำคำบรรยาย เปรียบเทียบกับของคนอื่น ๆ เพื่อให้แน่ใจว่าสมุดของข้าพเจ้า ถูกต้องสมบูรณ์	10	41	61	52	12	3.02	1.01	ค่อนข้างมาก
4. ข้าพเจ้าให้ความสำคัญกับ ประโยคแรกหรือประโยคสุดท้าย ของย่อหน้าขณะที่อ่านหนังสือ	20	51	85	17	3	2.64	.87	ค่อนข้างน้อย

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านการใช้เทคนิค และอุปกรณ์ต่างๆ ช่วยเหลือในการเรียน (n = 176) (ต่อ)

พฤติกรรมการเรียนของ นักศึกษา	ระดับพฤติกรรมการเรียน					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ พฤติกรรมการเรียน
	ไม่เป็น จริงเลย	ไม่เป็น จริงส่วน มาก	เป็นจริง พอๆกับ ไม่เป็น จริง	จริง เป็น ส่วน มาก	เป็น จริง ที่สุด			
5. ข้าพเจ้ามีปัญหาในการทำ ความเข้าใจกับคำถามในข้อสอบ	9	65	77	22	3	2.72	.80	ค่อนข้างน้อย
6. ข้าพเจ้าใช้แผนภูมิ แผนผัง ตารางอย่างง่าย ๆ เนื้อหาบทเรียน เพื่อช่วยสรุป	15	57	74	26	4	2.75	.90	ค่อนข้างน้อย
7. ข้าพเจ้าใช้หัวข้อเรื่องในแต่ละ ตอนช่วยจำแนกประเด็นสำคัญใน การอ่าน	0	17	75	76	8	3.40	.72	ค่อนข้างมาก
8. ข้าพเจ้าจะเข้าร่วมกลุ่มติว ทบทวนวิชาเรียนเมื่อมีการทบทวน กัน	5	26	63	64	18	3.34	.91	ค่อนข้างมาก
รวม						4.13	.41	มาก

จากตารางที่ 12 การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านการใช้เทคนิคและอุปกรณ์ต่างๆ ช่วยเหลือในการเรียน พบว่า โดยรวม นักศึกษามีพฤติกรรมเหมาะสมมาก ($\bar{X}$ 4.13, S.D. = 0.41) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การขีดเส้นใต้ข้อความในบทเรียนมีประโยชน์ต่อการทบทวนบทเรียนของข้าพเจ้า มากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.03, S.D. = 0.93) รองลงมา ข้าพเจ้าใช้หัวข้อเรื่องในแต่ละตอนช่วยจำแนกประเด็นสำคัญในการอ่าน ($\bar{X}$ = 3.40, S.D. = 0.72) ข้าพเจ้าจะเข้าร่วมกลุ่มติว ทบทวนวิชาเรียนเมื่อมีการทบทวนกัน ($\bar{X}$ = 3.34, S.D. = 0.91) และข้าพเจ้าให้ความสำคัญกับประโยคแรกหรือประโยคสุดท้ายของย่อหน้าขณะที่อ่านหนังสือ เป็นลำดับสุดท้าย ($\bar{X}$ = 3.41, S.D. = .74)

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านการทดสอบตัวเองและการ ทบทวน
และการเตรียมตัวในการสอบ (n = 176)

พฤติกรรมการเรียนของ นักศึกษา	ระดับพฤติกรรมการเรียน					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ พฤติกรรมการ เรียน
	ไม่เป็น จริงเลย	ไม่เป็น จริงส่วน มาก	เป็นจริง พอ ๆ กับ ไม่เป็น จริง	จริง เป็น ส่วน มาก	เป็น จริง ที่สุด			
1. หลังจากเรียนเสร็จข้าพเจ้าได้ ทบทวนบทเรียนเพื่อให้เข้าใจ เนื้อหาเหล่านั้น	17	64	74	20	1	2.61	.83	ค่อนข้างน้อย
2. ในการเตรียมตัวสอบ ข้าพเจ้า มักลองคิดตั้งคำถามเอง ที่คิดว่า น่าจะเกี่ยวข้องกับวิชาที่เรียน	10	30	65	54	17	3.19	.98	ค่อนข้างมาก
3. ข้าพเจ้าพยายามตั้งคำถามที่ อาจจะออกข้อสอบ ขณะทบทวน บทเรียน	2	24	61	67	22	3.44	.89	ค่อนข้างมาก
3. ข้าพเจ้าทบทวนบทเรียนก่อน เรียนครั้งต่อไป	20	80	65	9	2	2.38	.78	ค่อนข้างน้อย
4. ในขณะที่อ่านหนังสือ ข้าพเจ้ามัก หยุดอ่านเป็นช่วง ๆ และทบทวนสิ่ง ที่อ่านไปแล้วในใจ	1	15	51	78	31	3.62	.88	ค่อนข้างมาก
5. ขณะกำลังเรียน ข้าพเจ้า ตรวจสอบตนเองเสมอว่าเข้าใจใน สิ่งที่อาจารย์กำลังสอนอยู่หรือไม่	2	27	91	50	6	3.16	.75	ค่อนข้างมาก
6. ข้าพเจ้าทดสอบตนเองเพื่อให้ แน่ใจว่าข้าพเจ้าเข้าใจเนื้อหาในสิ่ง ที่ข้าพเจ้ากำลังเรียน	3	19	100	48	6	3.18	.71	ค่อนข้างมาก
7. ข้าพเจ้าตรวจสอบการบ้านที่ ได้รับมอบหมายเพื่อทบทวนเนื้อหา ที่เรียนได้	3	25	102	42	4	3.10	.73	ค่อนข้างมาก
รวม						3.09	.42	ค่อนข้างมาก

จากตารางที่ 13 การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านการทดสอบตัวเองและการ ทบทวนและการเตรียมตัวในการสอบ พบว่า โดยรวมนักศึกษามีพฤติกรรมเหมาะสมมาก ($\bar{X}$ 3.09, S.D. = 0.42) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ในขณะที่อ่านหนังสือ ข้าพเจ้ามักหยุดอ่านเป็นช่วง ๆ และทบทวนสิ่งที่อ่านไปแล้วในใจ มากที่สุด ($\bar{X}$ 3.62, S.D. = 0.88) รองลงมา ข้าพเจ้าพยายามแก้คำถามที่อาจจะออกข้อสอบ ขณะทบทวนบทเรียน ($\bar{X}$ = 3.44, S.D. = 0.89) ในการเตรียมตัวสอบ ข้าพเจ้ามักลองคิดตั้งคำถามเอง ที่คิดว่าน่าจะเกี่ยวข้องกับวิชาที่เรียน ($\bar{X}$ 3.19, S.D. = 0.98) และหลังจากเรียนเสร็จข้าพเจ้าได้ทบทวนบทเรียนเพื่อให้เข้าใจเนื้อหาเหล่านั้น เป็นลำดับสุดท้าย ($\bar{X}$ = 2.61, S.D. = 0.83)

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบ (n = 176)

พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา	ระดับพฤติกรรมการเรียน					$\bar{X}$	S.D.	ระดับพฤติกรรมการเรียน
	ไม่เป็นจริงเลย	ไม่เป็นจริงส่วนมาก	เป็นจริงพอๆกับไม่เป็นจริง	จริงเป็นส่วนมาก	เป็นจริงที่สุด			
1. ข้าพเจ้าสอบได้คะแนนน้อย เพราะมีเวลาเตรียมตัวน้อย	8	37	70	50	11	3.16	.94	ค่อนข้างมาก
2. ข้าพเจ้าไม่สามารถสรุปสาระที่ข้าพเจ้าได้ฟังจากการบรรยาย หรืออ่านจากหนังสือได้	30	81	51	11	3	2.31	.83	ค่อนข้างน้อย
3. เวลาเรียนหนังสือ ข้าพเจ้ามักประสบปัญหาเกี่ยวกับการทำความเข้าใจบทเรียน	3	44	73	45	11	3.08	.86	ค่อนข้างมาก
4. ข้าพเจ้ามีปัญหาในการทำความเข้าใจกับคำถามในข้อสอบ	9	65	77	22	3	2.72	.80	ค่อนข้างน้อย
5. เมื่อได้ทำข้อสอบ ข้าพเจ้าทราบได้ว่าตนเองอ่านหนังสือมาไม่ตรงกับข้อสอบ	8	33	96	22	17	3.03	.92	ค่อนข้างมาก
6. ข้าพเจ้าจำกฎ ไวยากรณ์ คำศัพท์และสูตรได้แต่ไม่เข้าใจ	3	50	87	30	6	2.93	.77	ค่อนข้างน้อย

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบ (n = 176) (ต่อ)

พฤติกรรมการเรียนของ นักศึกษา	ระดับพฤติกรรมการเรียน					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ พฤติกรรม การเรียน
	ไม่เป็น จริงเลย	ไม่เป็น จริงส่วน มาก	เป็นจริง พอ ๆ กับ ไม่เป็น จริง	จริง เป็น ส่วน มาก	เป็น จริง ที่สุด			
7. ในขณะที่ทำการสอบข้าพเจ้าไม่ เข้าใจว่าอะไรคือสิ่งที่โจทย์ต้องการ ทำให้ต้องเสียคะแนนไป	12	58	72	26	8	2.80	.92	ค่อนข้างน้อย
รวม						2.85	.46	ค่อนข้างน้อย

จากตารางที่ 14 การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบ พบว่า โดยรวมนักศึกษามีพฤติกรรมเหมาะสมมาก ($\bar{X}$ 3.09, S.D. = 0.42) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้าพเจ้าสอบได้คะแนนน้อย เพราะมีเวลาเตรียมตัวน้อย มากที่สุด ($\bar{X}$ 3.16, S.D. = 0.94) รองลงมา เวลาเรียนหนังสือ ข้าพเจ้ามักประสบปัญหาเกี่ยวกับการทำความเข้าใจบทเรียน ($\bar{X}$ = 3.08, S.D. = 0.86) เมื่อได้ทำข้อสอบ ข้าพเจ้าทราบได้ว่าตนเองอ่านหนังสือมาไม่ตรงกับข้อสอบ ($\bar{X}$ 3.03, S.D. = 0.92) และข้าพเจ้าไม่สามารถสรุปสาระที่ ข้าพเจ้าได้ฟังจากการบรรยาย หรืออ่านจากหนังสือได้ เป็นลำดับสุดท้าย ($\bar{X}$ = 2.31, S.D. = 0.83)

ตอนที่ 2 การทดสอบความแตกต่างของการศึกษาพฤติกรรมการเรียนของ นักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

การเสนอผลการวิจัยเพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรซึ่งจำแนกเป็นสองกลุ่ม โดยใช้สถิติทดสอบ t-test และวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรซึ่งจำแนกเป็น 3 กลุ่มขึ้นไป โดยใช้สถิติทดสอบ One – way ANOVA

ตารางที่ 15 เปรียบเทียบการศึกษพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จำแนกตามเพศ (n = 176)

การศึกษพฤติกรรมการเรียน	ชาย (n=50)		หญิง (n=181)		t	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ทักษะคิด	3.61	.58	3.85	.47	-2.622	.011*
2. แรงจูงใจ	3.05	.41	3.16	.35	-1.776	.077
3. การจัดการเวลา	3.11	.41	2.97	.34	2.499	.013
4. ความวิตกกังวล	2.99	.50	3.02	.50	-.349	.727
5. การมีสมาธิ	2.87	.49	2.83	.44	.596	.552
6. การรวบรวมข้อมูล	3.36	.52	3.41	.45	-.673	.502
7. การเลือกใจความสำคัญ	3.02	.46	2.93	.44	1.308	.192
8. เทคนิคในการเรียน	2.98	.49	3.10	.39	-1.671	.100*
9. การทดสอบตนเอง	3.05	.42	3.10	.42	-.726	.468
10. ยุทธวิธีในการสอบ	2.91	.43	2.84	.43	.993	.322

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 15 การศึกษพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่มีสถานภาพต่างกัน จำแนกตามเพศ พบว่าการศึกษพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาในด้านทัศนคติในการเรียน และด้านเทคนิคและอุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาเพศหญิงมีพฤติกรรมการเรียนมากกว่าเพศชาย

ตารางที่ 16 เปรียบเทียบการศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสม (n = 176)

การศึกษานิสิตนิสิต	2.00-2.99 (n=81)		3.00 ขึ้นไป (n=150)		t	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ทักษะคิด	3.69	.50	3.86	.50	-2.413	.017*
2. แรงจูงใจ	3.10	.37	3.15	.36	-1.067	.287
3. การจัดการเวลา	2.99	.32	3.01	.38	-.261	.794
4. ความวิตกกังวล	3.08	.46	2.97	.52	1.490	.138
5. การมีสมาธิ	2.88	.42	2.82	.46	1.077	.282
6. การรวบรวมข้อมูล	3.32	.46	3.44	.46	-1.754	.081
7. การเลือกใจความสำคัญ	3.02	.39	2.90	.47	1.916	.057
8. การใช้เทคนิคในการเรียน	3.07	.44	3.08	.40	-.094	.925
9. การทดสอบตนเอง	3.02	.45	3.12	.41	-1.709	.089
10. ยุทธวิธีในการสอบ	2.98	.37	2.78	.49	3.508	.001*
รวม	31.15	4.18	31.13	4.45	0.693	2.67

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 16 การศึกษานิสิตนิสิตพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่มีสถานภาพต่างกัน จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสม พบว่าพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาด้านทักษะคิด และยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.00 – 2.99 มีพฤติกรรมการเรียนมากกว่าคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.00 ขึ้นไป

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่จำแนกตามรายได้ของนักศึกษาต่อเดือน (n = 176)

การศึกษา พฤติกรรมการเรียน	ต่ำกว่า 1,500 บาท (n=13)		ระหว่าง1,501- 3,000 บาท (n=86)		ระหว่าง3,001- 4,500 บาท (n=76)		ระหว่าง4,501- 6,000 บาท (n=41)		ตั้งแต่ 6,001 บาทขึ้นไป (n=15)		รวม	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ทักษะคิด	3.80	.58	3.78	.49	3.89	.48	3.69	.57	3.71	.45	3.80	.51
2. แรงจูงใจ	3.19	.28	3.14	.34	3.06	.35	3.24	.41	3.14	.48	3.13	.37
3. การจัดการเวลา	2.94	.40	3.01	.33	2.93	.35	3.08	.40	3.15	.35	3.00	.36
4. ความวิตกกังวล	3.24	.43	3.04	.50	2.90	.48	3.05	.57	3.06	.37	3.01	.50
5. การมีสมาธิ	2.78	.53	2.83	.44	2.81	.41	2.92	.49	2.84	.53	2.84	.45
6. การรวบรวม ข้อมูล	3.34	.55	3.37	.41	3.37	.50	3.56	.46	3.29	.49	3.40	.46
7. การเลือก ใจความสำคัญ	3.06	.42	2.96	.42	2.85	.44	2.99	.49	3.10	.43	2.95	.44
8. การใช้เทคนิค ในการเรียน	3.12	.47	3.13	.37	3.01	.46	3.15	.39	2.89	.39	3.08	.41
9. การทดสอบ ตนเอง	3.12	.48	3.10	.41	3.04	.44	3.15	.42	3.02	.40	3.09	.42
10. ยุทธวิธีใน การสอบ	3.04	.64	2.86	.44	2.77	.42	2.88	.52	2.97	.42	2.85	.46

จากตารางที่ 17 การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จำแนกตามรายได้ของนักศึกษาต่อเดือน พบว่า พฤติกรรมการเรียนด้าน ทักษะคิดในการเรียน ของนักศึกษาที่มีรายได้ระหว่าง3,001-4,500 บาท มากที่สุด ($\bar{X}$ = 3.89, S.D. = 0.48) รองลงมาได้แก่ นักศึกษาที่มีรายได้ต่ำกว่า1,500 บาท ($\bar{X}$ = 3.80, S.D. = 0.58) ส่วนพฤติกรรมการเรียนด้านการมีสมาธิและการเอาใจใส่ต่อการเรียนของนักศึกษาที่มีรายได้ต่ำกว่า1,500 บาทและพฤติกรรมการเรียนด้านยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบของนักศึกษาที่มีรายได้ระหว่าง3,001-4,500 บาท อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}$ = 2.78, S.D. = 0.53 และ $\bar{X}$ = 2.77, S.D. = 0.42 ตามลำดับ)

ตารางที่ 18 วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเกี่ยวกับการศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่จำแนกตามรายได้ของนักศึกษาต่อเดือน
(n = 176)

การศึกษาพฤติกรรมการเรียน	source	df	SS	MS	F	p
1. ทักษะคิด	Between Group	4	1.27	.31	1.23	.299
	Within Group	226	58.63	.25		
	Total	230	59.91			
2. แรงจูงใจ	Between Group	4	.89	.22	1.63	.167
	Within Group	226	31.02	.13		
	Total	230	31.91			
3. การจัดการเวลา	Between Group	4	1.03	.25	2.00	.095
	Within Group	226	29.17	.12		
	Total	230	30.21			
4. ความวิตกกังวล	Between Group	4	1.76	.44	1.74	.140
	Within Group	226	56.89	.25		
	Total	230	58.65			
5. การมีสมาธิ	Between Group	4	.38	.09	.46	.762
	Within Group	226	46.91	.20		
	Total	230	47.30			
6. การรวบรวมข้อมูล	Between Group	4	1.36	.34	1.56	.185
	Within Group	226	49.7	.21		
	Total	230	50.64			
7. การเลือกใจความสำคัญ	Between Group	4	1.28	.32	1.61	1.72
	Within Group	226	44.99	.19		
	Total	230	46.27			
8. การใช้เทคนิคในการเรียน	Between Group	4	1.32	.33	1.92	.108
	Within Group	226	39.01	.17		
	Total	230	40.34			
9. การทดสอบตนเอง	Between Group	4	.38	.09	.52	.719
	Within Group	226	41.72	.18		
	Total	230	42.11			
10. ยุทธวิธีในการสอบ	Between Group	4	1.17	.29	1.36	.248
	Within Group	226	48.64	.21		
	Total	230	49.81			

จากตารางที่ 18 พบว่าการศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จำแนกตามรายได้ของนักศึกษาต่อเดือน พบว่า พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาไม่มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่จำแนกตามสาขาวิชา (n = 176)

การศึกษาพฤติกรรม การเรียน		ทัศนคติ	แรงจูงใจ	การจัดการเวลา	ความวิตกกังวล	การมีสมาธิ	การรวบรวมข้อมูล	การเลือกใจความสำคัญ	การใช้เทคนิคในการเรียน	การทดสอบตนเอง	ยุทธวิธีในการสอบ
1. การศึกษาปฐมวัย (n=24)	$\bar{X}$	4.04	3.19	2.91	2.89	2.76	3.51	2.91	3.14	3.17	2.79
	S.D.	.57	.32	.32	.59	.50	.45	.51	.40	.41	.63
2. การประถมศึกษา (n=25)	$\bar{X}$	3.81	3.20	2.96	3.15	2.83	3.40	2.97	3.09	3.20	2.91
	S.D.	.51	.33	.30	.62	.49	.44	.50	.39	.38	.52
3. สังคมศึกษา (n=21)	$\bar{X}$	3.81	3.22	3.15	3.07	2.91	3.47	2.96	3.19	3.10	2.95
	S.D.	.50	.44	.35	.53	.45	.31	.37	.41	.36	.44
4. ภาษาไทย (n=27)	$\bar{X}$	3.78	3.07	3.09	2.96	2.89	3.44	2.97	3.03	3.19	2.88
	S.D.	.44	.35	.36	.38	.39	.58	.49	.42	.50	.32
5. ภาษาอังกฤษ (n=15)	$\bar{X}$	3.70	2.95	2.95	2.91	2.64	3.25	2.85	2.98	2.98	2.75
	S.D.	.46	.39	.37	.36	.43	.44	.44	.47	.30	.50
6. จิตวิทยา (n=24)	$\bar{X}$	3.89	3.10	2.92	2.99	2.90	3.35	2.90	3.00	2.94	2.75
	S.D.	.45	.47	.40	.59	.46	.54	.35	.48	.39	.47
7. เทคโนโลยีทางการศึกษา (n=28)	$\bar{X}$	3.87	3.21	3.00	2.83	2.80	3.42	3.00	3.02	3.02	2.67
	S.D.	.40	.33	.41	.44	.51	.40	.44	.41	.36	.38
8. การศึกษาตลอดชีวิต (n=41)	$\bar{X}$	3.84	3.16	3.04	3.17	2.85	3.48	3.00	3.15	3.14	2.92
	S.D.	.53	.31	.37	.46	.45	.46	.37	.34	.50	.50
9. วิทยาศาสตร์การกีฬา (n=26)	$\bar{X}$	3.41	3.03	2.95	2.99	2.87	3.19	3.00	3.05	2.99	2.98
	S.D.	.48	.36	.31	.39	.36	.43	.37	.46	.41	.27
รวม	$\bar{X}$	3.80	3.13	3.00	3.01	2.84	3.40	2.95	3.08	3.09	2.85
	S.D.	.51	.37	.36	.50	.45	.46	.44	.41	.42	.46

จากตารางที่ 19 พบว่าการศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จำแนกตามสาขาวิชา พบว่า พฤติกรรมการเรียนด้านทัศนคติในการเรียนของนักศึกษาศาขาศึกษาปฐมวัย มากที่สุด ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.57) รองลงมาได้แก่นักศึกษาศาขาศึกษาจิตวิทยา ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.45) ส่วนพฤติกรรมการเรียนด้านยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบของนักศึกษาศาขาศึกษาเทคโนโลยีทางการศึกษา ($\bar{X} = 2.67$, S.D. = 0.38) และพฤติกรรมการเรียนด้านการมีสมาธิและการเอาใจใส่ต่อการเรียนของนักศึกษาศาขาศึกษาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.67$, S.D. = 0.38 และ $\bar{X} = 2.64$, S.D. = 0.43 ตามลำดับ)

ตารางที่ 20 วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเกี่ยวกับการศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่จำแนกตามสาขาวิชา (n = 176)

การศึกษาพฤติกรรมการเรียน	source	df	SS	MS	F	p
1. ทัศนคติ	Between Group	8	5.91	.73	3.03	.003*
	Within Group	222	54.00	.24		
	Total	230	59.91			
2. แรงจูงใจ	Between Group	8	1.44	.18	1.31	.236
	Within Group	222	30.47	.13		
	Total	230	31.91			
3. การจัดการเวลา	Between Group	8	1.28	.16	1.23	.282
	Within Group	222	28.92	.13		
	Total	230	30.21			
4. ความวิตกกังวล	Between Group	8	2.99	.37	1.49	.161
	Within Group	222	55.66	.25		
	Total	230	58.65			
5. การมีสมาธิ	Between Group	8	1.15	.14	.69	.698
	Within Group	222	46.15	.20		
	Total	230	47.30			
6. การรวบรวมข้อมูล	Between Group	8	1.36	.28	1.28	.25
	Within Group	222	49.7	.21		
	Total	230	50.64			
7. การเลือกใจความสำคัญ	Between Group	8	.50	.06	.308	.962
	Within Group	222	45.76	.20		
	Total	230	46.27			

ตารางที่ 20 วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเกี่ยวกับการศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่จำแนกตามสาขาวิชา (n = 176) (ต่อ)

การศึกษาพฤติกรรมการเรียน	source	df	SS	MS	F	p
8. การใช้เทคนิคในการเรียน	Between Group	8	1.02	.12	.721	.673
	Within Group	222	39.32	.17		
	Total	230	40.34			
9. การทดสอบตนเอง	Between Group	8	2.06	.25	1.43	.185
	Within Group	222	40.05	.18		
	Total	230	42.11			
10. ยุทธวิธีในการสอบ	Between Group	8	2.32	.29	1.35	.217
	Within Group	222	47.49	.21		
	Total	230	49.81			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 20 การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จำแนกตามสาขาวิชา พบว่า พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาด้านทัศนคติในการเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ขึ้นต่อไปจะทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ตามวิธีของ LSD ดังตารางที่ 21

ตารางที่ 21 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้านทัศนคติด้วยวิธี LSD (n = 176)

ทัศนคติ	$\bar{X}$	การศึกษาปฐมวัย	การประถมศึกษา	สังคมศึกษา	ภาษาไทย	ภาษาอังกฤษ	จิตวิทยา	เทคโนโลยีทางการศึกษา	การศึกษาตลอดชีวิต	วิทยาศาสตร์การกีฬา
การศึกษาปฐมวัย	4.04					.036				
การประถมศึกษา	3.81									
สังคมศึกษา	3.81									
ภาษาไทย	3.78									
ภาษาอังกฤษ	3.70	.036								
จิตวิทยา	3.89									
เทคโนโลยีทางการศึกษา	3.87									
การศึกษาตลอดชีวิต	3.84									
วิทยาศาสตร์การกีฬา	3.41	.000	.004	.006	.006	.000	.001	.001		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 21 พบว่า พฤติกรรมการเรียนด้านทัศนคติในการเรียนของนักศึกษาสาขาการศึกษาปฐมวัย แตกต่างกับ นักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษและสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พฤติกรรมการเรียนด้านทัศนคติในการเรียนของนักศึกษาสาขาการประถมศึกษา แตกต่างกับ นักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พฤติกรรมการเรียนด้านทัศนคติในการเรียนของนักศึกษาสาขาสังคมศึกษา แตกต่างกับ นักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พฤติกรรมการเรียนด้านทัศนคติในการเรียนของนักศึกษาสาขาภาษาไทย แตกต่างกับ นักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พฤติกรรมการเรียนด้านทัศนคติในการเรียนของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ แตกต่างกับ นักศึกษาสาขาการศึกษาปฐมวัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พฤติกรรมการเรียนด้านทัศนคติในการเรียนของนักศึกษาสาขาจิตวิทยา แตกต่างกับ นักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พฤติกรรมการเรียนด้านทัศนคติในการเรียนของนักศึกษาสาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา
แตกต่างกับ นักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พฤติกรรมการเรียนด้านทัศนคติในการเรียนของนักศึกษาสาขาการศึกษาดุจดชีวิต
แตกต่างกับ นักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

รายการอ้างอิง

- กึ่งกาญจน์ ปานทอง. ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาตามโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำ (กศ.บป.) คณะวิทยาการจัดการ โปรแกรมวิชานิเทศศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร กรุงเทพมหานคร. ปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร. 2545.
- กมล สุดประเสริฐ. คุณภาพการศึกษา. วิทยาจารย์. 72(8):32-32. (กรกฎาคม – กันยายน).
2520
- ขจรสุดา เหล็กเพชร. การสร้างแบบสำรวจนิสัยและทัศนคติในการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์มหาบัณฑิต. วิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร. 2522.
- ขวัญฤดี ขำสอนสัตย์. การศึกษาพฤติกรรมความรับผิดชอบของนักศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล. ปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต. การอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร. 2542.
- คณาจารย์โครงการแนะแนว โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
หลักสูตรและแผนการสอนกิจกรรมแนะแนว ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ. 2537ก
- จารุพร สูงสว่าง. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับ 4 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2523 ในจังหวัดนครสวรรค์. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์มหาบัณฑิต. วิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร. 2524.
- จิระวัฒน์ วงศ์สวัสดิวัฒน์ และเสกสรร ทองคำบรวง. ปัจจัยเหตุที่ทำให้นักศึกษา มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญมีสภาพอหิวาต์. รายงานการวิจัย. 50-56. 2541.
- ชัยนาท นาคบุปผา. พื้นฐานความเข้าใจเกี่ยวกับแรงจูงใจ. ครูปริทัศน์. 11 : 54-58 2529.,
สิงหาคม

- ชัยยุทธ ทองทิพย์. แบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุขององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขามัธยมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. การวัดและประเมินผลการศึกษา. ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร. 2537.
- ชัยวัฒน์ แสงศรี. ทัศนคติต่อการปฏิบัติงานในฐานะเลขานุการคณะทำงานสนับสนุนการปฏิบัติการพัฒนาชนบทระดับตำบล (คปต.) ของพัฒนาการจังหวัดเลย. วิทยานิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต. พัฒนาสังคม. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร. 2538.
- ทรรศนียา กัลยาณมิตร. เรียนเป็น : กลการเรียนรู้ให้ประสบความสำเร็จ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว. 2530.
- ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปราจีนบุรี. ปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร. 2541.
- ธารณี เจียรวิฒนะ. พฤติกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมผลสำเร็จในการเรียนวิทยาศาสตร์ตามการรับรู้ของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์สูง. วิทยานิพนธ์ คุรุศาสตรมหาบัณฑิต. 2531. มัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- นิยม คำนวนมาสก และคณะ. รายงานการวิจัยการสูญเปล่าอันเนื่องมาจากความล้มเหลวทางการเรียนของนักเรียนในชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : สถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก. 2523.
- นราธร ศรประสิทธิ์. ปัจจัยทางสังคม และจิตวิทยาที่มีความสัมพันธ์กับความเครียดของเด็กวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ สังคมศาสตรมหาบัณฑิต. สังคมศาสตร์การแพทย์และสาธารณสุข. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร. 2529.
- นลินี นินทปดี. ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อวิชาสังคมศึกษาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดสังเวช กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศิลปะศาสตรมหาบัณฑิต. ศึกษาศาสตร์-การสอน. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร. 2532.

ประกอบ คู่ปรัตน์ และคณะ. โครงการวางแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี (2531-2545)

โครงการวิจัยที่ 4.1 : เรื่องบทบาทอุดมศึกษาเอกชน. กรุงเทพฯ : สำนักบริการ

วิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2533.

ประธาน วัฒนวานิชย์. เรื่องไม่ยาก ถ้าอยากเรียนเก่ง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญผล. 2537.

ประสิทธิ์ ชาญศิริ. การศึกษาความวิตกกังวลในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัด

มหาสารคาม. ปรินูญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. จิตวิทยาการศึกษา.

กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร. 2533.

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. การทดสอบทางจิตวิทยา. (เอกสารประกอบการสอน). กรุงเทพฯ :

ภาควิชาจิตวิทยาการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ถ่ายเอกสาร. 2538.

พรทิพย์ ศรีสุรภักษ์. การอ่านตำราเรียนให้ดี เรื่องไม่ยากถ้าอยากเรียนเก่ง. (เอกสารประกอบการสอน).

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร. 2529.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ :

สำนักงานทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2540.

มิเชล บราวน์. เทคนิคการเรียนได้เก่ง สอบได้ดี. แปลโดย ไชยทิพย์ ไชยสมหมาย. พิมพ์ครั้งที่ 3

. กรุงเทพฯ : ยูโรปา เพรส บริษัท จำกัด. ม.ป.ป..

มณฑาทิพย์ มณีโชติรัตน์. ปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์

คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ปรินูญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต.

การอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

2542.

เมธี โพธิพัฒน์. ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ และความซื่อสัตย์ของ

เด็กไทย. ปรินูญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. จิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพฯ :

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร. 2523.

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. ระเบียบการและหลักสูตรปริญญาตรี 2002-2003. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. 2545.

_____. ประกาศสำนักทะเบียนมหาวิทยาลัยกรุงเทพ เรื่องข้อมูลนักศึกษาประจำปีการศึกษา 2545

. 2546, 4 พฤศจิกายน.

- ยงยุทธ อินทจักร. ความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดอุตรดิตถ์.ปริญญาานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต. พลศึกษา. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร. 2528.
- ยุดา รักไทย และณัฐพงศ์ นาสมาธิษ. คู่มือคนเก่งเรียน. กรุงเทพฯ : เอ็กซ์เปอร์เน็ทจำกัด.
2543.
- ยรรยง ผิวอ่อน. ผลของการให้คำปรึกษาแบบไม่นำทางที่มีต่อการปรับตัวกับเพื่อนของนิสิต
ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ปริญญาานิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิตจิตวิทยาการแนะแนว. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร. 2535.
- รุจิรา เยาวมาตย์. ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความพึงพอใจในวิชาชีพ
พลศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ภาควิชาพลศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต.
พลศึกษา. ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร. 2541.
- โรจน์ สุวรรณสุทธิ และคณะ. รายงานการประชุมสมัชชาช่วยในการศึกษาเพียงใด ปี 25.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ราชทัณฑ์. 2516.
- ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
2525.
- วิษชุดา เตียวสกุล. ผลการใช้กิจกรรมแนะแนวกลุ่มต่อนิสัยในการเรียนและทัศนคติทางการเรียน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่ง. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต. จิตวิทยา.
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร. 2529.
- วิทยา ศรีพิมพ์มาตย์. ทัศนะของนักศึกษาคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่นที่สอบได้
และสอบตกซ้ำชั้นต่อองค์ประกอบที่มีผลต่อการเรียนการสอน.ปริญญาานิพนธ์การศึกษา.
มหาบัณฑิต. การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ :บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร. 2532.
- วัชรী บุรณสิงห์. การเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ. วารสารรามคำแหงฉบับพิเศษพัฒนาบุคคลากร.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง. 2526.

- วันชัย ดนัยตโมนุท. คุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดปทุมธานี. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต.
การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร. 2535.
- วัลลภา เทพหัสติน ณ อยุธยา. การพัฒนาการเรียนการสอนทางการอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ :
ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2544.
- วลีวรรณ ศรเทศะวิวัฒน์. ปัญหาของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา
กลุ่มภาคเหนือ. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. การบริหารการศึกษา.
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร. 2536
- วิสิทธิ์ ไรจน์พจนรัตน์. แนววิธีเรียนเก่ง และปัญหาเพิ่มเขาวน. กรุงเทพฯ : พัฒนาศึกษา.
2539.
- ศิราภรณ์ เทพฉิม. การเปรียบเทียบผลของการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มและรายบุคคลแบบเผชิญ
ความจริงที่มีต่อพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนกุนนทีรุทธารามวิทยาคม กรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์การศึกษามหา
บัณฑิต. จิตวิทยาแนะแนว. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร. 2541.
- ศิระพร จันทโนทก. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ กรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต.
จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร. 2538.
- สุกัญญา สามปฎ. องค์ประกอบด้านจิตวิทยาที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริม
ประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดนครราชสีมา.
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. จิตวิทยาการศึกษา. ขอนแก่น
: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร. 2539.
- สุขใจ น้ำผุด. ค่าแห่งเวลา. วารสารข้าราชการ. 38 (7) : 44-45. 2536, มกราคม – กุมภาพันธ์.
- สิงห์ ไทวงศ์. ผลการให้คำปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวทางทฤษฎีพิจารณาเหตุผล
ต่อพฤติกรรมการเรียนและระดับผลสัมฤทธิ์อารมณ์ พฤติกรรมทางการเรียนของนักศึกษา
ที่มีสถานภาพพรอพนิจ. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. จิตวิทยาการให้คำปรึกษา. .
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร. 2544

- แสงอรุณ พจน์พัฒนาพล. ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูงสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือกรุงเทพมหานคร.
ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร. 2545.
- สุดฤทัย มุขยวงศา. ผลการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม โดยใช้แนวความคิดแบบพิจารณา
ความเป็นจริงที่มีต่อนิสัย และทัศนคติในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. จิตวิทยา. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร. 2533 .
- สถิต วงสุวรรณค์. จิตวิทยาแนะแนว. กรุงเทพฯ : พีระพัฒนา. 2527.
- สาทิศ รุขขรังสถุษฐ์. อาจารย์และนักศึกษากับการพัฒนาความสามารถในการเรียน.
1(2) : 49-53. 2525, มิถุนายน – กันยายน.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. รายงานการวิจัยประสิทธิภาพของการมัธยมศึกษา.
กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2530.
- สนทยา เขมวีรัตน์. ตัวแปรบางประการที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สายวิชาการบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
วิทยาเขตปทุมธานีพระนคร. ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. การอุดมศึกษา.
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร. 2542.
- โสภา ชูพิกุลชัย. ความรู้เบื้องต้นทางจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สุตรไพศาล .2528
- สุมานิน รุ่งเรืองธรรม. กลวิธีสอน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม. 2526.
- สุมาลี สุวรรณภักดี. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัย
พยาบาลในเขตภาคใต้ สังกัดกระทรวงสาธารณสุข. ปริญญาานิพนธ์การศึกษ
มหาบัณฑิต. การอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร. 2541.
- สมพล บุตหนู. การใช้วิธีลดความวิตกกังวลของนักเรียนในการสอบคณิตศาสตร์เพื่อพัฒนา
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต.
ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร. 2539.

- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. ทัศนคติวิชาชีพครูของผู้สมัครที่สอบผ่านข้อเขียนเพื่อเข้าสอบสัมภาษณ์
ในการศึกษาในคณะครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย:
ศึกษาเชิงเปรียบเทียบเชิงวิวัตและผลที่วัดได้.วารสารการวิจัยทางการศึกษา.2(13) :
 150. 2525, เมษายน – มิถุนายน.
- สุรีย์ ประกายจันทร์. ความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยทางการเรียน ทัศนคติทางการเรียนและ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลเมืองอุดรดิถี จังหวัดอุดรดิถี.
 วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. ศึกษาศาสตร์-การสอน. กรุงเทพฯ :
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร. 2532.
- สุวิมล เต๋นสุนทร. ตัวแปรด้านจิตวิทยาที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต.
 จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
 ถ่ายเอกสาร. 2525.
- อัจฉรา ชีวาพัฒนานวงศ์. ผลของการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อการใช้เวลาในการเรียนของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดแจ่งร้อน กรุงเทพมหานคร.ปรินูญานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ :บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร. 2537.
- อุดม ทิพย์พงศ์ธร. ผลของการศึกษาอานาปานสติสมาธิที่มีต่อพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 : กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านดอนเข้ว่า.วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. จิตวิทยาการศึกษา. ขอนแก่น :บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร. 2539.
- Astin, A.W. Predicting Academic Performance in College. New York :
 Free Press. 1971.
- Bendig, A.W. Predictive and Postdictive Validity of Need Achievement
Measure. Journal of Education Research. 52(22) : 119-120. 1958, May.
- Bloom, Benjamin S. Human Characteristics and School Learning. PP. 68-67. New York
 : McGraw-Hill Book Co. 1976.

- Bradshaw, Ted K. The Impact of Peers on Student Orientatives to College : A Contextual Analysis in Teachers and Students. New York : Carnegie Commission..1975.
- Cattell, and Scheler. The Meaning and Measurement of an Anxiety. New York : The Renald Press Co. 1961.
- Cranston, Charles M. and Mccort Barclay. A Learner Analysis Experiment : Cognitive Style Versus Learning Style in Undergraduate Nursing Education. *Journal of Nursing Education*. 24(40) : 136-138. 1985, April.
- Diener, Charles L. Similarities and Difference Between Over- Achieving and Under – Achieving Student. The Personal and Guedance Journal. 38(63) : 396-400. 1970, September.
- Desiderato, Otello and Koskinen, Particia. Anxiety, Study Habits and Academic Achievement. Journal of Counseling Psychology. 16(22) : 162. 1969, March.
- Eckholdt, Christopher ScottThe Relationship Among Test Wiseness. Test Anxiety and study strategies. 9(59) : 3346. .1999, March.
- Eugene, Leher B. An Investigation of the Role of Intellectual Motivation And other Non-Intellectual Factors in the Prediction of Educational Achievement and Efficiency. Dissertation Abstracts. 29(7) : 3876-A. 1969, June
- Feldman, Kenneth A. and Newcomb, Theodore M. The Impact of College on Student. 2nd ed. San Francisco : Jossey – Bass. 1970.
- Frymier, Jack R. and Wells, Robert J. Junior High School Student Motivation. *Guidance Journal*. 4(19) : 90-95. 1966, July.
- Furst, Edward J. Validity of Some Objective Scales of Motivation For Predicting Academic Achievement. Educational and Psychological Measurement. 36(4) : 927-933. 1966, December.
- Holtzman, H. Wayne. Survey of Study Habits and Attitudes. New York : The Psychology Corporation. 1965.

- Humphreys. Effects of Cooperative, Competitive and Individualistic Learning on Students Achievement in Science Class. Journal of Research In Science Teaching. 35(31) : 125-131. 1960, Mary.
- Jearakul, Praphon. A Study of Some Factors Associated with Academic Performance of Tenth-Graders in Provincial High School of Northeastern Thailand. The University of Colorado. 1976.
- Kochgaway and Vinitha. . (Junior High School Student Anxiety). Indian Journal of Behavior. 17(1) : 16-21. 1993, November
- Loomis, Kenneth D. Learning Styles and Asynchronous/Learning : comparing The LASSI Model to Class Performance. (Online). Department of Communications and Journalism University of Wisconsin Retrieved October 12, 2003. 2000.
- Maddox, Harry. *How to Study*. London : The English Language Book Society. 1965.
- Myers, Albert E. Risk Taking and Academic Success and Their Relation to an Objective Measure of Achievement Motivation. Educational . And Psychological Measurement 25(2) : 355-363. 1965, Summer.
- Olson, John France. Causes and Correlates of Mathematics Anxiety And Mathematics Achievement : A Path Analytic Approach. Dissertation Abstracts International. 46(10) : 2975-A. 1985, April.
- Passawee Tintabut. Relationships among beliefs, anxiety and achievement In English language learning of mathayom sukka five students, Bangkok Metropolis. MasterThesis, M.Ed. Psychology. Bangkok : Graduate School Chulalongkorn University. Photocopied. 1998.
- Popham and Moore. *Modern Educational Measurement*. New York : Englewood Cliff. 1960.
- Rai, PN. Achievement Motive in Low and High Achievement a Comparative Study. Indian Educational Review. 15(3) : 117-122. 1980, July.

- Ray, Eary Connie. An Examination of the Effects of Selected Strategic Learning Variables on Trainees' performance in an Army NCO Academy.
58(04) : 2491. 1998, January.
- Rycroft, Charles. Anxiety and Neurosis. Harmondsworth : Penguin Books. 1978
- Spielberger, C.D., Gonzalez, H.P. & Fletcher, T. Test anxiety reduction, Learning strategies, and academic performance. In C.D. Spielberger & O'Neil. Eds. *Cognitive and affective learning strategies.* New York : Academic Press.1979.
- Stevenson, R.E. and Adan, B. Effect of Anxiety on Timed and Untimed Intelligence Test. Journal of Personality. 32(18) : 24-28.47. 1969, July.
- Uris, Auren. The Executive Desk Book. New York : Van Nostrand Reinhold. 1970.
- Wang, Shouyuan. A Study of Chinese College English Majors' Beliefs About Language Learning and Their Learning Strategies. Dissertation Abstracts International. 57(12) : 5021. 1977, June.
- Weiner, Bernard. Attribution Theory, Achievement Motivation, and The Educational Process. Review of Educational Research. 42(66) : 158. 1972, December.
- Weinstein and Mayer. The Teaching of Learning Strategies. In M.C. Wittrock (ed.). *Handbook of Research on Teaching.* 3rd ed. New York : Macmillan. 1986.
- Weinstein and Palmer. Learning and Study Strategies Inventory (LASSI) : Second Edition. Texas : H & H Publishing Company, Inc. 2002.
- Wrenn, C. Gilbert and Robert P. Larsen. Studying Effectively. Stanford : Stanford University Press. 1969.